

Dziennik Urzędowy L 365

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 49

21 grudnia 2006

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1909/2006 z dnia 18 grudnia 2006 r. zmieniające załącznik do rozporządzenia (WE) nr 2042/2000 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz systemów kamer telewizyjnych pochodzących z Japonii 1
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1910/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz systemów kamer telewizyjnych pochodzących z Japonii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 7
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1911/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz roztworów mocznika i azotanu amonu pochodzących z Algierii, Białorusi, Rosji i Ukrainy w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96 26
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1912/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 50
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1913/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające szczególne zasady stosowania agromonetarnego systemu dla euro w rolnictwie i zmieniające niektóre rozporządzenia 52
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1914/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające szczególne zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1405/2006 ustanawiającego szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego 64
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1915/2006 z dnia 18 grudnia 2006 r. utrzymujące uprzedni nadzór wspólnotowy nad przywozem niektórych wyrobów z żelaza i stali pochodzących z niektórych państw trzecich 76
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1916/2006 z dnia 18 grudnia 2006 r. otwierające i ustanawiające zarządzanie wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi na niektóre ryby i produkty rybołówstwa pochodzące z Albanii 78

Cena: 18 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1917/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r. zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 1342/2003 ustalające specjalne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na przywóz i wywóz zbóż i ryżu 82
 - ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1918/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentem taryfowym oliwy z oliwek pochodzącej z Tunezji 84
-

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Rada

2006/978/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 19 grudnia 2006 r. w sprawie przyznania Republice Salwadoru szczególnego rozwiązania motywacyjnego dotyczącego zrównoważonego rozwoju i dobrych rządów po dniu 1 stycznia 2007 r. 86
-

Akty przyjęte na mocy Tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej

2006/979/WPZiB:

- ★ Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa EUPM/1/2006 z dnia 5 grudnia 2006 r. przedłużająca mandat Szefa Misji/Komendanta Policji Misji Policyjnej Unii Europejskiej (EUPM) w Bośni i Hercegowinie (BiH) 87

2006/980/WPZiB:

- ★ Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa ZPUE/2/2006 z dnia 12 grudnia 2006 r. przedłużająca mandat szefa zespołu UE ds. planowania (ZPUE dla Kosowa) w związku z ewentualną operacją UE zarządzania kryzysem w zakresie praworządności i w ewentualnych innych dziedzinach w Kosowie 88
-

Informacja dla czytelników

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1909/2006

z dnia 18 grudnia 2006 r.

zmieniające załącznik do rozporządzenia (WE) nr 2042/2000 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz systemów kamer telewizyjnych pochodzących z Japonii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”),

uwzględniając projekt przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. POPRZEDNIE PROCEDURY

- (1) Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 1015/94⁽²⁾, ostateczne cło antydumpingowe na przywóz systemów kamer telewizyjnych („SKT”) pochodzących z Japonii.
- (2) We wrześniu 2000 r., rozporządzeniem (WE) nr 2042/2000⁽³⁾, Rada potwierdziła ostateczne cła antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 1015/94 (wraz z późniejszymi zmianami), zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (3) W art. 1 ust. 3 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 2042/2000 Rada wyraźnie wyłączyła z zakresu cła antydumpingowego systemy kamer wymienione w załączniku do tego rozporządzenia („załącznik”), którymi są profesjonalne systemy kamer o najwyższej jakości, objęte pod względem technicznym definicją produktu zawartą

w art. 1 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia, lecz których nie można traktować jako systemy kamer telewizyjnych.

- (4) Zawiadomieniem z dnia 29 września 2005 r.⁽⁴⁾ Komisja wszczęła, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, przegląd rozporządzenia (WE) nr 2042/2000, na mocy którego zostały nałożone obecne środki antydumpingowe stosowane w odniesieniu do przywozu SKT pochodzących z Japonii.

- (5) Zawiadomieniem z dnia 18 maja 2006 r. Komisja wszczęła, zgodnie z art. 5 rozporządzenia podstawowego, postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu niektórych systemów kamer pochodzących z Japonii. Biorąc pod uwagę fakt, iż zakres tego postępowania obejmuje produkty podlegające środkom nałożonym rozporządzeniem (WE) nr 2042/2000, Komisja, zawiadomieniem z dnia 18 maja 2006 r. wszczęła również przegląd istniejących środków zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

B. DOCHODZENIE DOTYCZĄCE NOWYCH MODELI PROFESJONALNYCH SYSTEMÓW KAMER**1. Procedura**

- (6) Jeden japoński producent eksportujący, Hitachi Denshi (Europa) GmbH („Hitachi”), poinformował Komisję, że zamierza wprowadzić na rynek Wspólnoty nowy model profesjonalnych systemów kamer i złożył wniosek do Komisji o dodanie tego nowego modelu profesjonalnych systemów kamer do załącznika do rozporządzenia (WE) nr 2042/2000, wyłączając je tym samym z zakresu ceł antydumpingowych.
- (7) Komisja poinformowała o tym przemysł wspólnotowy i rozpoczęła dochodzenie ograniczone do określenia, czy rozpatrywany produkt wchodzi w zakres ceł antydumpingowych i czy normatywna część rozporządzenia (WE) nr 2042/2000 powinna zostać odpowiednio zmieniona.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 111 z 30.4.1994, str. 106. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1754/2004 (Dz.U. L 313 z 12.10.2004, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 244 z 29.9.2000, str. 38. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 913/2006 (Dz.U. L 169 z 22.6.2006, str. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. C 239 z 29.9.2005, str. 9.

2. Model objęty dochodzeniem

- (8) Otrzymano wniosek o zwolnienie z cła następującego modelu systemów kamer, do którego dołączono odpowiednią informację techniczną:

Hitachi:

— Głowica kamery V-35W.

Model ten został zaprezentowany jako następca już zwolnionego z cła modelu głowicy kamery V-35.

3. Ustalenia

- (9) Głowica kamery V-35W wchodzi w zakres opisu produktu zawartego w art. 1 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 2042/2000. Jednakże model ten, podobnie jak poprzednik, jest używany przede wszystkim w zastosowaniach profesjonalnych i nie jest sprzedawany na rynku WE z odpowiednim systemem triax lub adapterem triax.
- (10) Dlatego też stwierdzono, że można go uznać za profesjonalny system kamer w rozumieniu art. 1 ust. 3 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 2042/2000. W rezultacie powinien on zostać wyłączony z zakresu obowiązujących środków antydumpingowych i dodany do załącznika do rozporządzenia (WE) nr 2042/2000.
- (11) Zgodnie z ustaloną praktyką instytucji Wspólnoty nowy model powinien zostać zwolniony z cła antydumpingowego z dniem otrzymania przez służby Komisji odpowiedniego wniosku o zwolnienie. W związku z powyższym cały przywóz następujących modeli kamer wykonywany od dnia 11 kwietnia 2006 r. powinien zostać zwolniony z cła antydumpingowego począwszy od tej daty:

Hitachi:

— Głowica kamery V-35W.

4. Poinformowanie zainteresowanych stron oraz wnioski

- (12) Komisja przekazała przemysłowi wspólnotowemu i zainteresowanemu producentowi eksportującemu SKT informacje o swoich ustaleniach oraz stworzyła im możliwość przedstawienia swoich opinii. Żadna ze stron nie zgłosiła zastrzeżeń do ustaleń Komisji.
- (13) W związku z powyższym proponuje się wprowadzenie odpowiednich zmian w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 2042/2000,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 2042/2000 zastępuje się załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do przywozu następującego modelu produkowanego i wywożonego do Wspólnoty przez następującego producenta eksportującego:

Hitachi, począwszy od dnia 11 kwietnia 2006 r.

— Głowica kamery V-35W.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 grudnia 2006 r.

W imieniu Rady
J.-E. ENESTAM
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

Wykaz systemów kamer profesjonalnych niezakwalifikowanych jako systemy kamer telewizyjnych (systemy kamer nadawczych), które są wyłączone ze stosowania środków antydumpingowych

Nazwa przedsiębiorstwa	Główce kamer	Wizjer	Zespół sterujący kamery	Operacyjny zespół sterujący	Główny zespół sterujący	Adaptory kamer
Sony	DXC-M7PK	DXF-3000CE	CCU-M3P	RM-M7G	—	CA-325P
	DXC-M7P	DXF-325CE	CCU-M5P	RM-M7E ⁽¹⁾		CA-325AP
	DXC-M7PH	DXF-501CE	CCU-M7P			CA-325B
	DXC-M7PK/1	DXF-M3CE	CUU-M5AP ⁽¹⁾			CA-327P
	DXC-M7P/1	DXF-M7CE				CA-537P
	DXC-M7PH/1	DXF-40CE				CA-511
	DXC-327PK	DXF-40ACE				CA-512P
	DXC-327PL	DXF-50CE				CA-513
	DXC-327PH	DXF-601CE				VCT-U14 ⁽¹⁾
	DXC-327APK	DXF-40BCE				
	DXC-327APL	DXF-50BCE				
	DXC-327AH	DXF-701CE				
	DXC-537PK	DXF-WSCE ⁽¹⁾				
	DXC-537PL	DXF-801CE ⁽¹⁾				
	DXC-537PH	HDVF-C30W				
	DXC-537APK					
	DXC-537APL					
	DXC-537APH					
	EVW-537PK					
	EVW-327PK					
	DXC-637P					
	DXC-637PK					
	DXC-637PL					
	DXC-637PH					
	PVW-637PK					
	PVW-637PL					
	DXC-D30PF					
	DXC-D30PK					
	DXC-D30PL					
	DXC-D30PH					
	DSR-130PF					
	DSR-130PK					
	DSR-130PL					
	PVW-D30PF					
	PVW-D30PK					
	PVW-D30PL					
	DXC-327BPF					
	DXC-327BPK					
	DXC-327BPL					
	DXC-327BPH					
	DXC-D30WSP ⁽¹⁾					
	DXC-D35PH ⁽¹⁾					
DXC-D35PL ⁽¹⁾						
DXC-D35PK ⁽¹⁾						
DXC-D35WSPL ⁽¹⁾						
DSR-135PL ⁽¹⁾						

Nazwa przedsiębiorstwa	Główce kamer	Wizjer	Zespół sterujący kamery	Operacyjny zespół sterujący	Główny zespół sterujący	Adaptory kamer
Ikegami	HC-340	VF15-21/22	MA-200/230	RCU-240	—	CA-340
	HC-300	VF-4523	MA-200A ⁽¹⁾	RCU-390 ⁽¹⁾		CA-300
	HC-230	VF15-39	MA-400 ⁽¹⁾	RCU-400 ⁽¹⁾		CA-230
	HC-240	VF15-46 ⁽¹⁾	CCU-37	RCU-240A		CA-390
	HC-210	VF5040 ⁽¹⁾	CCU-10			CA-400 ⁽¹⁾
	HC-390	VF5040W ⁽¹⁾				CA-450 ⁽¹⁾
	LK-33					
	HDL-30MA					
	HDL-37					
	HC-400 ⁽¹⁾					
	HC-400W ⁽¹⁾					
	HDL-37E					
	HDL-10					
	HDL-40					
	HC-500 ⁽¹⁾					
	HC-500W ⁽¹⁾					
	Hitachi	SK-H5	GM-5 (A)	RU-C1 (B)	—	—
SK-H501		GM-5-R2 (A)	RU-C1 (D)			CA-Z2
DK-7700		GM-5-R2	RU-C1			CA-Z1SJ
DK-7700SX		GM-50	RU-C1-S5			CA-Z1SP
HV-C10		GM-8A ⁽¹⁾	RU-C10 (B)			CA-Z1M
HV-C11		GM-9 ⁽¹⁾	RU-C10 (C)			CA-Z1M2
HV-C10F		GM-51 ⁽¹⁾	RC-C1			CA-Z1HB
Z-ONE (L)			RC-C10			CA-C10
Z-ONE (H)			RU-C10			CA-C10SP
Z-ONE			RU-Z1 (B)			CA-C10SJA
Z-ONE A (L)			RU-Z1 (C)			CA-C10M
Z-ONE A (H)			RU-Z1			CA-C10B
Z-ONE A (F)			RC-C11			CA-Z1A ⁽¹⁾
Z-ONE A			RU-Z2			CA-Z31 ⁽¹⁾
Z-ONE B (L)			RC-Z1			CA-Z32 ⁽¹⁾
Z-ONE B (H)			RC-Z11			CA-ZD1 ⁽¹⁾
Z-ONE B (F)			RC-Z2			CA-Z35 ⁽¹⁾
Z-ONE B			RC-Z21			EA-Z35 ⁽¹⁾
Z-ONE B (M)			RC-Z2A ⁽¹⁾			
Z-ONE B (R)			RC-Z21A ⁽¹⁾			
FP-C10 (B)			RU-Z3 ⁽¹⁾			
FP-C10 (C)			RC-Z3 ⁽¹⁾			
FP-C10 (D)			RU-Z35 ⁽¹⁾			
FP-C10 (G)			RU-3300N ⁽¹⁾			
FP-C10 (L)						
FP-C10 (R)						
FP-C10 (S)						
FP-C10 (V)						
FP-C10 (F)						
FP-C10						
FP-C10 A						
FP-C10 A (A)						
FP-C10 A (B)						
FP-C10 A (C)						
FP-C10 A (D)						

Nazwa przedsiębiorstwa	Głowice kamer	Wizjer	Zespół sterujący kamery	Operacyjny zespół sterujący	Główny zespół sterujący	Adaptory kamer
	FP-C10 A (F) FP-C10 A (G) FP-C10 A (H) FP-C10 A (L) FP-C10 A (R) FP-C10 A (S) FP-C10 A (T) FP-C10 A (V) FP-C10 A (W) Z-ONE C (M) Z-ONE C (R) Z-ONE C (F) Z-ONE C HV-C20 HV-C20M Z-ONE-D Z-ONE-D (A) Z-ONE-D (B) Z-ONE-D (C) Z-ONE.DA (1) V-21 (1) V-21W (1) V-35 (1) DK-H31 (1) V-35W (1)					
Matsushita	WV-F700 WV-F700A WV-F700SHE WV-F700ASHE WV-F700BHE WV-F700ABHE WV-F700MHE WV-F350 WV-F350HE WV-F350E WV-F350AE WV-F350DE WV-F350ADE WV-F500HE (*) WV-F-565HE AW-F575HE AW-E600 AW-E800 AW-E800A AW-E650 AW-E655 AW-E750 AW-E860L AK-HC910L AK-HC1500G	WV-VF65BE WV-VF40E WV-VF39E WV-VF65BE (*) WV-VF40E (*) WV-VF42E WV-VF65B AW-VF80	WV-RC700/B WV-RC700/G WV-RC700A/B WV-RC700A/G WV-RC36/B WV-RC36/G WV-RC37/B WV-RC37/G WV-CB700E WV-CB700AE WV-CB700E (*) WV-CB700AE (*) WV-RC700/B (*) WV-RC700/G (*) WV-RC700A/B (*) WV-RC700A/G (*) WV-RC550/G WV-RC550/B WV-RC700A WV-CB700A WV-RC550 WV-CB550 AW-RP501 AW-RP505 AK-HRP900 AK-HRP150	—	—	WV-AD700SE WV-AD700ASE WV-AD700ME WV-AD250E WV-AD500E (*) AW-AD500AE AW-AD700BSE

Nazwa przedsiębiorstwa	Główce kamer	Wizjer	Zespół sterujący kamery	Operacyjny zespół sterujący	Główny zespół sterujący	Adaptory kamer
JVC	KY-35E KY-27ECH KY-19ECH KY-17FITECH KY-17BECH KY-F30FITE KY-F30BE KY-F560E KY-27CECH KH-100U KY-D29ECH KY-D29WECH ⁽¹⁾	VF-P315E VF-P550E VF-P10E VP-P115E VF-P400E VP-P550BE VF-P116E VF-P116WE ⁽¹⁾ VF-P550WE ⁽¹⁾	RM-P350EG RM-P200EG RM-P300EG RM-LP80E RM-LP821E RM-LP35U RM-LP37U RM-P270EG RM-P210E	—	—	KA-35E KA-B35U KA-M35U KA-P35U KA-27E KA-20E KA-P27U KA-P20U KA-B27E KA-B20E KA-M20E KA-M27E
Olympus	MAJ-387N MAJ-387I		OTV-SX 2 OTV-S5 OTV-S6			
	Kamera OTV-SX					

(*) Zwany również głównym zespołem nastawczym (MSU) lub głównym pulpitem sterującym (MCP).

(1) Modele zwolnione, pod warunkiem że odpowiadające im systemy triax lub adaptory triax nie są sprzedawane na rynku wspólnotowym."

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1910/2006

z dnia 19 grudnia 2006 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz systemów kamer telewizyjnych pochodzących z Japonii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej („rozporządzenie podstawowe”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji przedłożony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Obowiązujące środki**

- (1) Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 1015/94 ⁽²⁾, ostateczne cło antydumpingowe na przywóz systemów kamer telewizyjnych („TCS”) pochodzących z Japonii („dochodzenie pierwotne”).
- (2) We wrześniu 2000 r. Rada, rozporządzeniem (WE) nr 2042/2000 ⁽³⁾, potwierdziła ostateczne cła antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 1015/94, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego („poprzednie dochodzenie przeglądowe”).

1.2 Wniosek o przeprowadzenie przeglądu

- (3) W następstwie publikacji zawiadomienia w sprawie zbliżającego się upływu terminu obowiązywania środków antydumpingowych wprowadzonych względem przywozu niektórych TCS pochodzących z Japonii ⁽⁴⁾, w dniu 28 czerwca 2005 r., Komisja otrzymała wniosek o przegląd tych środków zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 111 z 30.4.1994, str. 106. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1754/2004 (Dz.U. L 313 z 12.10.2004, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 244 z 29.9.2000, str. 38. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1909/2006 (Dz.U. L 365 z 21.12.2006, str. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. C 309 z 15.12.2004, str. 2.

- (4) Wniosek złożyło przedsiębiorstwo Grass Valley Nederland BV, producent wspólnotowy reprezentujący ponad 60 % całkowitej wspólnotowej produkcji TCS („skarżący”). Grass Valley jest przedsiębiorstwem powstałym w wyniku przejęcia Philips Digital Video Systems przez Thomson Multimedia, właściciela Thomson Broadcast Systems. We wniosku o przegląd wygaśnięcia podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i zaistnienia szkody dla przemysłu wspólnotowego.

- (5) Komisja, po konsultacji z Komitetem Doradczym, ustaliła, że istnieją dostateczne dowody uzasadniające rozpoczęcie przeglądu zgodnie z art. 11 ust. 2 podstawowego rozporządzenia i wszczęła przegląd w dniu 29 września 2005 r. ⁽⁵⁾.

1.3. Dochodzenie równoległe

- (6) W dniu 18 maja 2006 r. Komisja wszczęła nowe dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu określonych systemów kamer pochodzących z Japonii oraz przegląd okresowy środków antydumpingowych dotyczący przywozu systemów kamer telewizyjnych pochodzących z Japonii ⁽⁶⁾. Zakres nowego dochodzenia antydumpingowego obejmuje systemy kamer telewizyjnych objęte obowiązującymi środkami, wymienionymi w motywie 1. Jeżeli zostanie ustalone, że niezbędne będzie nałożenie środków na określone systemy kamer telewizyjnych pochodzących z Japonii i w ten sposób objęcie niniejszym rozporządzeniem systemów kamer telewizyjnych podlegających środkom, dalsze obowiązywanie środków nałożonych na mocy niniejszego rozporządzenia będzie niewłaściwe i niezbędna będzie ich zmiana lub zniesienie.

1.4. Bieżące dochodzenie**1.4.1. Procedura**

- (7) Komisja oficjalnie powiadomiła producentów eksportujących, użytkowników/importerów, producentów surowców, o których wiadomo, że są zainteresowani, przedstawicieli krajów wywozu oraz producentów wspólnotowych o zamiarze wszczęcia przeglądu wygaśnięcia. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 239 z 29.9.2005, str. 9.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 117 z 18.5.2006, str. 8.

- (8) Kwestionariusze wysłano do skarżącego producenta wspólnotowego, dwóch innych producentów wspólnotowych, dwudziestu pięciu użytkowników, dziewięciu producentów surowców oraz do pięciu znanych japońskich producentów eksportujących. Odpowiedzi otrzymano od jednego producenta wspólnotowego, jednego japońskiego producenta eksportującego i jego przedsiębiorstwa powiązanego we Wspólnocie, czterech użytkowników/importerów oraz od jednego dostawcy surowców.
- (9) Komisja również zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje, jakie uznała za niezbędne dla celów dochodzenia oraz przeprowadziła wizyty weryfikacyjne w siedzibach następujących przedsiębiorstw:

Producent wspólnotowy:

— Grass Valley Netherlands BV, Breda (Holandia)

Inni producenci we Wspólnocie

— Ikegami Electronics (Europa) GmbH – UK Branch, Sunbury on Thames (Zjednoczone Królestwo)

Producent w kraju wywozu:

— Ikegami Tsushinki Co., Ltd, Tokio.

- (10) Analiza dotyczy głównie definicji standardów (SD) ponieważ DS TCS stanowi największą część produktów podlegających środkom. Zwraca się również uwagę na fakt, iż HD TCS o podobnej wydajności i jakości jak SD TCS o współczynniku S/N wynoszącym 62dB (a zatem podlegające obowiązującym środkom) mogą wykazywać współczynnik S/N poniżej 55dB, a zatem nie być objęte przedmiotowymi środkami. Potwierdził to również przemysł wspólnotowy. Jedna z zainteresowanych stron, która nie współpracowała w niniejszym dochodzeniu zażądała zestawienia definicji produktu w niniejszym przeglądzie z definicją w nowym dochodzeniu, o którym mowa w motywie (6). Jednakże w bieżącym dochodzeniu nie można zmienić definicji produktu i ogranicza się ono wyłącznie do ustalenia czy obowiązujące środki należy utrzymać czy też znieść. Dlatego też żądanie to odrzucono.

1.4.2. Okres objęty odchowieniem

- (11) Dochodzenie dotyczące prawdopodobieństwa utrzymania się lub ponownego wystąpienia dumpingu oraz szkody objęło okres od dnia 1 października 2004 r. do dnia 30 września 2005 r. (okres objęty dochodzeniem - „OD”). Badanie trendów mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa utrzymania się lub ponownego

wystąpienia szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2002 r. do końca OD („okres badany”, okres badania szkody lub „OBS”).

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (12) Produkt objęty postępowaniem jest taki sam jak produkt objęty dochodzeniem pierwotnym, które doprowadziło do nałożenia obecnie obowiązujących środków, tzn. systemy kamer telewizyjnych.
- (13) Jak ustalono w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1015/94, TCS może składać się z następujących części, przywożonych razem lub oddzielnie:
- głowica kamery z trzema lub więcej czujnikami (12 mm lub większymi sprzężonymi pojemnościowo urządzeniami łączącymi) o ilości pikseli większej niż 400 000 każdy, które mogą być podłączone do tylnego złącza, i o specyfikacji stosunku sygnał/szum 55 dB lub większym przy normalnym wzmocnieniu; albo stanowiące całość z głowicą kamery i złączem w jednej obudowie, albo oddzielnie;
 - wizjer (o długości przekątnej 38 mm lub większej);
 - stacja bazowa lub zespół sterujący kamery (CCU) podłączony do kamery za pomocą kabla;
 - operacyjny pulpit sterujący (OCP) do sterowania kamerą (np. do korekcji koloru otwierania obiektywu lub soczewek) dla kamer pojedynczych;
 - główny pulpit sterujący (MCP) lub główny zespół nastawczy (MSU) ze wskazaniem wybranej kamery, dający możliwość podglądu i regulowania kilku kamer zdalnych.
- (14) Produkt objęty tym przeglądem jest obecnie objęty kodami CN ex 8525 30 90, ex 8537 10 91, ex 8537 10 99, ex 8529 90 81, ex 8529 90 95, ex 8543 89 97, ex 8528 21 14, ex 8528 21 16 oraz ex 8528 21 90.
- (15) Produktami nieobjętymi niniejszym dochodzeniem są:
- obiektywy;
 - magnetowidy;
 - głowice kamer z zespołem nagrywającym w tej samej, nieodłączanej obudowie;

- d) kamery profesjonalne, które nie mogą być używane do celów nadawczych;
- e) kamery profesjonalne wymienione w załączniku.

2.2. Produkt podobny

- (16) Jak ustalono w toku poprzednich dochodzeń, o których mowa w motywach 0 i ust. 1, dochodzenie bieżące potwierdziło, że produkt objęty postępowaniem, wytwarzany przez japońskich producentów eksportujących i sprzedawany na rynku japońskim oraz we Wspólnocie oraz produkt wytwarzany i sprzedawany przez skarżącego producenta wspólnotowego na rynku wspólnotowym wykorzystują taką samą technologię podstawową i są zgodne ze światowymi standardami stosowanymi w tym przemyśle. Produkty te mają również takie same zastosowania i przeznaczenie, w rezultacie mają podobne właściwości fizyczne i techniczne, są zamienne i konkurują ze sobą. Dlatego też, produkty te są podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA DUMPINGU

3.1. Uwagi wstępne

- (17) W porównaniu do poprzedniego badania, poziom współpracy japońskich producentów eksportujących w bieżącym badaniu był szczególnie niski. Współpracował tylko jeden z pięciu producentów. Z czterech pozostałych producentów znanych Komisji żaden nie przedstawił odpowiedzi na kwestionariusz, mimo tego, że zgodnie z dostępnymi faktami, a w szczególności zgodnie z informacjami zawartymi w bazie danych prowadzonej przez Komisję na mocy art. 14 ust. 6 rozporządzenia podstawowego („baza danych z art. 14 ust. 6”), co najmniej trzech z nich prawdopodobnie dokonywało wywozu TCS do Wspólnoty w OD.
- (18) Współpracował tylko jeden producent eksportujący, który jednakże nie prowadził wywozu do Wspólnoty produktu objętego postępowaniem. Uwzględniając niski poziom współpracy, nie udało się zgromadzić żadnych pewnych informacji dotyczących przywozu produktu objętego postępowaniem do Wspólnoty w OD bezpośrednio od producentów eksportujących. Ponadto, zgodnie z wcześniejszymi ustaleniami, informacje statystyczne dostępne w Eurostacie wydawały się nie być wiarygodne ponieważ kody CN, pod którymi klasyfikowany jest produkt objęty postępowaniem obejmują również przywóz innych produktów, bez żadnej możliwości odróżnienia ich. Dlatego też, informacje Eurostatu również należało pominąć celem określenia czy doszło do przywozu TCS z Japonii oraz w jakich odbył się on ilościach i jaka była jego wartość. W tych okolicznościach oraz zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, Komisja postanowiła wykorzystać informacje uzyskane na podstawie dostępnych faktów, tzn. informacje

zawarte w bazie danych z art. 14 ust. 6 oraz we wniosku o wszczęcie przeglądu. Na tej podstawie w sposób jak najdokładniejszy oszacowano wielkości i wartość TCS pochodzących z Japonii i przywiezionych do Wspólnoty w okresie badanym.

3.2. Przywóz dumpingowy w okresie objętym dochodzeniem

- (19) Biorąc pod uwagę niewystarczający poziom współpracy lub brak współpracy japońskich producentów eksportujących oraz fakt, iż jedyny współpracujący japoński producent eksportujący nie prowadził wywozu do Wspólnoty w OD, Komisja zgromadziła informacje dotyczące kontynuacji dumpingu z innych źródeł, w szczególności informacje przekazane przez skarżącego oraz informacje pochodzące z bazy danych z art. 14 ust. 6, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (20) Informacje zawarte w bazie danych z art. 14 ust. 6 wskazują, że miał miejsce znaczny przywóz produktu objętego postępowaniem w OD, w szczególności około 10 głowic kamer telewizyjnych („TCH”), które są niezbędną i najdroższą częścią kamery. Przypomina się, że biorąc pod uwagę niski poziom współpracy oraz fakt, iż jedyny współpracujący japoński producent eksportujący nie prowadził wywozu do Wspólnoty w OD, nie można było przeprowadzić żadnego formalnego obliczenia dumpingu w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem.
- (21) Uwzględniając powyższe oraz zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, Komisja musiała polegać na dostępnych faktach, tzn. na dowodach przedstawionych we wniosku skarżącego, które wykazały, że poziom dumpingu dla dwóch modeli produktu objętego postępowaniem po uiszczeniu ceł jest znaczny, sięgając w przypadku jednego modelu ponad 10 %.
- (22) Na podstawie analizy dostępnych dowodów można stwierdzić, że istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji stosowania praktyk dumpingowych przez japońskich producentów eksportujących.

3.3. Zwiększenie przywozu w przypadku uchylecia środków antydumpingowych

3.3.1. Uwagi wstępne

- (23) Światowi producenci TCS działają tylko w Japonii i w UE. Dlatego też udział w sprzedaży na rynkach światowych dzieli się pomiędzy tych producentów. Istnieją co najmniej dwaj znani producenci wspólnotowi, z których jeden powiązany jest z japońskimi producentami eksportującymi, produkujący na rynek wspólnotowy. Istnieje pięciu znanych japońskich producentów eksportowych, produkujących i prowadzących sprzedaż na cały świat.

- (24) Przypomina się, że przedmiotowe środki obowiązują od 1994 r. Ponadto, w 1999 r. Komisja doszła do wniosku, że producenci eksportujący absorbowali obowiązujące środki, dlatego też zdecydowała o podniesieniu obowiązujących ich ceł antidumpingowych na bardzo znaczny poziom w odniesieniu do zainteresowanych producentów eksportujących (do 200,3 %). Wreszcie, w 2000 r. przegląd wygaśnięcia dotyczący obowiązujących środków wykazał, że przedmiotowe środki należy przedłużyć o kolejny okres pięciu lat, uwzględniając prawdopodobieństwo kontynuacji i ponownego wystąpienia dumpingu i szkody.
- 3.3.2. *Związek pomiędzy cenami we Wspólnocie i w kraju wywozu*
- (25) Biorąc pod uwagę niski poziom współpracy producentów eksportujących, jedynym dostępnym źródłem informacji dotyczących cen produktu w Japonii były dane sprzedaży pochodzące od jedynego współpracującego producenta eksportującego (Ikegami), informacje uzyskane od skarżącego oraz informacje zawarte we wniosku o niniejsze dochodzenie.
- (26) Jak wspomniano w motywie 19 powyżej, TCH jest główną i najdroższą częścią kamery jeżeli chodzi o jej wartość, dlatego też uznano za stosowne na tej podstawie ocenić związek pomiędzy cenami w Japonii a cenami we Wspólnocie.
- (27) Na podstawie informacji znajdujących się we wniosku oraz informacji zgromadzonych podczas wizyt weryfikacyjnych można stwierdzić, że ceny stosowane przez producentów wspólnotowych we Wspólnocie są wyższe niż ceny obowiązujące na rynku krajowym w Japonii.
- (28) Jednakże, wskazano powyżej, że pomimo tego faktu przedsiębiorstwa japońskie chętne są już dzisiaj do prowadzenia wywozu do Wspólnoty po cenach nie zawierających ceł antidumpingowych, które są o wiele niższe niż ceny obowiązujące we Wspólnocie oraz na ich rynku krajowym. To samo odnosi się do ich wywozu do krajów trzecich.
- (29) Na tej podstawie można oczekiwać, że jeżeli zezwoli się na wygaśnięcie środków, przywóz do Wspólnoty najprawdopodobniej nastąpiłby po cenach znacznie zaniżonych, co spowodowałoby podcięcie cen wspólnotowych, ponieważ nie ma powodu wierzyć, że japońscy producenci eksportujący zmieniliby swoją politykę cenową w tym przypadku. Ponadto, wysoki poziom cen na rynku wspólnotowym również stanowi bodziec zachęcający japońskich producentów eksportujących do skierowania części sprzedaży krajowej na rynek UE.
- (30) Wreszcie, ponieważ środki obowiązujące są wysokie (od 52,7 % do 200,3 %), japońscy producenci eksportujący dysponowaliby znacznym polem manewru w ustalaniu nowych cen, jeżeli zezwolono na wygaśnięcie środków oraz jeżeli zdecydowaliby oni podnieść swoje ceny eksportowe. W każdym przypadku, jak wykazano powyżej, jakkolwiek podwyżka cen poniżej środków obecnie obowiązujących spowodowałaby podcięcie cen wspólnotowych.
- 3.3.3. *Zależność między cenami eksportowymi z Japonii do krajów trzecich i cenami w kraju wywozu*
- (31) Biorąc pod uwagę niski poziom współpracy producentów eksportujących, przeprowadzono analizę dotyczącą cen stosowanych przez jedynego współpracującego producenta eksportującego w wywozie z Japonii do krajów trzecich z cenami, po których produkty były sprzedawane w Japonii. W tym kontekście uwzględniono większość sprzedaży do krajów trzecich.
- (32) Celem przeprowadzenia odpowiedniego porównania pomiędzy tego rodzaju cenami, dokonano dostosowań obejmujących poziom handlu, transport, ubezpieczenia oraz koszty kredytów. W porównaniu uwzględniono wszystkie elementy systemu, nie tylko głowice kamer, ponieważ dostępne były szczegółowe informacje na ten temat.
- (33) Porównanie wykazało, że wspomniane przedsiębiorstwo prowadziło sprzedaż do krajów trzecich po cenach znacznie niższych niż na rynek krajowy.
- (34) Uwzględniając dostępne informacje można uznać, że wspomniane przedsiębiorstwo prowadzi sprzedaż swoich produktów do krajów trzecich najprawdopodobniej po cenach dumpingowych (około 20 %). Jest to potwierdzeniem dowodów opartych na domniemaniu faktycznym, zawartych we wniosku, zgodnie z którymi producenci eksportujący prowadzą sprzedaż do krajów trzecich po cenach znacznie zaniżonych.
- (35) Nie istnieją żadne dostępne dowody na to, że inni japońscy producenci eksportujący nie stosują takiej samej polityki cenowej i nie prowadzą sprzedaży do innych krajów trzecich po cenach, które są prawdopodobnie dumpingowe.
- (36) Na tej podstawie uważa się, że japońscy producenci eksportujący prowadzili sprzedaż na wywóz do krajów trzecich po cenach znacznie niższych niż ceny na ich rynku krajowym oraz, że te ceny eksportowe najprawdopodobniej sytuowały się na poziomie dumpingowym w OD oraz, że nie istnieją dowody na to, że tego rodzaju praktyki zmieniają się.

3.3.4. *Zależność między cenami eksportowymi stosowanymi w wywozie z Japonii do krajów trzecich a poziomem cen we Wspólnocie*

(37) Zgodnie z dostępnymi faktami, tzn. z wnioskiem oraz z informacjami przekazanymi przez jedynego współpracującego producenta eksportującego, ceny po których producenci eksportujący sprzedają produkt objęty postępowaniem do krajów trzecich są o wiele niższe niż ceny przeważające we Wspólnocie. Różnica może sięgać nawet 220 % w zależności od rynku. Dlatego też, w przypadku zniesienia środków japońscy producenci eksportujący uzyskaliby poważny bodziec zachęcający do przekierowania części swojego wywozu do krajów trzecich na rynek wspólnotowy.

(38) Zauważono również, że Wspólnota jest jedynym terytorium, na którym obowiązują środki antydumpingowe przeciwko produktowi objętemu postępowaniem. Nie ma dowodów na to, że producenci przyjęliby inną politykę cenową niż polityka stosowana wobec wywozu do krajów trzecich jeżeli zniesiono by środki.

3.3.5. *Niewykorzystane moce i zapasy*

(39) Skarżący twierdził, że ze względu na charakter produktu, moce produkcyjne są elastyczne oraz, że japońscy producenci eksportujący mogliby dokonać ekspansji w bardzo krótkim okresie. Potwierdza to weryfikacja przeprowadzona na miejscu u jedynego współpracującego japońskiego producenta eksportującego.

(40) Rzeczywiście, proces produkcyjny wymaga ludzkiej siły roboczej, jednakże nie jest ograniczony żadnym konkretnym etapem procesu produkcyjnego lub żadnym konkretnym urządzeniem. Ponieważ linia produkcyjna opiera się głównie na pracy manualnej, wystarczy zwiększyć liczbę zmian oraz personelu aby zwiększyć produkcję. Czynnikiem mającym największy wpływ na ograniczenie wzrostu mocy produkcyjnych jest czas niezbędny do wyszkolenia nowych pracowników składających i produkujących TCS. Jedyny prawdopodobny czynnik mechaniczny związany ze zwiększeniem produkcji, który wymagałby poważnej inwestycji, to urządzenie do wytwarzania bloku optycznego. Jednakże, nie znaleziono dowodów na to, że był to, uwzględniając bieżące poziomy produkcji, czynnik, który rzeczywiście mógł wpłynąć na możliwy wzrost produkcji. Ponadto, ponieważ przedsiębiorstwo nie wykorzystywało w całości swoich mocy produkcyjnych, uważa się, że mogłyby one zostać zwiększone szybko i w znacznym stopniu. Ponadto, nie przedstawiono żadnych dowodów na to, że koszty związane z takim zwiększeniem mocy produkcyjnych byłyby wysokie względem wartości wytwarzanych produktów.

(41) Wzrost ten może być znaczny, biorąc pod uwagę „bilet wstępu” jaki musieliby uiścić japońscy producenci

eksportujący aby sprzedawać zwiększone ilości we Wspólnocie (istniejące kanały dystrybucji i niski poziom inwestycji w zwiększenie mocy produkcyjnych).

(42) Uwzględniając powyższe oraz wzięwszy pod uwagę fakt, że nie ma dowodów wskazujących na to, że wszyscy pozostali producenci eksportujący nie znajdują się w takiej samej sytuacji, można uznać, że istnieje prawdopodobieństwo, że moce produkcyjne można by było zwiększyć w krótkim czasie, jeżeli japońscy producenci wyraziliby taką potrzebę.

(43) Na podstawie powyższych faktów można uznać, że istnieje prawdopodobieństwo zwiększonego przywozu do WE w przypadku zniesienia środków. Powyższe ustalenia należy postrzegać w świetle atrakcyjnych cen we Wspólnocie w porównaniu z krajami trzecimi, jak wykazano powyżej, już istniejących kanałów dystrybucji oraz w świetle faktu, iż zwiększenie mocy produkcyjnych mogłoby nastąpić przy względnie niskich kosztach (wyszkolenie nowych, wyspecjalizowanych pracowników).

3.4. Wnioski

(44) Biorąc pod uwagę opisane powyżej cechy charakterystyczne rynku, tzn. fakt, że ceny we Wspólnocie są wyższe niż w krajach trzecich oraz na japońskim rynku krajowym, istnieją poważne bodźce zachęcające do przekierowania części sprzedaży na rynek wspólnotowy prawdopodobnie po niskich cenach celem odzyskania utraconego udziału w rynku. Ponadto, ponieważ wydajność produkcji można szybko zwiększyć, bardzo prawdopodobne jest, że przywóz produktu znowu odbywałby się w znacznych ilościach. Ponieważ nie ma dowodów na to, że japońscy producenci eksportujący zmieniliby swoją politykę cenową celem podniesienia cen w przypadku wygaśnięcia środków, również bardzo prawdopodobne jest, że ten zwiększony przywóz odbywałby się po cenach dumpingowych.

(45) Na podstawie powyższych ustaleń uważa się, że istnieje prawdopodobieństwo ponownego prowadzenia przez japońskich producentów eksportujących dumpingu produktu objętego postępowaniem w przypadku wygaśnięcia środków, dlatego też obowiązujące środki powinny zostać utrzymane.

4. DEFINICJA PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO

(46) W 2001 r., Philips Digital Video Systems („Philips DVS”) zostało przejęte przez Thomson Multimedia, właściciela Thomson Broadcast Systems („TBS”), innego wspólnotowego producenta TCS, połączone przedsiębiorstwo Philips DVS/TBS stało się skarżącym przedsiębiorstwem Grass Valley Nederland B.V.

- (47) Jeden producent eksportujący stwierdził, że od pięciu lat prawie każda kamera sprzedawana przez jego przedsiębiorstwo powiązane we Wspólnocie była wytwarzana przez to przedsiębiorstwo we Wspólnocie. Następnie stwierdził, że ponieważ ta fabryka zaopatrywała nie tylko rynek WE ale również cały świat, wszelkie decyzje dotyczące obowiązujących cel antydumpingowych nie miałyby na wpływu na jego przedsiębiorstwo.
- (48) Ponieważ ten producent eksportujący nie przedstawił żadnych innych informacji, w szczególności odpowiedzi na kwestionariusz przeznaczony dla innych producentów wspólnotowych, nie było możliwe szczegółowe zbadanie charakteru jego działalności, włącznie z działalnością prowadzoną we Wspólnocie.
- (49) Inne przedsiębiorstwo produkujące TCS we Wspólnocie i powiązane z japońskim producentem eksportującym współpracowało w niniejszym dochodzeniu i sprzeciwiło się obecnie obowiązującym środkom. Przedsiębiorstwo to twierdziło, że przywóz TCS z Japonii prowadzono sporadycznie i w zasadzie po to, aby uzupełnić działania przedsiębiorstwa w WE. W trakcie przeprowadzonej na miejscu wizyty weryfikacyjnej ujawniono, że w zakładach we Wspólnocie montowano jedynie jeden model z części pochodzących z Japonii i ze Wspólnoty pomimo, że w okresie kiedy trwała wizyta, nie miała miejsca żadna produkcja bloków CCD (urządzenia pojemnościowo sprzężone), które są najważniejszą częścią głowicy kamery. Ponadto, w toku dochodzenia ujawniono, że nie ma żadnych innych powodów, dla których produkcja tego modelu musiała by się odbywać we Wspólnocie poza istnieniem środków obejmujących TCS.
- (50) W każdym razie, niniejsze dochodzenie potwierdziło, że skarżący reprezentował ponad 60 % produkcji wspólnotowej systemów kamer telewizyjnych. Dlatego też przedsiębiorstwo to stanowi przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego i będzie ono zwane dalej „przemysłem wspólnotowym”.

5. SYTUACJA NA RYNKU WSPÓLNOTOWYM

5.1. Uwagi wstępne

- (51) Z powodów przedstawionych w motywach od 19 do 20 powyżej, analizę dotyczącą sytuacji na rynku wspólnotowym oparto o zgromadzone dane dotyczące głowic do kamer telewizyjnych („TCH”).
- (52) Jak wspomniano powyżej, nie było możliwe zgromadzenie danych od japońskich producentów eksportujących,

którzy domniemanie posiadają zakłady montażowe na rynku wspólnotowym. Jak wspomniano powyżej, strony japońskie, które rzeczywiście dokonywały wywozu produktu objętego postępowaniem do Wspólnoty, nie współpracowały. W konsekwencji, w szczególności w odniesieniu do konsumpcji, Komisja wykorzystała dostępne fakty, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

- (53) Biorąc pod uwagę fakt, że dane dotyczące sprzedaży i produkcji można było uzyskać tylko od jednej lub dwóch zainteresowanych stron oraz uwzględniając poufną naturę handlową tego rodzaju informacji, uważa się za stosowne nie ujawnianie ich. Dlatego też dane te zastąpiono symbolem „—” oraz przedstawiono odpowiednio załączniki.

5.1.1. Konsumpcja na rynku wspólnotowym

- (54) Rzeczywista konsumpcja TCH we Wspólnocie została ustalona na podstawie wielkości sprzedaży przemysłu wspólnotowego na rynku wspólnotowym, wielkości sprzedaży Ikegami Electronics (Europe) GmbH, statystyk przywozu TCH z Japonii uzyskanych z bazy danych z art. 14 ust. 6 oraz danych dotyczących zakupów dostarczonych przez jednego z użytkowników TCS. Ze względu na brak współpracy jednego z japońskich producentów eksportujących, który domniemanie również produkuje TCS we Wspólnocie, prawdopodobne jest lekkie zaniżenie konsumpcji, niemniej jednak nie ma to wpływu na ustalone ogólne tendencje i wnioski.

Tabela 1

Konsumpcja TCH we Wspólnocie

	2002	2003	2004	OD
Jednostki	—	—	—	—
Wskaźnik	100	104	123	103

Źródło: odpowiedzi na zweryfikowane kwestionariusze oraz baza danych z art. 14 ust. 6

- (55) Zużycie we Wspólnocie wzrosło o 3 % pomiędzy 2002 r. a OD. Jednakże, w 2004 r. nastąpił znaczny wzrost, kiedy to wielkość przywozu osiągnęła swój najwyższy poziom. W OD konsumpcja we Wspólnocie spadła o około 15 % w porównaniu z 2004 r.

5.1.2. Bieżący przywóz z kraju, którego dotyczy postępowaniem

- i) Wielkość przywozu i udział w rynku przywozu objętego postępowaniem w OD
- (56) W okresie badanym wielkość przywozu TCH z Japonii pozostała na względnie niskim poziomie. Jednakże, poziom ten wzrósł niemal dziesięciokrotnie w latach 2002–2004, sięgając około 30 jednostek. W OD przywóz zmalał w porównaniu z 2004 r. ale pozostał znacznie wyżej względem poziomu z 2002 r. Ogólnie rzecz biorąc, w okresie badanym przywóz wzrósł niemal trzykrotnie. Przemysł wspólnotowy twierdził, że wielkość przywozu była zaniżona ponieważ, na podstawie informacji rynkowych, którymi dysponował, dostawy do WE dokonane przez producentów japońskich były znacznie większe niż wielkości, które domniemanie mogłyby te przedsiębiorstwa wyprodukować we Wspólnocie. Następnie twierdzono, że obowiązujące środki najprawdopodobniej obchodzono poprzez przywóz części do kamer. Jednakże te przekazane informacje nie były zgodne z ustaleniami poczynionymi podczas dochodzenia, tzn. podczas wizyt weryfikacyjnych oraz z informacjami otrzymanymi od niezależnych użytkowników. W dodatku zakres bieżącego przeglądu nie obejmuje ustalenia czy obowiązujące środki są obchodzone, chociaż uznaje się, że praktyki związane z obchodzeniem środków mogą mieć wpływ na sytuację w przemyśle wspólnotowym.
- (57) Udział w rynku przywozu wzrastał stale do 2004 r., w którym osiągnął swój szczytowy poziom. Mimo znacznego spadku w OD, o mniej niż połowę poziomu z 2004 r., poziom przywozu zwiększył się w okresie badanym.

Tabela 2

Przywóz TCH z Japonii i udział w rynku

	2002	2003	2004	OD
Wielkość przywozu	—	—	—	—
Wskaźnik	100	167	1 000	300
Udział w rynku	—	—	—	—
Wskaźnik	100	161	816	291

Źródło: odpowiedzi na zweryfikowane kwestionariusze oraz baza danych z art. 14 ust. 6

ii) Kształtowanie się cen i polityka cenowa w zakresie przywozu produktu objętego postępowaniem

- (58) Ze względu na brak współpracy niedostępne były wiarygodne informacje dotyczące poziomów cen przywozu TCH. Rzeczywiście, japońscy producenci eksportujący

prowadzą swoją sprzedaż produktu objętego postępowaniem wyłącznie dla importerów powiązanych we Wspólnocie. Dlatego też poziomy cen dostępne z bazy danych z art. 14 ust. 6 są cenami obowiązującymi pomiędzy powiązonymi stronami i w związku z tym nie można ich uznać za wiarygodne. Jest to tym bardziej prawdziwe, jeżeli uwzględniony zostanie fakt, że ze względu na obowiązujące środki przedsiębiorstwa mogą zdecydować o ulokowaniu zysków w przedsiębiorstwach wspólnotowych.

- (59) Dlatego też nie można dojść do żadnego wniosku odnośnie do zmian cen oraz polityki cenowej dotyczącej przywozu produktu objętego postępowaniem.

5.1.3. Sytuacja ekonomiczna przemysłu wspólnotowego

- (60) W celu zachowania przejrzystości należy zauważyć, że przemysł wspólnotowy dostarczył informacje w swojej odpowiedzi na kwestionariusz, które dotyczą bardziej TCS niż jedynie TCH. Nie uznano tego za kwestię problematyczną, ponieważ TCS są zazwyczaj wyposażone w TCH. Dlatego też celem przebadania tendencji oraz przy braku bardziej szczegółowych informacji dotyczących działalności japońskich producentów eksportujących we Wspólnocie, sytuację ekonomiczną przemysłu wspólnotowego przeanalizowano na podstawie danych dotyczących TCS.

i) Produkcja, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (61) Całkowita produkcja TCS przemysłu wspólnotowego nieznacznie wzrosła w okresie badanym. Po spadku o 8 % w 2003 r. produkcja znacznie wzrosła w 2004 r., tzn. o około 35 %. W OD produkcja spadła o około 16 % w porównaniu z 2004 r., jednakże wciąż utrzymywała się na poziomie wzrostu o 5 % w porównaniu z 2002 r.

Tabela 4

Wielkość produkcji

	2002	2003	2004	OD
Produkcja	—	—	—	—
Wskaźnik	100	92	124	105

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi na kwestionariusz

- (62) Moce produkcyjne przemysłu wspólnotowego utrzymały się na takim samym poziomie do 2004 r. Jednakże w OD nastąpiło obniżenie o 14 % spowodowane reorganizacją przedsiębiorstwa, co umożliwiło mu dostosowanie mocy produkcyjnych do istniejącego popytu. Rzeczywiście, jak opisano poniżej, tego rodzaju obniżeniu mocy towarzyszyło stabilne wykorzystanie mocy produkcyjnych pomiędzy 2004 r. a OD.

- (63) Przy zwiększonej produkcji oraz dostosowaniu mocy produkcyjnych, wykorzystanie mocy wzrosło w okresie badanym. Ogólnie rzecz biorąc, wykorzystanie mocy produkcyjnych wykazywało podobne tendencje jak produkcja, wzrastając pomiędzy 2002 r. a 2004 r., przy czym szczytowy poziom przypadał na 2003 r. W OD wykorzystanie mocy produkcyjnych utrzymywało się na stabilnym poziomie w porównaniu do 2004 r., jednakże wciąż było to powyżej 20 % poziomu z 2002 r.

Tabela 5

Moce produkcyjne i ich wykorzystanie

	2002	2003	2004	OD
Moce produkcyjne	—	—	—	—
Wskaźnik	100	100	100	86
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	—	—	—	—
Wskaźnik	100	92	124	122

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi na kwestionariusz

ii) Zapasy

- (64) Zapasy zmalały znacznie w 2003 r. (– 17 %), jednakże wzrosły w roku następnym, wciąż jednak pozostawały o 11 % poniżej poziomu z 2002 r. Nienormalny wzrost zapasów w OD tłumaczy fakt, że OD skończył się przed końcem roku finansowego, kiedy to wciąż trzeba było zrealizować pewną liczbę zamówień.

Tabela 6

Wielkość zapasów

	2002	2003	2004	OD
Zapasy	—	—	—	—
Wskaźnik	100	83	89	172

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi na kwestionariusz

iii) Wielkość sprzedaży, ceny i udział w rynku

- (65) Sprzedaż przemysłu wspólnotowego na rynek wspólnotowy wzrosła między 2002 r. a 2004 r. o 10 %, jednakże nie dorównując wzrostowi konsumpcji we Wspólnocie, który znacznie wzrósł, tzn. o 23 % w tym samym okresie. Doprowadziło to do ogólnego spadku udziału w rynku przemysłu wspólnotowego o ponad 20 punktów procentowych w okresie badanym, na korzyść

przywozu z Japonii i innych podmiotów gospodarczych we Wspólnocie. W OD sprzedaż znacznie wzrosła w porównaniu z poziomem z 2004 r., co doprowadziło do dalszego zmniejszenia udziału w rynku przemysłu wspólnotowego.

- (66) Jednakże należy zauważyć, że wielkości i tendencje zaobserwowane w odniesieniu do udziału w rynku przemysłu wspólnotowego musiały zostać oparte na dostępnych faktach, w szczególności dlatego, że pewien inny producent we Wspólnocie nie dostarczył swoich danych sprzedaży i produkcji.

- (67) Jeżeli chodzi o średnie ceny sprzedaży, w okresie badanym spadły one o 3 %, chociaż między 2002 r. a 2003 r. odnotowano wzrost o 7 %. Jednakże za stosunkowo niewielkim spadkiem cen w okresie badanym stoi zmiana konfiguracji produktu, ponieważ przemysł wspólnotowy wprowadził nowe produkty o wyższych (i droższych) konfiguracjach.

Tabela 7

Wielkość sprzedaży, ceny i udział w rynku

	2002	2003	2004	OD
Wielkość sprzedaży (jednostki)	—	—	—	—
Wskaźnik	100	103	110	79
Ceny średnie (EUR/jednostka)	—	—	—	—
Wskaźnik	100	107	98	97
Udział w rynku	—	—	—	—
Wskaźnik	100	99	89	76

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi na kwestionariusz

iv) Zatrudnienie, produktywność i płace

- (68) W okresie badanym zatrudnienie spadło (o ponad 24 %), co przy uwzględnieniu zwiększenia produkcji wywołało znaczny wzrost wydajności (37 %). Należy zauważyć, że spadkowi zatrudnienia towarzyszyło częstsze zatrudnianie pracowników na umowach czasowych/nienormalnych, co obniżało koszty przedsiębiorstwa.

- (69) Rzeczywiście, w okresie badanym przemysł wspólnotowy zdołał znacznie obniżyć koszty pracy (– 14 %). W wyniku tego przemysł wspólnotowy był w stanie obniżyć udział kosztów pracy w ogólnych kosztach produkcji o kilka punktów procentowych. Wskazuje to jasno na fakt, iż przemysł wspólnotowy próbował przystosować swoją strukturę produkcji oraz obniżyć koszty stałe.

Tabela 8

Zatrudnienie, produktywność i płace

	2002	2003	2004	OD
Zatrudnienie	—	—	—	—
Wskaźnik	100	102	87	76
Wydajność (jednostki na pracownika)	—	—	—	—
Wskaźnik	100	90	142	137
Koszty pracy (000 EUR)	—	—	—	—
Wskaźnik	100	97	103	86

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi na kwestionariusz

v) Zyski

(70) Należy zauważyć, że rentowność przemysłu wspólnotowego była w dalszym ciągu ujemna w okresie objętym postępowaniem ostatniego przeglądu wygaśnięcia, co doprowadziło do rozszerzenia środków antidumpingowych obowiązujących w tym czasie. Sytuacja ta obecnie uległa zmianie i między 2002 r. a 2004 r. przemysł wspólnotowy odnotował dodatni poziom rentowności.

(71) Rzeczywiście, rentowność przemysłu wspólnotowego wzrastała do 2004 r., nawet jeżeli zazwyczaj oczekuje się większych zysków (ponad 10 %) celem umożliwienia przemysłowi utrzymania tempa dyktowanego wymaganiami rozwoju technologicznego. Dlatego też w 2003 r. i w 2004 r., kiedy to odnotowano najwyższe marże zysku, poziomy były niewystarczające, aby zagwarantować, że przemysł wspólnotowy będzie mógł w dalszym ciągu inwestować znaczne sumy w rozwój nowych technologii, czego oczekuje się w tym sektorze.

(72) W OD sytuacja dotycząca rentowności uległa znacznemu pogorszeniu, odnotowano znaczne straty. Można to wytłumaczyć dwoma czynnikami. Z jednej strony znaczny spadek sprzedaży we Wspólnocie w OD spowodował wzrost stałych kosztów średnich, co w konsekwencji odbiło się negatywnie na rentowności. Z drugiej strony przemysł wspólnotowy nie był w stanie skierować wzrostu kosztów określonych surowców, jak również dodatkowych kosztów na badania i rozwój oraz kosztów sprzedaży, wynikających z większej sieci punktów sprzedaży, mających na celu dostarczanie lepszych usług jego klientom. Należy również zauważyć, że tak jak opisano w motywie 73 powyżej, za nieznacznym spadkiem średnich cen sprzedaży między 2004 r. a OD stoi zmiana asortymentu produktu, ponieważ przemysł wspólnotowy wprowadził nowe produkty o wyższych (i droższych) konfiguracjach, jednakże uniemożliwiono mu proporcjonalny do tego wzrost cen.

Tabela 9

Rentowność

	2002	2003	2004	OD
Rentowność (%)	—	—	—	—
Wskaźnik	100	176	251	-321

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi na kwestionariusz

vi) Inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

(73) Inwestycje utrzymywały się na wysokim poziomie, chociaż spadły o 13 % w 2003 r. Jednakże tą stratę odrobiono w następnych latach poprzez niemal trzykrotny wzrost, spowodowany zreformowaniem produkcji przez przemysł wspólnotowy oraz nieprzerwane wysokie inwestycje w badania i rozwój, niezbędne w tej gałęzi przemysłu.

(74) Zwrot z inwestycji wyrażony jako procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji, był zasadniczo zgodny z opisaną powyżej tendencją dotyczącą rentowności.

Tabela 10

Inwestycje i zwrot z inwestycji

	2002	2003	2004	OD
Inwestycje (000 EUR)	—	—	—	—
Wskaźnik	100	87	237	148
Zwrot z inwestycji	—	—	—	—
Wskaźnik	100	143	182	-116

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi na kwestionariusz

(75) Nie stwierdzono, aby przemysł wspólnotowy miał trudności z pozyskiwaniem kapitału w okresie badanym.

vii) Przepływy pieniężne

(76) Przepływy pieniężne wzrastały znacznie do 2004 r. (39 %). Ta dodatnia tendencja wskazuje na fakt, iż przemysł nadrabiał poniesione straty. Należy zauważyć, że w 2004 r. przepływ środków pieniężnych stanowił jedynie 10 % ogólnej sprzedaży we Wspólnocie, czego nie można uznać za wielkość przesadną. Jednakże w OD przepływy pieniężne zostały poważnie zakłócone przez ujemny poziom rentowności.

Tabela 11

Przepływy pieniężne

	2002	2003	2004	OD
Przepływ środków pieniężnych (000 EUR)	—	—	—	—
Wskaźnik	100	99	139	-70

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi na kwestionariusz

viii) Wzrost

- (77) Między 2002 r. a OD, kiedy konsumpcja we Wspólnocie wzrosła o 3 %, wielkość sprzedaży prowadzonej przez przemysł wspólnotowy na rynku wspólnotowym spadła o 21 %. Przemysł wspólnotowy stracił ponad 20 punktów procentowych udziału w rynku, podczas gdy przywóz dumpingowy oraz inni producenci wspólnotowi swój udział zwiększyli.

- (78) W ostatnich latach na rynku TCS miało miejsce przejście z TCS o standardowej rozdzielczości na TCS o wysokiej rozdzielczości. Oczekuje się, że w przyszłości tendencja ta ulegnie intensyfikacji. Jednakże, ponieważ transmisja obrazu w wysokiej rozdzielczości nie jest jeszcze popularna, wielu nadawców, w szczególności mniejszych lub regionalnych w dalszym ciągu kupuje TCS o standardowej rozdzielczości, ponieważ są one dla nich atrakcyjne ze względu na stosunkowo niskie ceny. Rzeczywiście, przemysł wspólnotowy nie był w stanie skorzystać ze wzrostu na rynku, na co wskazuje utrata jego udziału w nim.

- (79) Ponadto produkcja i sprzedaż TCS o standardowej rozdzielczości w dalszym ciągu stanowi ważną część produkcji każdego producenta TCS, ponieważ, ze względu na bardzo kapitałochłonną naturę tego sektora, koszty stałe zwykle są wysokie. Dlatego też w dalszym ciągu ważne jest, aby przemysł wspólnotowy korzystał z istotnych wielkości sprzedaży możliwych dzięki sprzedaży TCS o standardowej rozdzielczości, celem rozłożenia kosztów stałych.

ix) Wielkość marginesu dumpingu

- (80) Analiza dotycząca wielkości dumpingu musi uwzględnić fakt, iż istnieją obowiązujące środki mające na celu usunięcie dumpingu wyrządzającego szkodę. Jak określono w motywie 21 powyżej, dostępne informacje wskazują na to, że japońscy producenci eksportujący w dalszym ciągu prowadzą sprzedaż do Wspólnoty po cenach dumpingowych. Rzeczywiście, ustalony margines dumpingu jest wysoki, zaś jego wpływu na sytuację przemysłu wspólnotowego nie można uznać za znikomy, w szczególności kiedy połączy się go ze zwiększoną sprzedażą, która również mogłaby mieć miejsce.

x) Poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (81) Sytuacja przemysłu wspólnotowego uległa pewnej poprawie w okresie badanym, tzn. od rozszerzenia środków w 2000 r. w poprzednim przeglądzie wygaśnięcia. Jednakże, wskaźniki określone powyżej wskazują również, że przemysł wspólnotowy jest wciąż słaby i narażony na skutki dumpingu.

5.1.4. Wpływ innych czynników na sytuację w przemyśle wspólnotowym

i) Działalność wywozowa przemysłu wspólnotowego

- (82) Dochodzenie wykazało, że działalność wywozowa przemysłu wspólnotowego rozwijała się w następujący sposób:

Tabela 12

Wywóz dokonywany przez przemysł wspólnotowy

	2002	2003	2004	OD
Wielkość (w jednostkach)	—	—	—	—
Wskaźnik	100	117	193	148
Wartość (000 EUR)	—	—	—	—
Wskaźnik	100	126	146	93
Cena średnia (EUR/sztuka)	—	—	—	—
Wskaźnik	100	107	75	63

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi na kwestionariusz

- (83) Wielkości wywiezione przez przemysł wspólnotowy wzrosły znacznie między 2002 r. a 2004 r., jednakże spadły o ponad 20 % w OD. Tym niemniej poziom sprzedaży w OD wciąż wynosi niemal ponad 50 % niż poziom sprzedaży na początku okresu badanego. Ta ogólnie pozytywna tendencja towarzyszyła znacznemu spadkowi średnich cen, spowodowanemu silną konkurencją prowadzoną przy pomocy bardzo niskich cen na rynkach krajów trzecich (patrz motyw 34).

- (84) Rzeczywiście, w toku dochodzenia wykazano, że przemysł wspólnotowy stawiał czoła konkurencji prowadzonej przy pomocy bardzo niskich cen w krajach trzecich, w szczególności na rynkach rozwijających się, takich jak Brazylia i Chiny, oraz że aby być w stanie utrzymać wysoki poziom produkcji i sprzedaży, został on zmuszony do znacznej obniżki swoich cen w krajach trzecich. Naturalnie miało to negatywny wpływ na jego ogólną rentowność.

ii) Inni producenci we Wspólnocie

(85) Jednym czynnikiem, którym mógłby stanowić wytłumaczenie faktu, iż przemysł wspólnotowy w dalszym ciągu nie poprawił swojej sytuacji ekonomicznej, wzięwszy pod uwagę w szczególności utratę udziału w rynku oraz ujemny poziom rentowności w OD, jest rozpoczęcie przez pewnych japońskich producentów działalności we Wspólnocie, którzy domniemanie również produkują TCS na sprzedaż na rynku wspólnotowym. Rzeczywiście, inni producenci we Wspólnocie zyskali spore udziały w rynku w okresie objętym postępowaniem (patrz motyw 65 powyżej). Jednakże, uwzględnivszy brak współpracy ze strony pewnego japońskiego producenta domniemanie prowadzącego produkcję we Wspólnocie, nie można wykluczyć, że jakiegokolwiek pozyskanie udziału w rynku przez to przedsiębiorstwo wynika nie z lepszych praktyk konkurencyjnych, ale ze zwykłego przeniesienia praktyk dumpingowych do Wspólnoty poprzez montowanie produktu we Wspólnocie, a zatem niweczące działanie środków.

(86) W tym kontekście należy zauważyć, że przynajmniej w jednym przypadku dochodzenie wykazało, że jedynym powodem takiego działania we Wspólnocie jest obowiązywanie środków oraz chęć pominięcia ich (patrz motyw 49).

5.1.5. Wnioski dotyczące sytuacji przemysłu wspólnotowego

(87) Obecną sytuację przemysłu wspólnotowego powinno się postrzegać w świetle obowiązujących środków.

(88) Sprzedaż na rynku wspólnotowym, wielkość produkcji oraz wykorzystanie mocy produkcyjnych znacznie wzrosły przed 2004 r. Rentowność i wydajność również uległy poprawie przed 2004 r., podczas gdy koszty pracy ograniczono. Przepływy pieniężne, zwrot z inwestycji oraz zapasy wykazywały pozytywne tendencje do 2004 r.

(89) Jednakże w okresie badanym udział w rynku przemysłu wspólnotowego wykazywał tendencję ujemną, ze stratą ponad 20 punktów procentowych. Od 2000 r. miało miejsce zwiększenie działalności innych podmiotów we Wspólnocie, którzy domniemanie również produkują TCS. Fakt ten, wspólnie z przywozem z Japonii po cenach dumpingowych, uniemożliwił przemysłowi wspólnotowemu odzwierciedlenie w cenach sprzedaży zwiększonych wydatków na badania i rozwój, produkcję i sprzedaż TCS, prowadząc do ujemnej rentowności w OD.

(90) Na wielkość wywozu przemysłu wspólnotowego również miały wpływ ceny dumpingowe na tych rynkach oraz zmuszenie go do znacznego obniżenia (o ponad 30 %) jego średnich cen stosowanych w krajach trzecich, co wywarło w konsekwencji negatywny wpływ na ogólną rentowność tej gałęzi przemysłu. Wskazuje to w czytelny sposób na kierunek, w którym wspólnotowy

rynek TCS mógł rozwijać się, gdyby nie wprowadzono środków antydumpingowych.

(91) Ogólnie rzecz biorąc, należy stwierdzić, że stan przemysłu wspólnotowego poprawiał się znacznie do 2004 r., jednakże niektóre wskaźniki (np. wielkość sprzedaży we Wspólnocie, rentowność, zwrot z inwestycji i przepływy pieniężne) zakłóciły te pozytywne tendencje w OD. Dlatego też można dojść do wniosku, że przemysł wspólnotowy znajduje się w lepszej sytuacji w porównaniu do wcześniejszego dochodzenia przeglądowego oraz jest rentowny i konkurencyjny, ponieważ znacznie obniżył swoje koszty stałe i poprawił wydajność. Jednakże w dalszym ciągu nie był on w stanie w pełni odzyskać dobrej kondycji i dlatego też pozostaje osłabiony i narażony na skutki dumpingu, co można wywnioskować z jego rozwoju w OD.

6. PRAWDOPODOBIEŃSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

6.1. Wpływ prognozowanej wielkości i wpływu cen w przypadku zniesienia środków na stan przemysłu wspólnotowego

(92) Przypomina się, że w motywie 43 stwierdzono, że wygaśnięcie środków mogłoby doprowadzić do zwiększenia przywozu dumpingowego z Japonii do Wspólnoty.

(93) Analizując prawdopodobny wpływ dodatkowego przywozu po niskich cenach na sytuację przemysłu wspólnotowego zauważa się, że pojawienie się znacznych ilości przywozu dumpingowego natychmiast spowodowałoby znaczne obniżenie cen na rynku wspólnotowym, ponieważ przemysł ten początkowo starałby się utrzymać swój udział w rynku oraz poziom sprzedaży, co można było zaobserwować w okresie badanym w odniesieniu do sprzedaży do krajów trzecich. Jeżeli doszłoby do tego, utrata rentowności przemysłu wspólnotowego byłaby znaczna, zaś jego sytuacja finansowa uległaby pogorszeniu.

(94) Przypomina się, że na rynku TCS, przetrwanie danego producenta zależy również od jego umiejętności dotrzymania kroku rozwojowi nowych technologii, a co za tym idzie, od odpowiedniego inwestowania w badania i rozwój, w najnowsze urządzenia produkcyjne oraz szkolenie załogi. Dlatego też niezbędne jest, aby przemysł wspólnotowy osiągnął określony poziom rentowności, który należy również osiągnąć poprzez utrzymanie cen sprzedaży na poziomie umożliwiającym mu pokrycie tych kosztów. Oczywiście jest, że w sytuacji spadku cen spowodowanego potencjalnym przywozem dumpingowym z Japonii, jedyny pozostały producent wspólnotowy niepowiązany z japońskimi producentami eksportującymi poniósłby znaczną stratę spowodowaną przywozem dumpingowym i najprawdopodobniej, uwzględniając bardzo niskie ceny stosowane przez japońskich producentów eksportujących w sprzedaży do krajów trzecich, nie przetrwałby w takiej sytuacji.

- (95) Rzeczywiście, zgodnie z informacjami z bazy danych z art. 14 ust. 6, wielkość przywozu dumpingowego zwiększyła się ponad trzykrotnie przed 2004 r. i o ponad 50 % w okresie badanym. Jak wskazano powyżej, prawdopodobne jest, że w przypadku braku środków antydumpingowych, na rynek wspólnotowy skierowano by dalsze, większe ilości TCS po bardzo niskich cenach, co spowodowałoby znaczne podcięcie cen przemysłu wspólnotowego.
- (96) Rzeczywiście, jeżeli japońscy producenci eksportujący stosowaliby na rynku wspólnotowym ceny podobne do tych, które stosują w krajach trzecich, czego można oczekiwać, ceny przemysłu wspólnotowego spadłyby o około 30 %. Tego rodzaju polityka cenowa, w połączeniu z możliwościami japońskich eksporterów w zakresie dostarczenia znacznych ilości na rynek wspólnotowy najprawdopodobniej spowodowałyby obniżenie cen na rynku wspólnotowym, co w konsekwencji miałoby negatywny wpływ na sytuację ekonomiczną przemysłu wspólnotowego.

6.2. Wniosek dotyczący prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody

- (97) Na tej podstawie stwierdza się zatem, że uchylene środków najprawdopodobniej skutkowało by ponownym poniesieniem istotnej szkody przez przemysł wspólnotowy.

7. INTERES WSPÓLNOTY

7.1. Wstęp

- (98) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego, zbadano, czy można wyraźnie stwierdzić, że utrzymanie dotychczasowych środków antydumpingowych nie zaszkodzi interesom Wspólnoty jako całości. Interes Wspólnoty określono na podstawie szacunkowej oceny różnych interesów cząstkowych, dotyczących łącznie tj. przemysłu wspólnotowego oraz innych producentów wspólnotowych, jak również użytkowników i dostawców surowców do wytwarzania produktu objętego postępowaniem.
- (99) Należy przypomnieć, że w poprzednich dochodzeniach przyjęcia środków i następnie ich rozszerzenia nie uznano za działanie wbrew interesom Wspólnoty. Ponadto należy zaznaczyć, że obecne dochodzenie jest tylko drugim przeglądem wygaśnięcia mającym na celu przeanalizowanie sytuacji, w której środki antydumpingowe są stosowane już od 1994 r.
- (100) Na tej podstawie zbadano, czy wbrew wnioskowi o prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu i/lub ponownego pojawienia się dumpingu i szkody, istnieją przekonujące powody, które doprowadziłyby do stwier-

dzenia, że nie jest w interesie Wspólnoty utrzymywanie środków w tym szczególnym przypadku.

7.2. Interes przemysłu wspólnotowego

- (101) Przemysł wspólnotowy jest jedynym producentem TCS niezwiązanym z japońskimi producentami eksportującymi. Przemysł Wspólnoty udowodnił, że jest strukturalnie rentownym przemysłem, zdolnym do dostosowania się do zmieniających warunków rynkowych. Potwierdzają to jego wysiłki na rzecz usprawnienia produkcji, obniżenia kosztów i zwiększenia wydajności, jak również jego ciągłe inwestycje w produkcję technologicznie bardziej zaawansowanych produktów.
- (102) Poprawa jego sytuacji ekonomicznej w okresie badanym wskazuje, że przemysł wspólnotowy zdołał skorzystać z obowiązywania środków, a efektywna konkurencja została przywrócona. Mimo poprawy rentowności wciąż nie odzyskał poziomu zysków, którego można by oczekiwać w przypadku tego rodzaju produktów. Jednakże, jak podano powyżej, można stwierdzić, że w przypadku zniesienia środków antydumpingowych, sytuacja przemysłu wspólnotowego z dużym prawdopodobieństwem ulegnie znacznemu pogorszeniu, a nawet, co jest bardzo możliwe, jego zakłady będą musiały zostać zamknięte, jak opisano w motywie 99. To stanowiłoby zagrożenie dla ponad 100 miejsc pracy bezpośrednio związanych z produktem objętym postępowaniem.
- (103) Należy również uwzględnić fakt, iż produkcja we Wspólnocie produktów zaawansowanych technologicznie, takich jak TCS, a w szczególności wyniki badań rozwojowych w tego rodzaju produkcji, niosą ze sobą skutki dla innych gałęzi gospodarki. Jest tak szczególnie w przypadku produkcji bloków CCD, ponieważ ich elementy wykorzystywane są również w innych produktach, takich jak systemy bezpieczeństwa, wyposażenie medyczne, przemysłowe i telekomunikacyjne. Ponadto istnienie przemysłu wspólnotowego wytwarzającego TCS ma wpływ na cały przemysł telewizyjny, tj. poczynając od opracowywania i wytwarzania urządzeń nadawczych, aż po produkcję odbiorników telewizyjnych i urządzeń nagrywających, ale może mieć również wpływ na normy ustanawiane dla wspólnotowego sektora telewizyjnego. Dlatego też, należy wziąć również pod uwagę, że zaniknięcie przemysłu zaawansowanych technologii odbiłoby się niekorzystnie na przemyśle telewizyjnym jako całości.
- (104) Biorąc powyższe pod uwagę, stwierdzono, że konieczne jest przedłużenie istniejących środków, aby zapobiec niekorzystnym skutkom przywozu po cenach dumpingowych, które mogłyby zagrozić istnieniu przemysłu wspólnotowego, a w konsekwencji określonej liczbie wyspecjalizowanych miejsc pracy.

7.3. Interes innych producentów wspólnotowych

- (105) Jeżeli chodzi o interes innych producentów wspólnotowych TCS, należy zauważyć, że tylko jeden z nich współpracował w niniejszym dochodzeniu. Producent ten, powiązany z pewnym japońskim producentem eksportującym, sprzeciwił się dalszemu obowiązywaniu środków, jednakże twierdził, że obowiązujące środki dały mu przewagę konkurencyjną nad innymi japońskimi producentami eksportującymi, z której nie chciałby zrezygnować.
- (106) Przy braku współpracy innego domniemanego producenta wspólnotowego należy stwierdzić, że współpracujący producent wspólnotowy nie ucierpi z powodu rozszerzenia środków. Rzeczywiście, podobnie jak w przypadku przedłużenia obowiązywania środków w 2000 r., również obecnie jego interes we Wspólnocie umacnia się dzięki rozszerzeniu obowiązujących środków.

7.4. Interes użytkowników

- (107) Komisja przesłała również kwestionariusze dwudziestu pięciu użytkownikom TCS. W dochodzeniu współpracowało tylko czterech użytkowników. Użytkownicy ci to licencjonowani nadawcy, nadający swoje programy przy pomocy własnego wyposażenia. Nabywają je bezpośrednio od producentów TCS, niezależnie od tego czy są one produkowane we Wspólnocie, czy w kraju wywozu; są oni reprezentatywni dla większości użytkowników TCS.
- (108) Jeden z użytkowników stwierdził, że nie planuje zakupu znacznej liczby TCS w ciągu najbliższych pięciu lat i dlatego też nie spodziewa się żadnych skutków, które mógłby odczuć z powodu przedłużenia obowiązywania środków.
- (109) Kolejny użytkownik stwierdził, że planował przejść na produkty wysokiej rozdzielczości i w przypadku zniesienia środków liczba dostawców we Wspólnocie zwiększyłaby się, co doprowadziłoby do zmian cen oraz wprowadzenia innowacyjnych produktów. Twierdzono również, że zmiana źródła dostaw kamer nie jest realna, ponieważ TCS nie są przedmiotem generycznym lub artykułem użytku domowego.
- (110) Trzeci użytkownik był przeciwny przedłużeniu obowiązywania środków antydumpingowych, ponieważ doprowadziłoby to do ograniczenia konkurencji oraz zmniejszenia liczby dostępnych modeli. W dodatku twierdził on, że nie jest w stanie w krótkim okresie przejść ze sprzętu jednego producenta na sprzęt innego.

- (111) Czwarty użytkownik twierdził, że nie jest w stanie przewidzieć, jakie skutki spowoduje utrzymanie środków.
- (112) Należy zauważyć, że przynajmniej dwóch producentów japońskich prowadzi obecnie działalność we Wspólnocie i w dalszym ciągu konkuruje z przemysłem wspólnotowym. Rzeczywiście, niektórzy użytkownicy w dalszym ciągu kupują japońskie TCS, przywożone lub wyprodukowane we Wspólnocie. Dlatego też nie można stwierdzić, że obowiązujące środki antydumpingowe całkowicie wyeliminowały konkurencję pomiędzy różnymi dostawcami TCS. Prawdą jest, że przywóz TCS z Japonii uległ zmniejszeniu od momentu wprowadzenia środków antydumpingowych, jednakże było to wynikiem tego, że japońscy producenci eksportujący nie byli w stanie prowadzić sprzedaży do Wspólnoty po cenach niedumpingowych.
- (113) Jeżeli chodzi o możliwość zmiany dostawców TCS, należy zauważyć, że celem środków antydumpingowych nie jest wymuszanie zmian dostawców TCS, lecz zapewnienie równych szans poprzez usunięcie nieuczciwych praktyk handlowych. Ponadto jeżeli przemysł wspólnotowy TCS zniknie w wyniku zniesienia obowiązujących środków antydumpingowych, niewątpliwie doprowadziłoby to do ograniczenia konkurencyjności oraz zależności wspólnotowych użytkowników TCS od technologii japońskich. Ten ostatni aspekt jest szczególnie ważny, ponieważ producenci TCS mogą odgrywać ważną rolę w określaniu przyszłych standardów nadawania. Wspólnota znalazłaby się w zdecydowanie niekorzystnej sytuacji, jeżeli nie miałaby własnego, wystarczająco mocnego producenta takiego produktu.
- (114) Wniosek ten jest zgodny z ustaleniami wcześniejszych postępowań, w których stwierdzono że TCS nie stanowiły istotnego elementu kosztów dla użytkowników, ponieważ w stosunku do produkowanych przez nich programów telewizyjnych stanowiły one jedynie niewielką część ich kosztów całkowitych. Rzeczywiście, kamery objęte środkami antydumpingowymi stanowią jedynie część ogólnego wyposażenia, którego potrzebują nadawcy. Podobnie biorąc pod uwagę całkowite koszty spółki telewizyjnej, a nie tylko wyposażenie, koszt TCS podlegających cłom antydumpingowym stanowi jeszcze mniejszą część takich kosztów, ponieważ występują inne ważne koszty takie jak produkcja programu, personel, koszty ogólne, itp., które znacznie przewyższają zwykły koszt TCS.
- (115) Ogólnie rzecz biorąc, w dochodzeniu stwierdzono, że skutki dla użytkowników są ograniczone w porównaniu do wielkości ogólnego obrotu nadawców, tzn. zakup TCS stanowi poniżej 0,2 % całkowitego obrotu nadawców. Ponadto w dzisiejszej dobie średnią żywotność TCS ocenia się na około siedem lat, czasami dłużej, co oznacza że TCS w dalszym ciągu bynajmniej nie będą powtarzającym się elementem kosztów dla użytkowników.

- (116) Ponieważ środki antydumpingowe obowiązywały przez pewien czas i będą utrzymane na tym samym poziomie, można przyjąć wniosek, że nie będzie to skutkowało jakimkolwiek pogorszeniem się sytuacji użytkowników. Ponadto, będą oni mieli w dalszym ciągu dostęp do TCS innych niż produkowane przez przemysł wspólnotowy. W każdym razie nie zgromadzono żadnych dowodów wskazujących na to, że wszelki wpływ, jaki odczuliby użytkownicy wyeliminowałby potrzebę usunięcia skutków zakłócenia handlu spowodowanych dumpingiem wyrządzającym szkodę oraz potrzebę przywrócenia skutecznej konkurencyjności.
- (117) Wreszcie, należy zauważyć, że dochodzenie równoległe opisane w motywie 6 będzie, w przypadku nałożenia środków, *de facto* przeglądem obowiązujących środków oraz doprowadzi do aktualizacji ich poziomu.

7.5. Interes przemysłu korzystającego z TCS

- (118) Z dziewięciu dostawców surowców, z którymi się skontaktowano, tylko jeden odpowiedział na kwestionariusz i zgodził się współpracować w niniejszym dochodzeniu. Przedsiębiorstwo to dostarcza ważnych komponentów TCS, co wskazuje na fakt, iż jest ono reprezentatywnym dostawcą surowców dla tego produktu.
- (119) Sprzedaż tego dostawcy dla przemysłu wspólnotowego stanowi znaczną część całego obrotu przedsiębiorstwa w odniesieniu do tego produktu. Przedsiębiorstwo to twierdziło, że w przypadku przedłużenia obowiązywania środków, produkcja surowców zostałaby utrzymana. Z drugiej strony, w przypadku zniesienia środków, jego zdolności montażowe zostałyby zagrożone, jeżeli uwzględniony zostanie fakt, iż nie może on obniżyć cen.
- (120) Dlatego też stwierdza się, że przedłużenie obowiązywania obowiązujących środków będzie miało pozytywny skutek na przemysł korzystający z TCS.

7.6. Konkurencja oraz skutki zakłócenia handlu

- (121) Jeden importer, który również produkuje TCS we Wspólnocie i jest powiązany z pewnym japońskim producentem eksportującym twierdził, że niezależnie od tego, czy środki będą nadal obowiązywały, nie planował on zwiększyć produkcji we Wspólnocie.
- (122) Tak więc należy stwierdzić, że nawet jeżeli obowiązujące środki zostaną przedłużone, przemysł wspólnotowy w dalszym ciągu będzie musiał stawić czoła konkurencji ze strony innych podmiotów we Wspólnocie produkujących i sprzedających TCS. Dlatego też użytkownicy, tak

jak dotychczas, będą mogli kupować TCS marek japońskich.

- (123) Ponadto, w toku dochodzenia ujawniono, że w przypadku uchylecia obowiązujących środków zaistnieją powody, aby wierzyć, że przetrwanie przemysłu wspólnotowego mogłoby być zagrożone (patrz motywy 94 powyżej). W takim przypadku produkcja TCS zostałaby ograniczona do producentów japońskich (lub ich przedsiębiorstw powiązanych), co w konsekwencji doprowadziłoby do zależności Wspólnoty od jeszcze mniejszej liczby producentów.
- (124) Dlatego też stwierdza się, że dalsze obowiązywanie środków antydumpingowych powinno mieć pozytywny wpływ na utrzymanie konkurencyjności i usunięcie skutków zakłócenia handlu.

7.7. Wnioski dotyczące interesu Wspólnoty

- (125) Opierając się na powyższym stwierdzono, że w zakresie interesu Wspólnoty nie ma niepodważalnych powodów przeciwko utrzymaniu obowiązujących środków antydumpingowych.

8. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (126) Wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zalecić utrzymanie obowiązujących środków. Wyznaczono również termin, w którym strony mogły przedstawić swoje uwagi na temat ujawnionych informacji.
- (127) Z powyższych ustaleń wynika, że zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, środki antydumpingowe mające zastosowanie do przywozu TCS pochodzących z Japonii powinny zostać utrzymane,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz systemów kamer telewizyjnych i ich części objętych kodami CN ex 8525 30 90 (kod TARIC: 8525 30 90 10), ex 8537 10 91 (TARIC kod 8537 10 91 91), ex 8537 10 99 (TARIC kod 8537 10 99 91), ex 8529 90 81 (TARIC kod 8529 90 81 38), ex 8529 90 95 (TARIC kod 8529 90 95 30), ex 8543 89 97 (TARIC kod 8543 89 97 15), ex 8528 21 14 (TARIC kod 8528 21 14 10), ex 8528 21 16 (TARIC kod 8528 21 16 10) i ex 8528 21 90 (TARIC kod 8528 21 90 10), pochodzących z Japonii.

2. Systemy kamer telewizyjnych mogą składać się z kombinacji następujących części, przywożonych łącznie albo oddzielnie:

- a) głowica kamery z trzema lub więcej czujnikami (12 mm lub większymi sprzężonymi pojemnościowo urządzeniami łączącymi) o ilości pikseli większej niż 400 000 każdy, które mogą być podłączone do złącza tylnego i o specyfikacji stosunku sygnał/szum 55 dB lub większym przy normalnym wzmacnieniu; albo stanowiące całość z głowicą kamery i złączem w jednej obudowie, albo oddzielnie;
- b) wizjer (o długości przekątnej 38 mm lub większej);
- c) stacja bazowa lub zespół sterujący kamery (CCU) podłączony do kamery za pomocą kabla;
- d) operacyjny pulpit sterujący (OCP) do sterowania kamery (to jest do korekcji koloru, światła obiektywu lub przysłony) dla kamer pojedynczych;
- e) główny pulpit sterujący (MCP) lub główny zespół nastawczy (MSU) ze wskazaniem wybranej kamery, dający możliwość podglądu i regulowania kilku kamer zdalnych.

3. Cła nie nakłada się na:

- a) obiektywy (dodatkowy kod TARIC A727);
- b) magnetowidy (dodatkowy kod TARIC A727);
- c) głowice kamer z zespołem nagrywającym, w tej samej nierozdzielnej obudowie (dodatkowy kod TARIC A727);

d) kamery profesjonalne, które nie mogą być używane do celów nadawczych (dodatkowy kod TARIC A727);

e) kamery profesjonalne wymienione w załączniku (dodatkowe kody TARIC 8786 i 8969).

4. Jeżeli system kamer telewizyjnych przywozi się wraz z obiektywem, do celów obliczenia cła antydumpingowego należy przyjąć wartość systemu kamer telewizyjnych po cenach franco granica Wspólnoty bez obiektywu. Jeżeli wartości tej nie podano na fakturze, importer zgłasza wartość obiektywu z chwili dopuszczenia go do swobodnego obrotu oraz przedstawia odpowiedni dowód i informację na tę okoliczność.

5. Stawkę cła antydumpingowego ustala się na 96,8 % ceny netto franco granica Wspólnoty przed oczeniem (dodatkowy kod TARIC: 8744), z wyjątkiem produktów wytwarzanych przez następujące przedsiębiorstwa, w odniesieniu do których stosuje się następujące stawki:

— Ikegami Tsushinki Co. Ltd: 200,3 % (dodatkowy kod TARIC: 8741),

— Sony Corporation: 108,3 % (dodatkowy kod TARIC: 8742),

— Hitachi Denshi Ltd: 52,7 % (dodatkowy kod TARIC: 8743).

6. O ile nie określono inaczej, stosuje się obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 2006 r.

W imieniu Rady
J. KORKEAOJA
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wykaz systemów kamer profesjonalnych niezakwalifikowanych jako systemy kamer telewizyjnych (systemy kamer nadawczych), które są wyłączone ze stosowania środków antydumpingowych

Nazwa przedsiębiorstwa	Główce kamer	Wizjer	Zespół sterujący kamery	Operacyjny zespół sterujący	Główny zespół sterujący	Adaptory kamer
Sony	DXC-M7PK	DXF-3000CE	CCU-M3P	RM-M7G	—	CA-325P
	DXC-M7P	DXF-325CE	CCU-M5P	RM-M7E ⁽¹⁾		CA-325AP
	DXC-M7PH	DXF-501CE	CCU-M7P			CA-325B
	DXC-M7PK/1	DXF-M3CE	CUU-M5AP ⁽¹⁾			CA-327P
	DXC-M7P/1	DXF-M7CE				CA-537P
	DXC-M7PH/1	DXF-40CE				CA-511
	DXC-327PK	DXF-40ACE				CA-512P
	DXC-327PL	DXF-50CE				CA-513
	DXC-327PH	DXF-601CE				VCT-U14 ⁽¹⁾
	DXC-327APK	DXF-40BCE				
	DXC-327APL	DXF-50BCE				
	DXC-327AH	DXF-701CE				
	DXC-537PK	DXF-WSCE ⁽¹⁾				
	DXC-537PL	DXF-801CE ⁽¹⁾				
	DXC-537PH	HDVF-C30W				
	DXC-537APK					
	DXC-537APL					
	DXC-537APH					
	EVW-537PK					
	EVW-327PK					
	DXC-637P					
	DXC-637PK					
	DXC-637PL					
	DXC-637PH					
	PVW-637PK					
	PVW-637PL					
	DXC-D30PF					
	DXC-D30PK					
	DXC-D30PL					
	DXC-D30PH					
	DSR-130PF					
	DSR-130PK					
	DSR-130PL					
	PVW-D30PF					
	PVW-D30PK					
	PVW-D30PL					
	DXC-327BPF					
	DXC-327BPK					
	DXC-327BPL					
	DXC-327BPH					
	DXC-D30WSP ⁽¹⁾					
	DXC-D35PH ⁽¹⁾					
	DXC-D35PL ⁽¹⁾					
DXC-D35PK ⁽¹⁾						
DXC-D35WSPL ⁽¹⁾						
DSR-135PL ⁽¹⁾						

Nazwa przedsiębiorstwa	Głowice kamer	Wizjer	Zespół sterujący kamery	Operacyjny zespół sterujący	Główny zespół sterujący	Adaptory kamer
Ikegami	HC-340	VF15-21/22	MA-200/230	RCU-240	—	CA-340
	HC-300	VF-4523	MA-200A ⁽¹⁾	RCU-390 ⁽¹⁾		CA-300
	HC-230	VF15-39	MA-400 ⁽¹⁾	RCU-400 ⁽¹⁾		CA-230
	HC-240	VF15-46 ⁽¹⁾	CCU-37	RCU-240A		CA-390
	HC-210	VF5040 ⁽¹⁾	CCU-10			CA-400 ⁽¹⁾
	HC-390	VF5040W ⁽¹⁾				CA-450 ⁽¹⁾
	LK-33					
	HDL-30MA					
	HDL-37					
	HC-400 ⁽¹⁾					
	HC-400W ⁽¹⁾					
	HDL-37E					
	HDL-10					
	HDL-40					
	HC-500 ⁽¹⁾					
	HC-500W ⁽¹⁾					
	Hitachi	SK-H5	GM-5 (A)	RU-C1 (B)	—	—
SK-H501		GM-5-R2 (A)	RU-C1 (D)			CA-Z2
DK-7700		GM-5-R2	RU-C1			CA-Z1SJ
DK-7700SX		GM-50	RU-C1-S5			CA-Z1SP
HV-C10		GM-8A ⁽¹⁾	RU-C10 (B)			CA-Z1M
HV-C11		GM-9 ⁽¹⁾	RU-C10 (C)			CA-Z1M2
HV-C10F		GM-51 ⁽¹⁾	RC-C1			CA-Z1HB
Z-ONE (L)			RC-C10			CA-C10
Z-ONE (H)			RU-C10			CA-C10SP
Z-ONE			RU-Z1 (B)			CA-C10SJA
Z-ONE A (L)			RU-Z1 (C)			CA-C10M
Z-ONE A (H)			RU-Z1			CA-C10B
Z-ONE A (F)			RC-C11			CA-Z1A ⁽¹⁾
Z-ONE A			RU-Z2			CA-Z31 ⁽¹⁾
Z-ONE B (L)			RC-Z1			CA-Z32 ⁽¹⁾
Z-ONE B (H)			RC-Z11			CA-ZD1 ⁽¹⁾
Z-ONE B (F)			RC-Z2			CA-Z35 ⁽¹⁾
Z-ONE B			RC-Z21			EA-Z35 ⁽¹⁾
Z-ONE B (M)			RC-Z2A ⁽¹⁾			
Z-ONE B (R)			RC-Z21A ⁽¹⁾			
FP-C10 (B)			RU-Z3 ⁽¹⁾			
FP-C10 (C)			RC-Z3 ⁽¹⁾			
FP-C10 (D)			RU-Z35 ⁽¹⁾			
FP-C10 (G)			RU-3300N ⁽¹⁾			
FP-C10 (L)						
FP-C10 (R)						
FP-C10 (S)						
FP-C10 (V)						
FP-C10 (F)						
FP-C10						
FP-C10 A						
FP-C10 A (A)						
FP-C10 A (B)						
FP-C10 A (C)						
FP-C10 A (D)						

Nazwa przedsiębiorstwa	Główce kamer	Wizjer	Zespół sterujący kamery	Operacyjny zespół sterujący	Główny zespół sterujący	Adaptory kamer
	FP-C10 A (F) FP-C10 A (G) FP-C10 A (H) FP-C10 A (L) FP-C10 A (R) FP-C10 A (S) FP-C10 A (T) FP-C10 A (V) FP-C10 A (W) Z-ONE C (M) Z-ONE C (R) Z-ONE C (F) Z-ONE C HV-C20 HV-C20M Z-ONE-D Z-ONE-D (A) Z-ONE-D (B) Z-ONE-D (C) Z-ONE.DA (1) V-21 (1) V-21W (1) V-35 (1) DK-H31 (1) V-35W (1)					
Matsushita	WV-F700 WV-F700A WV-F700SHE WV-F700ASHE WV-F700BHE WV-F700ABHE WV-F700MHE WV-F350 WV-F350HE WV-F350E WV-F350AE WV-F350DE WV-F350ADE WV-F500HE (*) WV-F-565HE AW-F575HE AW-E600 AW-E800 AW-E800A AW-E650 AW-E655 AW-E750 AW-E860L AK-HC910L AK-HC1500G	WV-VF65BE WV-VF40E WV-VF39E WV-VF65BE (*) WV-VF40E (*) WV-VF42E WV-VF65B AW-VF80	WV-RC700/B WV-RC700/G WV-RC700A/B WV-RC700A/G WV-RC36/B WV-RC36/G WV-RC37/B WV-RC37/G WV-CB700E WV-CB700AE WV-CB700E (*) WV-CB700AE (*) WV-RC700/B (*) WV-RC700/G (*) WV-RC700A/B (*) WV-RC700A/G (*) WV-RC550/G WV-RC550/B WV-RC700A WV-CB700A WV-RC550 WV-CB550 AW-RP501 AW-RP505 AK-HRP900 AK-HRP150	—	—	WV-AD700SE WV-AD700ASE WV-AD700ME WV-AD250E WV-AD500E (*) AW-AD500AE AW-AD700BSE

Nazwa przedsiębiorstwa	Głowice kamer	Wizjer	Zespół sterujący kamery	Operacyjny zespół sterujący	Główny zespół sterujący	Adaptory kamer
JVC	KY-35E	VF-P315E	RM-P350EG	—	—	KA-35E
	KY-27ECH	VF-P550E	RM-P200EG			KA-B35U
	KY-19ECH	VF-P10E	RM-P300EG			KA-M35U
	KY-17FITECH	VP-P115E	RM-LP80E			KA-P35U
	KY-17BECH	VF-P400E	RM-LP821E			KA-27E
	KY-F30FITE	VP-P550BE	RM-LP35U			KA-20E
	KY-F30BE	VF-P116E	RM-LP37U			KA-P27U
	KY-F560E	VF-P116WE ⁽¹⁾	RM-P270EG			KA-P20U
	KY-27CECH	VF-P550WE ⁽¹⁾	RM-P210E			KA-B27E
	KH-100U					KA-B20E
	KY-D29ECH					KA-M20E
	KY-D29WECH ⁽¹⁾					KA-M27E
	Olympus	MAJ-387N		OTV-SX 2		
MAJ-387I			OTV-S5 OTV-S6			
	Kamera OTV-SX					

(*) Zwany również głównym zespołem nastawczym (MSU) lub głównym pulpitem sterującym (MCP).

(1) Modele zwolnione, pod warunkiem że odpowiadające im systemy triax lub adaptory triax nie są sprzedawane na rynku wspólnotowym.

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1911/2006

z dnia 19 grudnia 2006 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz roztworów mocznika i azotanu amonu pochodzących z Algierii, Białorusi, Rosji i Ukrainy w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 2,

uwzględniając projekt przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Obowiązujące środki**

- (1) Dnia 18 września Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 1995/2000⁽²⁾, ostateczne środki antydumpingowe na przywóz roztworów mocznika i azotanu amonu pochodzących z Algierii, Białorusi, Litwy, Rosji i Ukrainy. Środki wprowadzone w odniesieniu do przywozu roztworów mocznika i azotanu amonu pochodzących z Litwy wygasły po rozszerzeniu Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. Dochodzenie, które doprowadziło do wprowadzenia wspomnianych środków, będzie odąd zwane „dochodzeniem pierwotnym”.
- (2) Środki mające zastosowanie do tego przywozu obejmują cła specyficzne, z wyjątkiem przywozu jednego algierskiego producenta, od którego przyjęto zobowiązanie.

2. Wniosek o dokonanie przeglądu

- (3) Dnia 20 czerwca 2005 r., w następstwie opublikowania zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu środków w dniu 17 grudnia 2004 r.⁽³⁾, złożono wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia na mocy art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Wniosek został złożony przez Europejskie Stowarzyszenie Producentów Nawozów (EFMA) („wnioskodawca”) w imieniu produ-

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 22.9.2000, str. 15. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1675/2003 (Dz.U. L 238 z 25.9.2003, str. 4).

⁽³⁾ Dz.U. C 312 z 17.12.2004, str. 5.

centów reprezentujących znaczącą część, w tym przypadku powyżej 50 %, ogólnej produkcji wspólnotowej roztworów mocznika i azotanu amonu.

- (4) Wnioskodawca stwierdził i dostarczył dowody *prima facie* na to, że istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji i ponownego wystąpienia dumpingu oraz szkody dla przemysłu wspólnotowego w związku z przywozem roztworów mocznika i azotanu amonu pochodzących z Algierii, Białorusi, Rosji i Ukrainy („kraje, których dotyczy postępowanie”).

- (5) Ustaliwszy, po konsultacji z Komitetem Doradczym, że istnieją wystarczające dowody do wszczęcia przeglądu wygaśnięcia, Komisja ogłosiła w dniu 22 września 2005 r., na mocy zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁴⁾, wszczęcie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

3. Dochodzenie**3.1. Okres objęty dochodzeniem**

- (6) Dochodzenie w sprawie kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu dotyczyło okresu od dnia 1 lipca 2004 r. do dnia 30 czerwca 2005 r. (zwanego dalej „okresem objętym dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”). Badanie trendów mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody obejmowało okres od 2002 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądownym („okres badany”).

3.2. Strony, których dotyczy dochodzenie

- (7) Komisja oficjalnie powiadomiła producentów eksportujących, importerów, zainteresowanych użytkowników i ich stowarzyszenia, przedstawicieli krajów wywozu, skarżącego oraz producentów wspólnotowych o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 233 z 22.9.2005, str. 14.

- (8) Przesłuchano wszystkie zainteresowane strony, które o to wystąpiły i wykazały, że powinny zostać wysłuchane.
- (9) Ze względu na dużą liczbę producentów wspólnotowych oraz importerów we Wspólnocie niepowiązanych z producentem eksportującym w jednym z krajów, których dotyczy postępowanie, uznano za właściwe zbadanie, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego, czy należy przeprowadzić kontrolę wyrwykową. Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o konieczności przeprowadzenia kontroli wyrwykowej, a jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, wyżej wymienione strony zostały poproszone, zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, o zgłoszenie się do Komisji w ciągu 15 dni od wszczęcia dochodzenia i dostarczenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (10) Po zbadaniu przedłożonych informacji i mając na uwadze dużą liczbę producentów wspólnotowych, którzy wyrazili chęć współpracy, podjęto decyzję o konieczności przeprowadzenia kontroli wyrwykowej w odniesieniu do producentów wspólnotowych. Zważywszy na fakt, że tylko jeden importer dostarczył informacji wymaganych w zawiadomieniu o wszczęciu i wyraził chęć do dalszej współpracy ze służbami Komisji, podjęto decyzję o nieprzeprowadzaniu kontroli wyrwykowej w odniesieniu do importerów.
- (11) Komisja przesłała kwestionariusze do czterech objętych próbą producentów wspólnotowych oraz do wszystkich producentów eksportujących.
- (12) Otrzymano odpowiedzi na kwestionariusz od czterech objętych próbą producentów wspólnotowych i sześciu producentów eksportujących w krajach, których dotyczy postępowanie, a także od ich powiązanych przedsiębiorstw handlowych.
- (13) Jeden producent w kraju analogicznym przedłożył pełną odpowiedź na kwestionariusz.
- (14) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do celów ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody oraz określenia interesu Wspólnoty. Przeprowadzono również wizyty weryfikacyjne na terenie zakładów następujących przedsiębiorstw:
- a) producent eksportujący z Rosji
 - JSC, Mineral and Chemical Company („Eurochem”), Moskwa, Rosja oraz jego dwa powiązane przedsiębiorstwa produkcyjne:
 - PJSC Azot („NAK Azot”), Nowomoskowsk, Rosja, oraz
 - PJSC Nevinnomyssky Azot „Nevinnomyssky Azot” („Nevinka Azot”), Niewinnomyssk, Rosja;
 - b) przedsiębiorstwo handlowe powiązane z Eurochemem
 - Eurochem Trading GmbH, Zug, Szwajcaria – („Eurochem Trading”);
 - c) przedsiębiorstwo handlowe powiązane z producentem ukraińskim Stirol
 - IBE Trading, Nowy Jork, Nowy Jork, USA;
 - d) producenci z kraju analogicznego:
 - Terra Industries, Sioux City, Iowa, USA;
 - e) producenci wspólnotowi objęci próbą
 - Achema AB, Jonava, Litwa,
 - Grande Paroisse SA, Paryż, Francja,
 - SKW Stickstoffwerke Piesteritz GmbH, Wittenberg, Niemcy,
 - Yara SA, Bruksela, Belgia oraz jego powiązany producent Yara Sluiskil BV, Sluiskil, Niderlandy.
- 3.3. Kontrola wyrwykowa
- (15) 10 producentów wspólnotowych wypełniło prawidłowo formularz dotyczący kontroli wyrwykowej w określonym terminie i oficjalnie zgodziło się na dalszą współpracę podczas dochodzenia. W odniesieniu do tych dziesięciu producentów wspólnotowych, Komisja, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego, dokonała wyboru próby, przyjmując za kryterium największą reprezentatywną wielkość produkcji i sprzedaży roztworów mocznika i azotanu amonu we Wspólnocie, która może zostać objęta postępowaniem w określonym czasie. Czterech objętych próbą producentów wspólnotowych stanowiło 63 % łącznej wspólnotowej produkcji w ODP, podczas gdy 10 wyżej wymienionych producentów wspólnotowych reprezentowało 75 % łącznej produkcji wspólnotowej w ODP.

- (16) Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego przeprowadzono konsultacje z zainteresowanymi stronami w sprawie wybranej próby i nie wniosły one sprzeciwu.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

- (17) Produkt objęty postępowaniem jest taki sam jak produkt objęty dochodzeniem pierwotnym, tj. roztwór mocznika i azotanu amonu, płynny nawóz powszechnie wykorzystywany w rolnictwie, pochodzący z krajów, których dotyczy postępowanie. W jego skład wchodzi mieszanina mocznika, azotanu amonu i wody. Zawartość azotu (N) jest najważniejszym składnikiem tego produktu, którego udział może wynosić między 28 % a 32 %. Takie zmiany mogą wynikać z większej lub mniejszej ilości wody dodanej do roztworu. Większość przywożonego roztworu mocznika i azotanu amonu zawierała 30 % azotu, oznacza to, że jego poziom koncentracji był wyższy, a koszty transportu niższe. Przyjmuje się, że wszystkie roztwory mocznika i azotanu amonu, bez względu na zawartość azotu, mają takie same właściwości fizyczne i chemiczne, a zatem do celów niniejszego dochodzenia stanowią jeden produkt. Produkt objęty dochodzeniem jest objęty kodem CN 3102 80 00.

2. Produkt podobny

- (18) Zgodnie z ustaleniami dochodzenia pierwotnego w dochodzeniu przeglądowym potwierdzono, że roztwór mocznika i azotanu amonu jest produktem towarowym, a jego jakość i podstawowe właściwości fizyczne i chemiczne są identyczne niezależnie od kraju pochodzenia. Produkt objęty postępowaniem i produkty wytwarzane i sprzedawane przez producentów eksportujących na rynku krajowym w krajach, których dotyczy postępowanie, a także te wytwarzane i sprzedawane przez producentów wspólnotowych na rynku wspólnotowym oraz przez producenta w kraju analogicznym na rynku krajowym kraju analogicznego mają te same podstawowe właściwości fizyczne i chemiczne oraz zastosowania i dlatego też uznaje się je za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. PRAWDOPODOBIEŃSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA DUMPINGU

1. Dumping w przywozie w ODP

- (19) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, zbadano, czy wygaśnięcie środków prowadziło do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu.
- (20) W ODP wywóz do Wspólnoty roztworów mocznika i azotanu amonu pochodzących z krajów, których

dotyczy postępowanie był dokonywany wyłącznie z Algierii. W związku z powyższym obliczenie dumpingu mające na celu zbadanie, czy istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu zostało przeprowadzone w odniesieniu do dwóch współpracujących algierskich producentów eksportujących. W przypadku innych współpracujących producentów eksportujących na Białorusi, Ukrainie i w Rosji, dochodzenie skupiło się na prawdopodobieństwie ponownego wystąpienia dumpingu.

Algieria

Informacje ogólne

- (21) Dwóch jedyńskich producentów roztworów mocznika i azotanu amonu – Fertalge i Fertial, współpracowało podczas dochodzenia. Wywóz tych producentów stanowił całość wywozu do Wspólnoty roztworów mocznika i azotanu amonu pochodzącego z Algierii w ODP, w wysokości 177 383 ton. Przywóz do Wspólnoty produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Algierii stanowił 4,8 % konsumpcji we Wspólnocie wynoszącej 3 694 531 ton w ODP. Można zatem stwierdzić, że wielkość przywozu z Algierii wynosząca 116 461 ton wzrosła o 52 %, w porównaniu z pierwotnym okresem objętym dochodzeniem.

- (22) Dlatego też badanie dumpingu na podstawie informacji przedstawionych przez wymienionych dwóch producentów eksportujących zostało uznane za reprezentatywne również dla całego kraju.

Wartość normalna

- (23) W pierwszej kolejności ustalono, w odniesieniu do dwóch producentów eksportujących, czy łączna wielkość sprzedaży krajowej roztworów mocznika i azotanu amonu była reprezentatywna w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, tj. czy stanowiła co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży produktu objętego postępowaniem wywożonego do Wspólnoty. W dochodzeniu wykazano, że oba przedsiębiorstwa sprzedawały wyłącznie jeden rodzaj roztworów mocznika i azotanu amonu do Wspólnoty, oraz że rodzaj ten nie był sprzedawany w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym.

- (24) Dlatego też w przypadku obu producentów eksportujących wartość normalna nie mogła zostać oparta na sprzedaży krajowej i musiała zostać skonstruowana zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego poprzez dodanie do ponoszonych przez każdego eksportera kosztów wytwarzania produktów wywożonych do Wspólnoty uzasadnionej kwoty kosztów sprzedaży, ogólnych i administracyjnych („koszty SG&A”) oraz marży zysku.

- (25) W odniesieniu do kosztów wytwarzania należy zauważyć, że koszty energii, takie jak elektryczność i gaz, składają się na znaczną część kosztu wytwarzania oraz istotną część całkowitego kosztu produkcji. Zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy koszty związane z produkcją i sprzedażą produktu objętego postępowaniem zostały w sposób uzasadniony odzwierciedlone w rejestrach księgowych stron, których dotyczy postępowanie.
- (26) W dochodzeniu nie wykazano elementów wskazujących na brak odpowiedniego ujęcia kosztów energii elektrycznej w rejestrach księgowych producentów eksportujących. W tym kontekście zaznacza się m.in., że ceny płacone przez producenta algierskiego za energię elektryczną w ODP nie odbiegały od międzynarodowych cen rynkowych, jeżeli porówna się je do cen stosowanych w takich krajach, jak Kanada czy Norwegia. Nie można było jednak stwierdzić tego samego w odniesieniu do cen gazu.
- (27) W odniesieniu do dostaw gazu ustalono na podstawie danych opublikowanych przez uznane na poziomie międzynarodowym źródła specjalizujące się w rynkach energii, że cena płacona przez producenta algierskiego wynosiła mniej niż jedną piątą ceny eksportowej gazu ziemnego z Algierii. Ponadto wszystkie dostępne dane wskazują, że krajowe ceny gazu w Algierii są cenami regulowanymi, o wiele niższymi niż ceny rynkowe płacone za gaz ziemny przez odbiorców w takich krajach jak Stany Zjednoczone, Kanada, Japonia i UE. Wymienione cztery rynki reprezentują 46 % ogólnoświatowej konsumpcji gazu, a dominujący poziom ceny krajowej występujący na tych czterech rynkach wydaje się odzwierciedlać w sposób uzasadniony koszty. Ponadto cena gazu zapłacona przez przedsiębiorstwa objęte postępowaniem była znacząco niższa od ceny zapłaconej przez producentów wspólnotowych.
- (28) W świetle powyższego uznano, że ceny gazu zapłacone w Algierii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym nie mogły w sposób uzasadniony odzwierciedlać kosztów związanych z produkcją i dystrybucją gazu. Dlatego też zgodnie z przepisami art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego koszty gazu poniesione przez współpracującego producenta eksportującego Ferial zostały dostosowane na podstawie informacji pochodzących z innych rynków reprezentatywnych. Dostosowana cena została oparta na średniej cenie algierskiego skroplonego gazu ziemnego („LNG”) stosowanej w ODP przy sprzedaży eksportowej na granicy francuskiej, bez uwzględniania frachtu morskiego i kosztów skraplania. Cena ta została uznana za najwłaściwszą podstawę, ponieważ źródła informacji publicznej odnoszą się wyłącznie do gazu pochodzącego z Algierii. Rynek Francji, będąc największym odbiorcą gazu algierskiego i charakteryzujący się cenami odzwierciedlającymi w sposób uzasadniony koszty, może być uznany za reprezentatywny w rozumieniu art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Inne współpracujące przedsiębiorstwo – Fertalge, nie wykorzystywało gazu ziemnego jako surowca, gdyż wytwarza roztwór mocznika i azotanu amonu z azotanu amonu („AA”), który jest produkowany na miejscu oraz z mocznika. Ponieważ koszty AA produkowanego na miejscu odzwierciedlały algierskie krajowe ceny gazu, o których mowa w powyższym motywie 27, koszty AA ponoszone przez to przedsiębiorstwo zostały odpowiednio dostosowane.
- (29) W związku z powyższym koszty wytwarzania przedstawione przez współpracujących producentów eksportujących zostały ponownie obliczone w celu uwzględnienia dostosowanych cen gazu, operacji tej dokonano również, wykorzystując cenę gazu przy sprzedaży na granicy francuskiej, bez uwzględniania frachtu morskiego i kosztów skraplania. Do ponownie obliczonych kosztów wytworzenia dodano uzasadnioną kwotę kosztów SG&A oraz marżę zysku zgodnie z art. 2 ust. 3 i art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.
- (30) Koszty SG&A oraz kwota zysku nie mogły zostać ustalone na podstawie części wstępnej art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, ponieważ dwa współpracujące przedsiębiorstwa nie dokonywały reprezentatywnej sprzedaży produktu objętego postępowaniem w zwykłym obrocie handlowym. Przepisy art. 2 ust. 6 lit. a) rozporządzenia podstawowego nie mogły zostać zastosowane, ponieważ dwaj współpracujący producenci są jedynymi producentami roztworu mocznika i azotanu amonu w Algierii. Również przepisy art. 2 ust. 6 lit. b) nie mogły zostać zastosowane, ponieważ koszty wytwarzania dotyczące produktów należących do tej samej grupy towarów również musiałyby zostać dostosowane poprzez uwzględnienie kosztów gazu z powodów wskazanych w powyższym motywie 28. Ponieważ stwierdzono, że niemożliwe jest określenie wielkości koniecznego dostosowania dla wszystkich produktów należących do tej samej ogólnej kategorii towarów sprzedawanych na rynku krajowym, niemożliwe było również ustalenie marży zysku po takim dostosowaniu. W związku z powyższym koszty SG&A oraz kwota zysku zostały ustalone na podstawie art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (31) Zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego koszty SG&A i kwota zysku ustalone zostały w oparciu o uzasadnioną metodę. Z uwagi na to, że algierski krajowy rynek produktów należących do tej samej grupy jest wyjątkowo niewielki, informacje uzyskano za pośrednictwem innych rynków reprezentatywnych. W tym względzie uwzględniono ogólnie dostępne informacje na temat dużych przedsiębiorstw działających w sektorze nawozów azotowych. Ustalono, że najwłaściwsze do celów tego dochodzenia będą odpowiednie dane pochodzące od producentów z Ameryki Północnej (Stanów Zjednoczonych i Kanady), ze względu na szeroką dostępność pełnych i wiarygodnych publicznych danych finansowych spółek notowanych na giełdzie pochodzących z tej części świata. Ponadto, Ameryka Północna odnotowała znaczące wielkości sprzedaży krajowej i wysoki poziom konkurencji w odniesieniu do krajowych i zagranicznych przedsiębiorstw. W związku z powyższym koszty SG&A i kwota zysku zostały ustalone na podstawie średniej ważonej kosztów SG&A i kwoty zysków trzech północnoamerykańskich producentów – należących do największych przedsiębiorstw działających w sektorze nawozów –

w odniesieniu do ich sprzedaży na rynku północnoamerykańskim tej samej ogólnej grupy produktów (nawozów azotowych). Wskazani trzech producenci zostali uznani za reprezentatywnych dla sektora nawozów azotowych (średnio ponad 80 % obrotów w danym segmencie przedsiębiorstw/sektora), a ich koszty SG&A i kwota zysku za reprezentatywne dla tego samo rodzaju kosztów zwykle ponoszonych przez przedsiębiorstwa prowadzące rentowną działalność w tym sektorze. Odsetek kosztów SG&A wyniósł 6,9 % obrotów. Obliczona średnia marża zysku wynosiła 9,1% obrotów. Ponadto nic nie wskazuje na to, że kwota zysku ustalona w taki sposób przekracza zysk osiągnany zwykle przez producentów algierskich ze sprzedaży produktów należących do tej samej grupy na rynku algierskim.

Cena eksportowa

- (32) Zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego cena eksportowa została ustalona na podstawie ceny rzeczywiście płaconej lub należnej za produkt objęty postępowaniem w przypadku sprzedaży eksportowej do Wspólnoty.

Porównanie

- (33) Porównania wartości normalnej i cen eksportowych dokonano na podstawie ceny *ex-works*. W celu zapewnienia sprawiedliwego porównania wartości normalnej i ceny eksportowej, uwzględniono w formie dostosowania różnice mające wpływ na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z powyższym wprowadzono dostosowania uwzględniające różnice w zakresie transportu, przeładunku, załadunku i kosztów dodatkowych, tam gdzie ma to zastosowanie i zostało poparte potwierdzonymi dowodami.

Margines dumpingu

- (34) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego margines dumpingu dotyczący każdego producenta eksportującego został ustalony na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej i średniej ważonej ceny eksportowej.
- (35) W dochodzeniu wykazano, że dumping występował w ODP na jeszcze wyższym poziomie niż miało to miejsce podczas dochodzenia pierwotnego. Margines dumpingu, wyrażony jako wartość procentowa ceny cifa na granicy Wspólnoty, wynosi między 50 a 60 %.

2. Zmiany wielkości przywozu w przypadku uchylenia środków

2.1. Algieria

- (36) Dwóch algierskich producentów eksportujących reprezentuje ogół przywozu produktu objętego postępowaniem dokonywanego z Algierii do Wspólnoty. Dlatego też badanie tego, czy prawdopodobna jest kontynuacja dumpingu w przypadku uchylenia środków dotyczących Algierii zostało oparte na informacjach dostarczonych przez te dwa współpracujące przedsiębiorstwa eksportujące.

Wolne moce produkcyjne

- (37) Algierscy producenci współpracujący podwoili swoje moce produkcyjne, podczas gdy zwiększyli swoją produkcję o około 20 % w okresie badanym. W związku z powyższym ich wolne moce produkcyjne wzrosły z około 100 000 ton do 300 000–350 000 ton.
- (38) Ponieważ znaczenie algierskiego rynku krajowego jest niewielkie i raczej nie ulegnie to zmianie w przyszłości, każde zwiększenie produkcji będzie skierowane na wywóz. Wykorzystując swoje wolne moce produkcyjne, dwóch współpracujących producentów eksportujących, mogłoby zapewnić dostawy wynoszące 10–20 % konsumpcji we Wspólnocie.
- (39) Mając na uwadze kontynuację dumpingu w ODP i zwiększone przez algierskich producentów współpracujących wolne moce produkcyjne, prawdopodobne jest, że w przypadku wygaśnięcia środków wywóz algierski do Wspólnoty wzrośnie po cenach dumpingowych.

- (40) W świetle powyższych faktów istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji wywozu po cenach dumpingowych do Wspólnoty w przypadku wygaśnięcia środków.

Porównanie algierskiej wartości normalnej i dominującego poziomu cen we Wspólnocie

- (41) Wartość normalna ustalona dla obu przedsiębiorstw znacznie przekraczała poziom cen stosowanych na rynku UE w ODP. Nie można wykluczyć, iż algierscy producenci eksportujący będą wciąż dokonywać sprzedaży do Wspólnoty po cenach dumpingowych niezależnie od tego, czy będą musieli płacić cła.

2.2. *Zależność między skonstruowaną wartością normalną na Białorusi, Ukrainie i w Rosji a cenami eksportowymi stosowanymi w wywozie do krajów trzecich*

2.2.1. *Białoruś i Ukraina: krajowe ceny sprzedaży ustalone na podstawie kraju analogicznego*

(42) Dokonano porównania krajowych cen sprzedaży roztworów mocznika i azotanu amonu na Białorusi i Ukrainie z cenami eksportowymi stosowanymi w wywozie do krajów trzecich. W tym zakresie należy zauważyć, że ponieważ Białoruś jest uważana za kraj o gospodarce nierynkowej, a Ukraina nie była jeszcze uważana za kraj o gospodarce rynkowej w okresie składania wniosków o przegląd wygaśnięcia⁽¹⁾, wartość normalna w przypadku tych dwóch krajów musiała zostać ustalona na podstawie danych otrzymanych od producentów z kraju trzeciego o gospodarce rynkowej, zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego. W zawiadomieniu o wszczęciu rozważano wybór USA jako kraju analogicznego z uwagi na fakt, iż jest to rynek charakteryzujący się otwartą konkurencją, na którym producenci stawiają czoła dużej presji ze strony zagranicznego przywozu.

(43) Wszystkie zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag dotyczących wyboru kraju analogicznego.

(44) Europejskie Stowarzyszenie Importerów Nawozów (EFIA) zaproponowało wybór Algierii lub Rosji jako lepsze rozwiązanie, mając na uwadze ich łatwiejszy dostęp do podstawowych surowców, w szczególności gazu oraz zważywszy, że są krajami o gospodarce rynkowej objętymi tym samym dochodzeniem. W tym zakresie należy podkreślić, że przepisy art. 2 ust. 7 lit. a) nakładają wymóg, przed dokonaniem jakichkolwiek dalszych ustaleń, wyznaczenia odpowiedniego kraju trzeciego o gospodarce rynkowej. Chociaż dostęp do surowców odgrywa ważną rolę w wyborze kraju analogicznego, należy również podkreślić, że istnienie podwójnego cennika odnoszącego się do gazu w tych dwóch krajach sprawił, że nie byłyby one właściwym wyborem. Istotnie, ceny gazu stosowane w tych dwóch krajach dla krajowych klientów nie odzwierciedlają wartości rynkowej.

(45) Niektóre zainteresowane strony stwierdziły, nie uzasadniając swoich wniosków, że rosyjski i algierski proces produkcji jest zbliżony do procesu wykorzystywanego na Białorusi i Ukrainie. Sugerowano również, że Algierię i Ukrainę charakteryzuje podobny poziom produkcji. W tym zakresie należy zauważyć, że Białoruś, Ukraina i USA posiadają, w przeciwieństwie do Algierii, w pełni zintegrowanych pionowo producentów.

(46) Ukraiński producent współpracujący zaproponował zamiast USA – Bułgarię lub Rumunię. Jednakże jego propozycja nie była uzasadniona. Ponadto ważnym argumentem przeciwko wyborowi Bułgarii lub Rumunii jest to, iż charakteryzują się one, przeciwnie do USA,

niewielkim rynkiem krajowym z ograniczoną liczbą przedsiębiorstw.

(47) W związku z powyższym w dochodzeniu potwierdzono, że USA było odpowiednim krajem analogicznym. Skontaktowano się z różnymi producentami i stowarzyszeniami producentów w USA oraz zaproszono ich do współpracy poprzez udzielenie odpowiedzi na kwestionariusz. Jeden producent w USA w pełni współpracował w dochodzeniu. W konsekwencji obliczenia zostały oparte na zweryfikowanych informacjach otrzymanych od jedyne współpracującego producenta z USA, który udzielił pełnej odpowiedzi na kwestionariusz.

2.2.2. *Białoruś*

Uwagi wstępne

(48) Jedyne współpracujący producent na Białorusi był również jedynym producentem eksportującym z tego kraju, lecz nie dokonywał sprzedaży eksportowej do Wspólnoty w ODP.

(49) Z uwagi na brak wywozu do Wspólnoty uniemożliwiający stwierdzenie reprezentatywnego dumpingu w ODP oraz w celu wskazania, czy dumping mógłby ponownie wystąpić w przypadku uchylecia środków, zbadano moce produkcyjne i zapasy oraz politykę cenową współpracującego producenta eksportującego w stosunku do Stanów Zjednoczonych, będących jego jedynym rynkiem eksportowym. Analiza została oparta na informacjach przedstawionych przez współpracującego producenta eksportującego wymienionego w motywie 48.

Porównanie

(50) Dane otrzymane od współpracującego producenta eksportującego wskazały, że ceny eksportowe stosowane w wywozie do krajów trzecich (USA) były niższe niż skonstruowana wartość normalna dla Białorusi. W rzeczywistości, podczas dochodzenia ustalono, że w ujęciu ogólnym różnica cen wynosiła w ODP między 10 a 15 %. Fakt ten może wskazywać na prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu przy wywozie do Wspólnoty w przypadku uchylecia środków. Zapasy i moce produkcyjne, a także porównanie cen eksportowych z dominującym poziomem cen we Wspólnocie zostały zbadane poniżej.

2.2.3. *Ukraina*

Uwagi wstępne

(51) Dwóch producentów eksportujących współpracowało podczas dochodzenia, aczkolwiek żaden z nich nie dokonywał sprzedaży eksportowej do Wspólnoty w ODP. Nie ma informacji wskazujących, że istnieją inni producenci eksportujący na Ukrainie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 2117/2005, art. 2.

(52) Z uwagi na brak wywozu do Wspólnoty, uniemożliwiający stwierdzenie reprezentatywnego dumpingu w ODP, oraz w celu wskazania, czy dumping mógłby ponownie wystąpić w przypadku uchylenia środków, zbadano moce produkcyjne i zapasy oraz politykę cenową współpracującego producenta eksportującego w stosunku do Stanów Zjednoczonych, będących jego wyłącznym rynkiem. Analiza została oparta na informacjach przedstawionych przez dwóch współpracujących producentów eksportujących wymienionych w motywie 51.

(53) Przywóz dwóch współpracujących producentów eksportujących stanowił 48 % przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Ukrainy do USA w ODP. Pozostała wielkość przywozu pochodzącego z Ukrainy do USA była również produkowana przez jednego z producentów współpracujących, lecz jej wywozu dokonywało niepowiązane przedsiębiorstwo ukraińskie, które nie produkuje roztworu mocznika i azotanu amonu.

Porównanie

(54) Dane otrzymane od współpracującego producenta eksportującego wskazały, że ceny eksportowe stosowane w wywozie do krajów trzecich były niższe niż skonstruowana wartość normalna dla Ukrainy. W rzeczywistości, podczas dochodzenia ustalono, że w ujęciu ogólnym różnica cen wynosiła w ODP między 20 a 30 %. Fakt ten może wskazywać na prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu przy wywozie do Wspólnoty w przypadku uchylenia środków. Zapasy i moce produkcyjne, a także porównanie cen eksportowych z dominującym poziomem cen we Wspólnocie zostały zbadane poniżej.

2.2.4. Rosja

Uwagi wstępne

(55) Dwóch producentów eksportujących należących do tej samej grupy przedsiębiorstw współpracowało podczas dochodzenia, aczkolwiek żaden producent eksportujący nie dokonywał sprzedaży eksportowej do Wspólnoty w ODP.

(56) Wiadomo, że istniał jeden producent w Rosji podczas ODP, który nie współpracował w dochodzeniu. W przypadku takich niewspółpracujących producentów eksportujących, zbadano informacje dostępne w Eurostacie oraz w innych źródłach. Na tej podstawie ustalono, że nie występował również wywóz roztworów mocznika i azotanu amonu do Wspólnoty dokonywany przez innych producentów współpracujących. Jednakże nie uzyskano żadnych wiarygodnych informacji na temat mocy produkcyjnych i wielkości produkcji, zapasów i sprzedaży w odniesieniu do przedsiębiorstwa niewspółpracującego. W tym zakresie oraz w obliczu braku informacji zaprzeczających tej tezie, stwierdzono,

że ustalenia dotyczące przedsiębiorstwa niewspółpracującego będą zgodne z ustaleniami odnoszącymi się do przedsiębiorstw współpracujących.

(57) Z uwagi na brak wywozu do Wspólnoty, uniemożliwiający stwierdzenie reprezentatywnego dumpingu w ODP, oraz w celu wskazania, czy dumping mógłby ponownie wystąpić w przypadku uchylenia środków, zbadano moce produkcyjne i zapasy oraz politykę cenową współpracujących producentów eksportujących na innych rynkach eksportowych. Analiza została oparta na informacjach przedstawionych przez współpracujących producentów eksportujących wymienionych w motywie 55.

Porównanie

(58) Zbadano, czy koszty związane z produkcją i sprzedażą produktu objętego postępowaniem zostały w sposób uzasadniony odzwierciedlone w rejestrach księgowych stron, których dotyczy postępowanie. W odniesieniu do kosztów gazu ustalono, że krajowa cena gazu zapłacona przez rosyjskich producentów wynosiła około jednej piątej ceny eksportowej rosyjskiego gazu ziemnego. W tym zakresie wszystkie dostępne dane wskazują, że krajowe ceny gazu w Rosji były cenami regulowanymi, które znajdują się na znacznie niższym poziomie niż ceny rynkowe płacone na nieregulowanych rynkach gazu ziemnego. Dlatego też zgodnie z przepisami art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, koszty gazu poniesione przez producentów rosyjskich zostały dostosowane na podstawie informacji pochodzących z innych rynków reprezentatywnych. Cena dostosowana ustalona została na podstawie średniej ceny gazu rosyjskiego sprzedawanego na wywóz na granicy niemiecko-czeskiej („Waidhaus”) z pominięciem kosztów transportu. Waidhaus jako główny punkt sprzedaży gazu rosyjskiego do UE – największego rynku zbytu gazu rosyjskiego, na którym ceny w sposób uzasadniony odzwierciedlają koszty – może być uznany za rynek reprezentatywny w rozumieniu art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

(59) Wartość normalną skonstruowano na podstawie kosztów wytwarzania rodzaju produktu wywożonego do Wspólnoty, po dostosowaniu kosztu gazu, o którym mowa w motywie 58, powiększonych o uzasadnione koszty SG&A oraz kwotę zysku, zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.

(60) Podobnie jak w przypadku Algierii, koszty SG&A oraz kwota zysku nie mogły zostać ustalone na podstawie części wstępnej art. 2 ust. 6 pierwsze zdanie rozporządzenia podstawowego, ponieważ producenci powiązani nie dokonywali reprezentatywnej sprzedaży produktu

- objętego postępowaniem w zwykłym obrocie handlowym. Artykuł 2 ust. 6 lit. a) rozporządzenia podstawowego nie mógł zostać zastosowany, ponieważ tylko tych dwóch producentów jest objętych postępowaniem. Również przepisy art. 2 ust. 6 lit. b) nie mogły zostać zastosowane, ponieważ koszty wytwarzania dotyczące produktów należących do tej samej grupy towarów również musiałyby zostać dostosowane poprzez uwzględnienie kosztów gazu z powodów wskazanych w powyższym motywie 58. Ponieważ stwierdzono, że niemożliwe jest określenie wielkości koniecznego dostosowania dla wszystkich produktów należących do tej samej ogólnej kategorii towarów sprzedawanych na rynku krajowym, niemożliwe jest również ustalenie marży zysku po takim dostosowaniu. W związku z powyższym koszty SG&A oraz kwota zysku zostały ustalone na podstawie art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (61) W odniesieniu do Algierii i z tych samych powodów, o których mowa w powyższym motywie 31, koszty SG&A oraz kwota zysku zostały ustalone na podstawie średnich ważonych kosztów SG&A i kwoty zysku tych samych trzech północnoamerykańskich producentów. Należy zauważyć, że ustalona w ten sposób kwota zysku nie przekraczała kwoty osiągniętej przez rosyjskich producentów w odniesieniu do ich krajowej sprzedaży tej samej ogólnej grupy produktów.
- (62) Ustalono, że sprzedaż eksportowa dwóch współpracujących producentów była dokonywana na podstawie umowy z dwoma powiązаныmi przedsiębiorstwami handlowymi: przedsiębiorstwem z siedzibą w Szwajcarii oraz przedsiębiorstwem z siedzibą na Brytyjskich Wyspach Dziewiczych. To drugie przedsiębiorstwo zakończyło prowadzenie działalności na początku 2005 r. Cena eksportowa została ustalona na podstawie ceny eksportowej rzeczywiście zapłaconej lub należnej pierwszemu niezależnemu klientowi w Stanach Zjednoczonych, będących ich głównym rynkiem eksportowym.
- (63) Dane otrzymane od dwóch powiązanych przedsiębiorstw handlowych wskazały, że ceny eksportowe stosowane w wywozie do krajów trzecich były niższe niż skonstruowana wartość normalna w Rosji. W rzeczywistości, podczas dochodzenia ustalono, że w ujęciu ogólnym różnica cen wynosiła w ODP między 2 % a 6 %. Fakt ten może wskazywać na prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu przy wywozie do Wspólnoty w przypadku uchylecia środków.
- 2.3. *Wolne moce produkcyjne na Białorusi, Ukrainie i w Rosji*
- (64) Zbadano również prawdopodobny wpływ istniejących wolnych mocy produkcyjnych. Rosja i Ukraina nie posiadają właściwego krajowego rynku zbytu dla roztworu mocznika i azotanu amonu. Białoruś natomiast dysponuje dużym krajowym rynkiem zbytu dla tego produktu.
- (65) Jedyne białoruski producent zwiększył swoją produkcję o 14 % w okresie badanym, a jego produkcja osiągała pełny poziom wykorzystania mocy produkcyjnych w ODP. Jego moce produkcyjne w tym okresie nie uległy zmianie. 60 % produkcji zostało sprzedanych na rynku krajowym, a pozostałą część wywieziono do USA. Wynika z tego, że producent ten nie dysponuje łatwo dostępnymi wolnymi mocami produkcyjnymi.
- (66) Jedyne rosyjski producent współpracujący zwiększył swoją produkcję o 78 % w okresie badanym. Jego moce produkcyjne w tym okresie nie uległy zmianie. Jednakże zgodnie z przedłożonymi informacjami, producent ten wciąż dysponuje istotnymi dostępnymi mocami produkcyjnymi wynoszącymi około 600 000–700 000 ton koniecznymi do zwiększenia produkcji roztworu mocznika i azotanu amonu i w związku z tym mogłyby, w przypadku uchylecia środków, zwiększyć wywóz na rynek wspólnotowy. Inwestycje przeprowadzone przez to przedsiębiorstwo w badanym okresie wskazują na możliwość dalszego wzrostu mocy produkcyjnych. Szacuje się, że ogólne rosyjskie wolne moce produkcyjne wynoszą co najmniej 600 000–700 000 ton, tj. około 20 % konsumpcji we Wspólnocie. Wywóz do krajów trzecich wzrósł o 79 % w okresie badanym.
- (67) W tym samym czasie, sprzedaż krajowa jedyne rosyjskiego producenta współpracującego utrzymywała się na niskim poziomie, stanowiąc średnio mniej niż 5 % sprzedaży całkowitej. Z uwagi na to, że rynek krajowy nie może wchłonąć wzrostu produkcji, nadwyżki będą prawdopodobnie wywożone.
- (68) W odniesieniu do Ukrainy, dwóch współpracujących producentów dwunastokrotnie zwiększyło produkcję w okresie badanym. Moce produkcyjne w tym samym okresie wzrosły prawie pięciokrotnie. Ponadto posiadają oni znaczące wolne moce produkcyjne konieczne do znacznego zwiększenia wywozu na rynek wspólnotowy, w przypadku uchylecia środków. Szacuje się, że ogólne ukraińskie wolne moce produkcyjne wynoszą co najmniej 700 000–800 000 ton, tj. około 20 % konsumpcji we Wspólnocie. Wywóz do krajów trzecich wzrósł ośmiokrotnie w okresie badanym.

(69) Ukraińska krajowa sprzedaż pozostała na niskim poziomie podczas okresu badanego, stanowiąc średnio mniej niż 2 % całkowitej sprzedaży. Należy zauważyć, że wzrost krajowego rynku nie może wchłonąć nadwyżki produkcji, a zatem zostanie ona prawdopodobnie skierowana na wywóz.

(70) W oparciu o powyższe fakty można wywnioskować, że producenci współpracujący, z wyjątkiem Białorusi, dysponują dużymi wolnymi mocami produkcyjnymi koniecznymi do zwiększenia wywozu na rynek wspólnotowy w przypadku uchylenia środków.

2.4. Zależność między cenami eksportowymi stosowanymi w wywozie do krajów trzecich a dominującym poziomem cen we Wspólnocie

(71) Należy podkreślić, że w ogólnym ujęciu dominujący poziom cen producentów wspólnotowych we Wspólnocie był niższy niż średni poziom cen eksportowych stosowanych przez producentów eksportujących w wywozie do krajów trzecich, w szczególności do USA, podczas ODP. Wy tłumaczono to tym, że ceny gazu, stanowiące ponad 50 % kosztów wytworzenia, a tym samym ceny roztworów mocznika i azotanu amonu, były wyższe w USA niż w Europie oraz że w związku z tym roztwór mocznika i azotanu amonu sprzedawany jest po wyższych cenach w USA.

(72) Należy zauważyć, że ceny eksportowe stosowane w wywozie z krajów, których dotyczy postępowanie, do USA były średnio niższe niż odpowiednie wartości normalne, nawet jeżeli dominujący poziom cen w USA był wyższy niż we Wspólnocie. Można zatem stwierdzić, że sprzedaż na rynek WE odbywała się najprawdopodobniej po cenach dumpingowych.

2.5. Zachęta do przesunięcia sprzedaży z innych rynków na rynek wspólnotowy

(73) Na Białorusi istnieje szybko powiększający się rynek krajowy, na którym jedyny producent sprzedaje dwie trzecie swojej produkcji. Mając na uwadze, że cena krajowa stanowi mniej niż połowę dominującej ceny we Wspólnocie w ODP, istnieje prawdopodobieństwo, że białoruski producent mógłby podjąć racjonalną z ekonomicznego punktu widzenia decyzję o skierowaniu znaczących ilości, sprzedawanych obecnie na rynku krajowym, na rynek wspólnotowy po cenach dumpingowych.

(74) W tym zakresie należy również zauważyć, że białoruski producent, który dokonuje obecnie wywozu pozostałej jednej trzeciej produkcji na inne rynki, znacząco ograniczyłby koszty transportu przy wywozie do Wspólnoty, zważywszy na bliskość granicy ze Wspólnotą w porównaniu z innymi potencjalnymi rynkami eksportowymi białoruskiego producenta, takimi jak USA, Argentyna lub Australia.

(75) W świetle powyższych ustaleń istnieje prawdopodobieństwo, związane z istotną zachętą gospodarczą, że producent białoruski, w przypadku uchylenia środków, skieruje dużą część swojej sprzedaży do Wspólnoty po cenach dumpingowych.

Wnioski dotyczące prawdopodobnej polityki eksportowej na Białorusi, Ukrainie i w Rosji

(76) Jak już wytłumaczono w motywie 20, z uwagi na to, że Białoruś, Rosja i Ukraina nie dokonywały wywozu do Wspólnoty podczas ODP, niemożliwe było ustalenie poziomu dumpingu z tych krajów w zakresie wywozu do Wspólnoty. Jednakże jak określono w powyższej sekcji 2, dochodzenie wykazało, że na podstawie obliczeń przeprowadzonych przy wykorzystaniu danych dotyczących rzeczywistego wywozu z tych krajów na ich główny rynek eksportowy – USA, istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu.

3. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu

(77) Na podstawie analizy dokonanej w powyższych sekcjach od 1 do 5, wnioskuje się, że w przypadku uchylenia środków, istnieje prawdopodobieństwo wywozu dodatkowej produkcji do Wspólnoty lub skierowania na rynek wspólnotowy znaczących ilości produktów obecnie wywożonych do krajów poza Wspólnotą lub sprzedawanych na rynku krajowym. Prawdopodobne jest, że taki wywóz do Wspólnoty będzie dokonywany po cenach dumpingowych, w szczególności w celu odzyskania utraconych udziałów w rynku wspólnotowym. Można zatem stwierdzić, że w przypadku uchylenia środków przyszły wywóz do Wspólnoty będzie dokonywany w większych ilościach i po cenach dumpingowych. Ponadto należy podkreślić, że rynki zamorskie wiążą się z wyższymi kosztami transportu niż ma to miejsce w przypadku rynku wspólnotowego, w szczególności jeżeli dotyczy to sprzedaży z krajów sąsiadujących, takich jak Białoruś i Ukraina do Europy Wschodniej lub z Algierii do Europy Południowej.

(78) W odniesieniu do przywozu pochodzącego z Algierii do Wspólnoty, z uwagi na to, że jest on nadal dokonywany po cenach dumpingowych, a także na podstawie powyższej analizy wolnych mocy produkcyjnych i porównania poziomów cen, można stwierdzić, że w przyszłości prawdopodobna jest kontynuacja dumpingu z Algierii. Mając na uwadze, że Wspólnota była jedynym rynkiem eksportowym Algierii w ODP, wysoce prawdopodobne jest to, że eksporterzy algierscy skierują zwiększone ilości wywozu głównie na ten rynek.

(79) W świetle powyższych ustaleń wnioskuje się, że istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji (z Algierii) i ponownego wystąpienia (z Rosji, Białorusi i Ukrainy) dumpingu w przypadku uchylecia środków.

D. SZKODA

1. Definicja przemysłu wspólnotowego

(80) W obrębie Wspólnoty, produkt objęty postępowaniem jest wytwarzany przez 12 producentów, których udział stanowi łączną produkcję wspólnotową w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

(81) Należy zauważyć, że w porównaniu z dochodzeniem pierwotnym nazwa przedsiębiorstwa „Hydro Agri” została zmieniona na „Yara”. Pięć przedsiębiorstw stało się częścią przemysłu wspólnotowego ze względu na rozszerzenie Unii Europejskiej w 2004 r.

(82) Dziesięć przedsiębiorstw spośród 12 producentów wspólnotowych współpracowało podczas dochodzenia, a dziewięć było wskazanych we wniosku o przegląd. Dwóch pozostałych producentów („inni producenci wspólnotowi”) nie dostarczyło żadnych informacji. Dziesięciu następujących producentów wyraziło zgodę na współpracę:

- Achema AB (Litwa),
- AMI Agrolinz Melamine International GmbH (Austria),
- DSM Agro (Niderlandy),
- Duslo AS (Słowacja),

— Fertiberia SA (Hiszpania),

— Grande Paroisse SA. (Francja),

— Lovochemie AS (Republika Czeska),

— Nitrogénművek Rt (Węgry),

— SKW Stickstoffwerke Piesteritz GmbH (Niemcy),

— Yara (Niderlandy, Niemcy, Włochy i Zjednoczone Królestwo).

(83) Ponieważ produkcja tych 10 producentów stanowiła 75 % łącznej produkcji wspólnotowej w ODP, uznano, że udział 10 wyżej wymienionych producentów stanowi znaczną część łącznej produkcji wspólnotowej produktu podobnego. Dlatego też stwierdzono, iż wymienieni producenci stanowią przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego i będą oni zwani dalej „przemysłem wspólnotowym”.

(84) Jak wskazano w powyższych motywach 10, 15 i 16, dokonano wyboru próby składającej się z czterech przedsiębiorstw. Wszyscy objęci próbą producenci wspólnotowi współpracowali i odesłali odpowiedzi na kwestionariusze w wyznaczonym terminie. Ponadto, pozostali producenci skarżący i producenci wspierający dochodzenie dostarczyli niektóre ogólne dane wykorzystane do analizy szkody.

2. Sytuacja na rynku wspólnotowym

2.1. Konsumpcja na rynku wspólnotowym

(85) Rzeczywista konsumpcja we Wspólnocie została ustalona na podstawie wielkości sprzedaży przemysłu wspólnotowego na rynku wspólnotowym, wielkości sprzedaży innych producentów wspólnotowych na rynku wspólnotowym oraz danych Eurostatu dotyczących łącznego przywozu UE. Mając na uwadze rozszerzenie Unii Europejskiej w 2004 r., w celu zachowania przejrzystości i spójności analizy, konsumpcja została ustalona na podstawie rynku UE-25 w okresie badanym.

(86) Pomiędzy 2002 r. i ODP konsumpcja we Wspólnocie zwiększyła się o 8 %. Wzrost odnotowany w 2004 r. był głównie spowodowany wdrożeniem wspólnej polityki rolnej w nowych państwach członkowskich po ich przystąpieniu do Unii Europejskiej. Począwszy od 2004 r., rolnicy w nowych państwach członkowskich korzystali z dodatkowych funduszy, które doprowadziły do zwiększonego wykorzystania nawozów.

	2002	2003	2004	ODP
Łączna konsumpcja WE w tonach	3 425 381	3 579 487	3 740 087	3 694 532
Indeks (2002 = 100)	100	104	109	108

2.2. Przywóz z krajów, których dotyczy postępowanie

2.2.1. Kumulacja

- (87) W dochodzeniu pierwotnym przywóz produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Algierii, Białorusi, Rosji i Ukrainy oceniono w sposób skumulowany zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Zbadano, czy ocena skumulowana byłaby również odpowiednia w obecnym dochodzeniu.
- (88) W tym zakresie ustalono, że w okresie badanym nie wystąpił przywóz produktu objętego postępowaniem z Ukrainy oraz nie dokonywano przywozu z Białorusi i Rosji w 2004 r. i w ODP. Dlatego też warunki, określone w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, dotyczące skumulowanej oceny przywozu produktu objętego postępowaniem z wymienionych krajów oraz przywozu produktu objętego postępowaniem z Algierii, nie zostały spełnione.
- (89) W świetle powyższych ustaleń stwierdzono, że wszystkie cztery kraje powinny zostać zbadane odrębnie.

2.2.2. Wielkość przywozu, udział w rynku i ceny przywozu z każdego kraju, którego dotyczy postępowanie

- (90) W odniesieniu do trzech krajów, których dotyczy postępowanie, dokonujących wywozu do Wspólnoty podczas okresu badanego, wielkości przywozu, udziały w rynku i średnie ceny zmieniały się w następujący sposób. Wskazane ilości i trendy cenowe są oparte na danych Eurostatu.

	2002	2003	2004	ODP
Wielkość przywozu z Algierii (tony)	97 378	239 348	219 680	177 383
Udział w rynku	2,8 %	6,7 %	5,9 %	4,8 %
Ceny przywozu z Algierii (EUR/tona)	96	99	117	131
Wielkość przywozu z Białorusi (tony)	101 479	44 438	—	—
Udział w rynku	3,0 %	1,2 %	—	—
Ceny przywozu z Białorusi (EUR/tona)	74	64	—	—
Wielkość przywozu z Rosji (tony)	81 901	81 809	—	—
Udział w rynku	2,4 %	2,3 %	—	—
Ceny przywozu z Rosji (EUR/tona)	64	70	—	—

- (91) Wielkość przywozu z Algierii, pomimo nieznacznego spadku odnotowanego począwszy od 2003 r., zyskała w okresie badanym 2 punkty procentowe wyrażone udziałem w rynku, podczas gdy ceny wzrosły z 96 do 131 EUR/tonę. W odniesieniu do Białorusi i Rosji, ich odpowiednie wielkości przywozu znacznie zmniejszyły się, a począwszy do 2004 r., przywóz został całkowicie wstrzymany.
- (92) W dochodzeniu wykazano, że przywóz z Algierii nie zaniżał cen przemysłu wspólnotowego w ODP. W odniesieniu do pozostałych krajów, wobec braku przywozu podczas ODP, porównanie ich cen eksportowych stosowanych w wywozie do krajów trzecich w ODP z cenami przemysłu wspólnotowego stosowanymi na rynku wspólnotowym również nie wykazało podcięcia cenowego.

2.3. Przywóz z innych krajów

- (93) Wielkość przywozu z innych krajów trzecich podczas okresu badanego jest przedstawiona w poniższej tabeli. Wskazane ilości i trendy cenowe są oparte na danych Eurostatu.

	2002	2003	2004	ODP
Wielkość przywozu z Rumunii (tony)	69 733	79 137	257 113	142 288
Udział w rynku	2 %	2,2 %	6,9 %	3,9 %
Ceny przywozu z Rumunii (EUR/tona)	94	102	112	123
Wielkość przywozu z USA (tony)	26 024	57	20	6
Udział w rynku	0,7 %	0,0 %	0,0 %	0,0 %
Ceny przywozu z USA (EUR/tona)	86	289 (*)	1 101 (*)	1 664 (*)

(*) Mając na uwadze niewielkie ilości, wskazane ceny nie mogą być uważane za wiarygodne.

- (94) W przypadku Rumunii odnotowano znaczący wzrost przywozu w 2004 r. odzwierciedlony we wzroście udziału w rynku wynoszącym 6,9 %, który jednakże spadł do 3,9 % w ODP pomimo sprzyjających warunków na rynku wspólnotowym. Zmiany te powinny być rozpatrywane łącznie z istotnym wzrostem rumuńskiego wywozu na rynek USA, który pod względem wielkości stanowił ponad trzykrotność rumuńskiego wywozu do Wspólnoty podczas ODP. W odniesieniu do cen – powiększały się one regularnie w badanym okresie i były stale wyższe od cen objętego próbą przemysłu wspólnotowego w 2004 r. i w ODP. Na tej podstawie nie stwierdzono, że rumuńscy producenci eksportujący mogli zagrażać wyrządzeniem istotnej szkody przemysłowi wspólnotowemu. Przywóz z USA, którego udział w rynku wynosił jedynie 0,7 % w 2002 r., zmniejszył się drastycznie do 6 ton w ODP. Tendencja ta odzwierciedla fakt, iż do końca ODP ceny sprzedaży w USA były wyższe od cen stosowanych w WE, dlatego też nie istniały zachęty skłaniające producentów z USA do wywozu na rynek WE.
- (95) Europejskie Stowarzyszenie Importerów Nawozów (EFIA) stwierdziło, że z uwagi na to, iż rumuński wywóz na rynek wspólnotowy nie grozi wyrządzeniem istotnej szkody, chociaż jego wzrost pod względem wielkości jest wyższy niż wzrost algierskiego wywozu, a jego ceny są niższe niż ceny nakładane przez eksporterów algierskich, również algierski wywóz nie stanowi groźby wyrządzenia istotnej szkody. W tym zakresie należy zauważyć, że w przypadku Algierii, jak wskazano w powyższym motywie 92, nie ustalono podcięcia cenowego, a kraj ten nie wyrządził istotnej szkody przemysłowi wspólnotowemu podczas okresu objętego postępowaniem. Jednakże analiza dotycząca tego kraju przedstawiona w sekcji 4 wykazała, że istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody. Z drugiej strony, zważywszy że cła antydumpingowe nie miały zastosowania do przywozu roztworów mocznika i azotanu amonu pochodzących z Rumunii, kraj ten nie był objęty badaniem dotyczącym ponownego wystąpienia szkody zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Na tej podstawie wspomniany argument został odrzucony.

3. Sytuacja gospodarcza przemysłu wspólnotowego

- (96) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała wszystkie istotne czynniki ekonomiczne i wskaźniki mające znaczenie dla sytuacji przemysłu wspólnotowego.

3.1. Uwagi wstępne

- (97) Ze względu na fakt, iż zastosowano kontrolę wyrwykową w odniesieniu do przemysłu wspólnotowego, ocena szkody została dokonana zarówno na podstawie informacji zgromadzonych na poziomie całego przemysłu wspólnotowego („przemysł wspólnotowy” – „PW” w tabelach) i na podstawie informacji zgromadzonych na poziomie objętych próbą producentów wspólnotowych („producenci objęci próbą” – „PP” w załączonych tabelach).

- (98) W przypadkach odwoływania się do kontroli wyrywkowej, zgodnie z ustanowioną praktyką, pewne wskaźniki szkody (produkcja, moce produkcyjne, zapasy, sprzedaż, udział w rynku, wzrost i zatrudnienie) są analizowane w odniesieniu do całego przemysłu wspólnotowego, podczas gdy te wskaźniki szkody, które odnoszą się do wyników poszczególnych przedsiębiorstw, tzn. ceny, koszty produkcji, rentowności, wynagrodzenia, inwestycje, zwrot z inwestycji, przepływ środków pieniężnych, zdolność do pozyskiwania kapitału, są badane na podstawie informacji gromadzonych na poziomie objętych próbą producentów wspólnotowych.

3.2. Dane odnoszące się do przemysłu wspólnotowego jako całości

a) Produkcja

- (99) Produkcja przemysłu wspólnotowego wzrosła o 5 % między 2002 r. a ODP, tzn. z poziomu około 2,8 miliona ton w 2002 r. do poziomu około 3 milionów ton w ODP. Ściślej, w 2003 r. spadła ona o 3 %, w 2004 r. wzrosła o 2 punkty procentowe, a w ODP o kolejnych 7 punktów procentowych.

	2002	2003	2004	ODP
PW Produkcja (w tonach)	2 843 529	2 768 258	2 823 972	3 003 918
Indeks (2002 = 100)	100	97	99	106

Źródło: Skarżący, odpowiedzi na kwestionariusz dotyczący kontroli wyrywkowej i zweryfikowane odpowiedzi na kwestionariusz

b) Moce produkcyjne i wskaźniki wykorzystania mocy

- (100) Moce produkcyjne pozostawały praktycznie na stałym poziomie w okresie badanym. Z uwagi na wzrost produkcji, wzrosło wykorzystanie mocy z poziomu 57 % w 2002 r. do 60 % w ODP. Jak już wskazano w dochodzeniu pierwotnym, wykorzystanie mocy w przypadku takiego rodzaju produkcji i przemysłu może wiązać się z produkcją innych produktów, które mogą być wytwarzane przez te same urządzenia produkcyjne.

	2002	2003	2004	ODP
PW Moce produkcyjne (w tonach)	4 984 375	4 944 575	4 941 975	4 955 075
Indeks (2002 = 100)	100	99	99	99
PW Wykorzystanie mocy produkcyjnych	57 %	56 %	57 %	61 %
Indeks (2002 = 100)	100	98	100	106

c) Zapasy

- (101) Poziom zapasów końcowych przemysłu wspólnotowego rósł stopniowo podczas całego okresu badanego. Na koniec ODP (30 czerwca 2005 r.) poziom zapasów był względnie niski, jednakże jest to spowodowane tym, że w przypadku tego rodzaju produktu poziom zapasów jest zawsze niższy latem niż zimą, ponieważ sprzedaż osiąga wielkość szczytową na wiosnę i wczesnym latem. Pod koniec 2004 r. poziom zapasów był o 13 % wyższy niż na koniec 2002 r.

	2002	2003	2004	ODP
PW Zapasy końcowe (tony)	276 689	291 085	313 770	159 926
Indeks (2002 = 100)	100	105	113	58

d) Wielkość sprzedaży

- (102) Sprzedaż przemysłu wspólnotowego na rynku wspólnotowym spadła o 3 % między 2002 r. a ODP. Zjawisko to było przeciwstawne w stosunku do zmian konsumpcji na rynku wspólnotowym, która wzrosła o 8 % w tym samym okresie (patrz: powyższy motyw 86). Ogólny wzrost wielkości produkcji może być wyjaśniony bardzo dobrymi wynikami eksportowymi przemysłu wspólnotowego podczas tego okresu. Poniższa tabela przedstawia wielkości wywozu objętych próbą producentów wspólnotowych, których produkcja była skierowana głównie na rynek USA.

	2002	2003	2004	ODP
PW Wielkość sprzedaży WE (w tonach)	2 800 226	2 641 000	2 604 215	2 722 174
Indeks (2002 = 100)	100	94	93	97
Wielkość sprzedaży PP do krajów trzecich (w tonach)	176 269	194 543	228 937	328 796
Indeks (2002 = 100)	100	110	130	187

e) Udział w rynku

- (103) Udział przemysłu wspólnotowego w rynku znacznie zmniejszył się między 2002 r. i ODP. Ściślej mówiąc, w badanym okresie przemysł wspólnotowy stracił 8 punktów procentowych udziału w rynku, podczas gdy producenci algierscy zwiększyli swój udział z 2,8 % do 4,8 % w tym samym okresie.

	2002	2003	2004	ODP
Udział przemysłu wspólnotowego w rynku	81,7 %	73,8 %	69,6 %	73,7 %
Indeks (2002 = 100)	100	90	85	90

f) Wzrost

- (104) Przemysł wspólnotowy stracił znaczną część udziału w rynku na korzyść producentów algierskich, rumuńskich i innych producentów wspólnotowych, którzy w tym samym okresie powiększyli swoje udziały.
- (105) Utrata udziału w rynku może być również spowodowana podjęciem przez przemysł wspólnotowy uzasadnionej decyzji o zwiększeniu wywozu na rynek USA w celu skorzystania z wyższych cen roztworów mocznika i azotanu amonu dominujących na tym rynku. Jednakże z uwagi na jego duże wolne moce produkcyjne przemysł wspólnotowy nie mógł skorzystać ze wzrostu rynku wspólnotowego, który odnotowano w badanym okresie.

g) Zatrudnienie

- (106) Poziom zatrudnienia w przemyśle wspólnotowym obniżył się o 5 % między 2002 r. a ODP. Ten stosunkowo niewielki spadek wynikał głównie z dobrych wyników eksportowych przemysłu wspólnotowego.

	2002	2003	2004	ODP
PW Zatrudnienie – dotyczy produktu objętego postępowaniem	827	819	790	867
Indeks (2002 = 100)	100	99	96	105

h) Wydajność

- (107) Wydajność siły roboczej przemysłu wspólnotowego, mierzona roczną produkcją w przeliczeniu na zatrudnioną osobę, utrzymywała się na stałym poziomie między 2002 r. i ODP.

	2002	2003	2004	ODP
PW Wydajność (tony w przeliczeniu na pracownika)	3 437	3 380	3 573	3 463
Indeks (2002 = 100)	100	98	104	101

i) Znaczenie marginesu dumpingu

- (108) W odniesieniu do wpływu rzeczywistego marginesu dumpingu na przemysł wspólnotowy, mając na uwadze wielkość przywozu z Algierii (wynoszącą do 6,7 % rynku wspólnotowego w okresie badanym), wpływ ten nie może być uznany za nieznaczny, w szczególności ze względu na dużą niestabilność ceny na rynkach podobnych do rynku produktu objętego postępowaniem. Wyciągnięcie wniosków dotyczących Białorusi, Rosji i Ukrainy nie jest możliwe, ponieważ w 2003 r. nie dokonano przywozu z tych krajów.

3.3. Dane odnoszące się do producentów wspólnotowych objętych próbą

a) Ceny sprzedaży i czynniki wpływające na ceny krajowe

- (109) Średnia cena sprzedaży objętych próbą producentów wchodzących w skład przemysłu wspólnotowego znacznie wzrosła w 2004 r. i w ODP odzwierciedlając dominujące korzystne warunki na rynku międzynarodowym w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem w tym samym okresie. Tendencje te powinny być rozpatrywane łącznie z podobnym wzrostem kosztów podstawowych surowców, tj. gazu, które przedstawiono w poniższej tabeli.

	2002	2003	2004	ODP
PP – Cena jednostkowa na rynku WE (EUR/tona)	85	89	109	114
Indeks (2002 = 100)	100	105	128	134
PP – Cena gazu/Mbtu (indeksowana)	100	107	111	126

b) Wynagrodzenia

- (110) Jak przedstawiono w poniższej tabeli średnie wynagrodzenia na pracownika między 2002 r. i ODP wzrosło o 9 %.

	2002	2003	2004	ODP
PP – Roczny koszt pracy w przeliczeniu na pracownika (000 EUR)	23,4	25,4	27,0	25,6
Indeks (2002 = 100)	100	108	115	109

c) Inwestycje

- (111) W badanym okresie roczne inwestycje w produkt objęty postępowaniem, dokonane przez czterech producentów objętych próbą, kształtowały się dodatnio. Inwestycje te dotyczyły głównie zastępowania starych urządzeń. Wskazuje to na wysiłki podejmowane przez przemysł wspólnotowy w celu stałej poprawy wydajności i konkurencyjności. Jednakże wyniki te nie przełożyły się na zmiany wydajności, która pozostała na stałym poziomie (patrz: powyższy motyw 105) podczas tego samego okresu, odzwierciedlając trudności przemysłu wspólnotowego związane ze zwiększeniem produkcji.

	2002	2003	2004	ODP
PP – Inwestycje netto (000 EUR)	12 512	20 087	12 611	17 047
Indeks (2002 = 100)	100	161	101	136

d) Rentowność i zwrot z inwestycji

- (112) Rentowność objętych próbą producentów wskazuje na stopniową poprawę w szczególności od 2003 r., osiągając w ODP poziom 13,8 %. Z końcem badanego okresu rentowność osiągnęła najwyższą wartość na tym rynku charakteryzującym się cyklicznymi wahaniami cen. Istotnie wiele czynników, włącznie z czynnikami zewnętrznymi, może wpłynąć na światowe ceny roztworów mocznika i azotanu i innych nawozów azotowych. Czynniki takie mogą wywołać dodatkową podaż lub zmniejszony popyt na te produkty wpływając tym samym na ich ceny. W badanym okresie, z uwagi na szywną podaż, ceny na rynkach światowych wzrosły. W 2002 i 2003 r. ustalony poziom rentowności był jednakże umiarkowany i kształtował się poniżej poziomu uznawanego przez przemysł wspólnotowy za odpowiedni zważywszy na to, że przemysł ten jest wysoce kapitałochłonny. Zwrot z inwestycji (ROI), wyrażony jako zysk w ujęciu procentowym wartości księgowej netto inwestycji, był, ogólnie rzecz biorąc, zgodny z wyżej opisanym trendem w całym badanym okresie.

	2002	2003	2004	ODP
PP – Rentowność sprzedaży WE niepowiązanym klientom (% sprzedaży netto)	8,1 %	6,0 %	12,3 %	13,8 %
Indeks (2002 = 100)	100	74	151	170
PP – ROI (zysk w % wartości księgowej netto inwestycji)	22 %	24 %	50 %	58 %
Indeks (2002 = 100)	100	111	229	265

e) Przepływy pieniężne i zdolność do pozyskiwania kapitału

- (113) Przepływy pieniężne znacznie wzrosły podczas badanego okresu. Zmiany te pokrywają się ze zmianami ogólnej rentowności w badanym okresie.

	2002	2003	2004	ODP
PP – Przepływy pieniężne (000 EUR)	23 532	19 625	39 767	50 823
Indeks (2002 = 100)	100	83	169	216

(114) W dochodzeniu nie wykazano żadnych trudności napotkanych przez objętych próbą producentów wspólnotowych w pozyskiwaniu kapitału. W tym zakresie należy zauważyć, że ponieważ wiele z tych przedsiębiorstw stanowi część dużych grup, ich działalność jest finansowana w ramach grupy, do której należą poprzez systemy łączenia środków pieniężnych lub wewnątrzgrupowe pożyczki udzielane przez spółkę matkę.

3.4. Podsumowanie

(115) Między 2002 r. i ODP następujące wskaźniki kształtowały się dodatnio: wzrosła wielkość produkcji przemysłu wspólnotowego, wzrosła jednostkowa cena sprzedaży przemysłu wspólnotowego i jednocześnie ze wzrostem cen znacznie poprawiła się rentowność. Wzrósł również wywóz do krajów trzecich, a także zwrot z inwestycji i przepływy pieniężne. Wzrost wynagrodzeń był umiarkowany, a przemysł wspólnotowy nadal dokonywał inwestycji.

(116) Natomiast następujące wskaźniki uległy pogorszeniu: wielkość sprzedaży na rynku wspólnotowym spadła o 3 % podczas gdy rynek powiększał się. Udział przemysłu wspólnotowego uległ znacznemu obniżeniu o 8 punktów procentowych podczas okresu badanego. Wydajność utrzymywała się raczej na stałym poziomie pomimo inwestycji przeprowadzanych przez przemysł wspólnotowy mających na celu jej poprawę.

(117) W ujęciu ogólnym sytuacja przemysłu wspólnotowego uległa znacznej poprawie w porównaniu z okresem poprzedzającym wprowadzenie środków antidumpingowych w odniesieniu do przywozu roztworów mocznika i azotanu amonu z krajów, których dotyczy postępowanie w 2000 r. Należy zatem wyraźnie stwierdzić, że środki te wywarły korzystny wpływ na sytuację gospodarczą przemysłu wspólnotowego. Jednakże warto podkreślić, że dodatnie zmiany niektórych wskaźników mogą być również wynikiem zmian zachodzących na rynku produktu podobnego, które były, ze względu na sztywną podaż globalną, bardzo korzystne podczas dwóch ostatnich lat okresu badanego. Ponadto, również dobre wyniki eksportowe przemysłu wspólnotowego przyczyniły się do jego ogólnego rozwoju równoważąc w pewnej mierze wpływ zmniejszających się udziałów w rynku wspólnotowym.

(118) W związku z powyższym uznaje się, że sytuacja przemysłu wspólnotowego poprawiła się w porównaniu z okresem poprzedzającym wprowadzenie środków, lecz pozostaje nadal niestabilna.

4. Prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody

4.1. Informacje ogólne

(119) Ponieważ nie odnotowano dalszego występowania istotnej szkody wyrządzonej przez przywóz z czterech krajów, których dotyczy postępowanie, analiza skupiła się na prawdopodobieństwie ponownego wystąpienia

szkody. W tym zakresie zbadano dwa podstawowe wskaźniki: i) koszt gazu w krajach, których dotyczy postępowanie i jego wpływ na koszt produkcji roztworów mocznika i azotanu amonu; oraz ii) wpływ prognozowanych wielkości wywozu do Wspólnoty z krajów, których dotyczy postępowanie na przemysł wspólnotowy, z uwzględnieniem warunków konkurencji.

4.2. Prawdopodobne zmiany cen sprzedaży: Ceny gazu i koszty produkcji w krajach, których dotyczy postępowanie

(120) Prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody będzie mocno powiązane z ewentualną zmianą ceny roztworów mocznika i azotanu amonu. Gaz jest najważniejszym elementem kosztów stanowiącym ponad 50 % kosztów produkcji roztworów mocznika i azotanu amonu przy jego zakupie po cenach rynkowych, a zatem jest on czynnikiem decydującym w ustaleniu ceny sprzedaży roztworów mocznika i azotanu amonu. Koszt gazu w produkcji roztworów mocznika i azotanu amonu zależy od efektywności wykorzystania gazu i ceny jednostkowej. Przeprowadzono analizę tych dwóch wskaźników występujących w kosztach produkcji roztworów mocznika i azotanu amonu w odniesieniu do przemysłu wspólnotowego, z jednej strony, oraz Rosji i Algierii, z drugiej strony.

(121) Z analizy tej wynika, po pierwsze, że efektywność wykorzystania gazu jest ważnym czynnikiem przy ustalaniu kosztu gazu na tonę wyprodukowanego roztworu mocznika i azotanu amonu. W tym zakresie, stwierdzono, że efektywność wykorzystania gazu w przemyśle wspólnotowym była względnie wysoka, a konsumpcja gazu na tonę wyprodukowanego roztworu mocznika i azotanu amonu była o 15 % niższa niż w przypadku producentów w Rosji i Algierii. Wynika to z nakładów ponoszonych przez przemysł wspólnotowy w celu ciągłej poprawy wydajności i konkurencyjności poprzez odpowiednie inwestycje wymagające rocznych wpływów kapitałowych na poziomie jednej trzeciej wartości księgowej netto aktywów. Wymieniona przewaga komparatywna powinna przynieść korzyści przemysłowi wspólnotowemu i obniżyć koszty produkcji roztworu mocznika i azotanu amonu.

(122) Pomimo takiej efektywności, koszty gazu na tonę wyprodukowanego roztworu mocznika i azotanu amonu ponoszone przez przemysł wspólnotowy są około trzy razy wyższe niż koszty w Rosji i Algierii z powodu różnicy w cenie gazu. Sztucznie zaniżone ceny gazu w tych dwóch krajach stanowią pełne wyjaśnienie tej różnicy. Wynikająca z tego faktu różnica ceny roztworu mocznika i azotanu amonu w wymienionych dwóch krajach w porównaniu z producentami dokonującymi zakupów gazu po światowych cenach rynkowych, np. producentami wspólnotowymi, nie zostanie prawdopodobnie zmniejszona w najbliższej przyszłości. Przeciwnie, jeżeli światowe ceny rynkowe gazu utrzymają się w nadchodzących latach na obecnym poziomie, wskazana różnica może jeszcze się powiększyć. Na tej podstawie stwierdzono, że producenci w Rosji i Algierii nadal będą korzystał z przewagi związanej ze sztucznie zaniżonymi kosztami, która znacznie przewyższa

- wysokie koszty transportu wynikające z wagi roztworu mocznika i azotanu amonu. Czyni to rynek wspólnotowy atrakcyjnym, nawet dla producentów zlokalizowanych w odległych rejonach wymienionych krajów, którzy ponoszą koszty transportu wyższe od 20 % ceny.
- (123) W świetle powyższych ustaleń dotyczących niskich cen gazu, eksportujący producenci w Rosji i Algierii będą skłaniać się ku wywozowi produktu objętego postępowaniem do Wspólnoty po cenach niższych od kosztów produkcji ponoszonych przez przemysł wspólnotowy. Prawdopodobne jest zatem, że taki przywóz będzie znacznie zaniżać ceny PW.
- (124) Jeżeli chodzi o Białoruś i Ukrainę, nie są one objęte analizą, ponieważ do celów niniejszego dochodzenia oba te kraje nie były uważane za kraje o gospodarce rynkowej, a zatem nie musiały dostarczyć danych na temat kosztów produkcji. Mimo to uzyskano szczegółowe dane dotyczące cen gazu w tych dwóch krajach, a w wyniku dochodzenia wykazano, że producenci z tych krajów zaopatrywali się w gaz podczas ODP po cenach znacznie niższych od cen nakładanych na przemysł wspólnotowy. Stwierdzono zatem, że oba te kraje również będą miały możliwość dokonywania wywozu produktu objętego postępowaniem po cenach niższych od kosztów produkcji ponoszonych przez przemysł wspólnotowy, dlatego też można wywnioskować, że istnieje prawdopodobieństwo zniżenia cen PW.
- (125) W przypadku wygaśnięcia środków, fakt, że białoruscy, rosyjscy i ukraińscy eksporterzy musieliby ponownie wejść na rynek wspólnotowy, a eksporterzy algierscy musieliby umocnić swoją pozycję rynkową, może również potwierdzić istnienie prawdopodobieństwa, że wymienieni producenci będą stosować ceny niższe od cen PW w celu odzyskania utraconych udziałów w rynku lub poszerzenia kręgu klientów.
- (126) EFIA i niektórzy producenci eksportujący twierdzili, że niższe koszty produkcji nie mogły być uważane za powód uzasadniający prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody. Stwierdzono również, że możliwość podjęcia cen nie jest zgodną z prawem normom umożliwiającą ustalenie prawdopodobieństwa wystąpienia szkody. Ponadto, Algieria stosowała ceny wyższe od cen przemysłu wspólnotowego, Białoruś, Rosja i Ukraina nie dokonywały wywozu do Wspólnoty w 2004 r. oraz w ODP a ich ceny stosowane w wywozie do krajów trzecich były niższe od cen przemysłu wspólnotowego, które są uważane za niewyrządzające szkody. Dowody te wskazują według EFIA, że producenci eksportujący nie ustalają niższych cen, korzystając z niższych kosztów gazu lecz przeciwnie stosują wyższe ceny i dążą raczej do maksymalizacji marży zysku.
- (127) Aby ustalić prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody, należy stwierdzić, czy wygaśnięcie środków stworzy warunki sprzyjające ponownemu wystąpieniu szkody. W tym zakresie należy przede wszystkim zauważyć, że zgodnie z opinią stron, producenci eksportujący w krajach, których dotyczy postępowanie korzystają z niższych cen gazu, które umożliwiają im podcinanie cen przemysłu wspólnotowego. Z drugiej strony, dochodzenie wykazało, że ich wywóz w ODP odbywał się po cenach dumpingowych. Wymieniona polityka cenowa była rozpatrywana w świetle: i) znaczących wolnych mocy wywozowych eksporterów; oraz ii) ich znacznie niższych kosztów produkcji. Pierwszy punkt wskazuje na istotną zachętę do znalezienia rynków w celu sprzedaży produkcji. Drugi odzwierciedla zdolność do znacznego podjęcia cen przemysłu wspólnotowego, w celu sprostania ilościowym wymogom w zakresie sprzedaży.
- (128) W odniesieniu do cen należy przypomnieć, że podczas dwóch ostatnich lat okresu badanego, ze względu na korzystne warunki rynkowe ceny utrzymywały się na bardzo wysokim poziomie niezależnie od obowiązujących środków antydumpingowych. Istotnie, w omawianym okresie niekorzystny ogólnoswiatowy stosunek podaży do popytu wywołał wysokie ceny wszystkich nawozów azotowych. Roztwór mocznika i azotanu amonu, podobnie jak inne nawozy azotowe, jest towarem, którego ceny zależą od wielu czynników, począwszy od zmiennych cen gazu mających znaczny wpływ na podaż jako najważniejszy element kosztów, po warunki pogodowe, zbiory i poziom zapasów ziarna wpływające na wyższy lub niższy popyt. Na rynku wspólnotowym, w szczegółowym ujęciu, przewiduje się, że popyt na nawozy azotowe będzie nieznacznie spadać w nadchodzących latach⁽¹⁾. Utrzymanie tak wysokich cen zależy zatem od sztywnej podaży, co zgodnie z wynikami dochodzenia jest raczej mało prawdopodobne, mając na uwadze wolne moce wywozowe krajów, których dotyczy postępowanie, oraz możliwość przekierowania części ich wywozu do krajów trzecich w ODP w przypadku wygaśnięcia środków. Taki scenariusz doprowadzi najprawdopodobniej producentów eksportujących do obniżenia cen podcinających ceny przemysłu wspólnotowego, w celu zdobycia udziałów w rynku i sprostania wymogom odnoszącym się do wielkości wywozu. W takich okolicznościach przemysł wspólnotowy będzie zmuszony obniżyć ceny do poziomu zbliżonego do kosztu produkcji lub niższego od niego, zważywszy na utrzymujące się wysokie koszty gazu, lub do utraty znacznego udziału w rynku a tym samym dochodów, lub do obu tych działań. Wzrost wywozu na rynek USA jest mało prawdopodobny z uwagi na powody wskazane w powyższym motywie 135. Dlatego też pogorszenie się ogólnych wyników przemysłu wspólnotowego będzie nieuniknionym skutkiem uchylecia środków.

⁽¹⁾ Źródło: „Global fertilisers and raw materials supply and supply/demand balances: 2005–2009”, A05/71b, czerwiec 2005 r., Międzynarodowe Stowarzyszenie Przemysłu Nawozowego „IFA”.

(129) W odniesieniu do argumentu dotyczącego maksymalizacji zysku należy zauważyć, że opiera się on na dodatniej różnicy cen odnotowanej w okresie badanym między rynkiem USA i wspólnotowym, co jednak nie może być uważane za element oceny dotyczący przyszłych cen tak nieprzewidywalnego towaru, jakim jest roztwór mocznika i azotanu amonu. Na podstawie powyższych ustaleń stwierdzono, że istnieje duże ryzyko ponownego wystąpienia szkody w przypadku uchylecia środków, a zatem wymieniony argument został odrzucony.

4.3. Wpływ przewidywanych wielkości wywozu i cen na przemysł wspólnotowy w przypadku uchylecia środków

4.3.1. Uwagi wstępne – warunki konkurencji

(130) Roztwór mocznika i azotanu amonu to płynny nawóz dostarczający uprawom azotu. Jest on głównie wykorzystywany jako nawóz przed sadzeniem roślin uprawnych, które wymagają roztworu mocznika i azotanu amonu zwykle w okresie wiosennym. Roztwór ten może być w sposób ograniczony stosowany wymiennie z innymi nawozami azotowymi z uwagi na to, że rolnicy wykorzystują zróżnicowany sprzęt do nawożenia roztworem mocznika i azotanu amonu i może on być mieszany z innymi roztworami, takimi jak pestycydy do pojedynczych zastosowań. Popyt na ten produkt charakteryzuje się sezonowością i jest raczej nieelastyczny.

(131) Chociaż roztwór mocznika i azotanu amonu jest zwykle konsumowany sezonowo, jego produkcja odbywa się przez cały rok z uwagi na nieopłacalność jej wstrzymywania. W konsekwencji producenci wspólnotowi posiadają najwyższe zapasy w okresie jesiennym i w zimie. Zwiększony przywóz produktu objętego postępowaniem po zaniżonych cenach na wiosnę i w lecie wywrze najprawdopodobniej bardzo negatywny wpływ na ceny przemysłu wspólnotowego, z uwagi na dużą nieprzewidywalność towaru, jakim jest produkt objęty postępowaniem, dla którego ceny ustalane są co tydzień.

4.3.2. Wywóz z krajów, których dotyczy postępowanie

(132) Ze względu na brak wywozu z krajów, których dotyczy postępowanie, z wyjątkiem Algierii, podczas ODP, analizę skupiono na prawdopodobieństwie przekierowania w bliskiej przyszłości wywozu dokonywanego do innych krajów w ODP na rynek wspólnotowy. Ponadto należy przeanalizować prawdopodobne zmiany cen sprzedaży roztworu mocznika i azotanu amonu.

(133) W odniesieniu do prawdopodobnych zmian wywozu na rynek wspólnotowy należy podkreślić, że przywóz roztworu mocznika i azotanu amonu pochodzącego z Białorusi, Rosji i Ukrainy na rynek USA podlegał środkom antydumpingowym do momentu ich uchylecia w kwietniu 2003 r. Poniższa tabela przedstawia zmiany

wywozu dokonywanego przez te trzy kraje na rynek USA od 2003 r.

Wywóz na rynek USA z:	2003 (*)	2004	ODP (**)
Białorusi w tonach	156 596	244 526	227 772
Rosji w tonach	179 993	614 395	699 100
Ukrainy w tonach	111 321	103 440	145 828
Łącznie w tonach	447 910	962 361	1 072 700

(*) Dane liczbowe obejmują pierwsze trzy miesiące 2003 r., tj. okres, w którym środki wciąż obowiązywały.

(**) ODP jest rozpatrywany na potrzeby porównania z ogólną analizą. Źródło: „Foreign Trade Statistics” opublikowane przez U.S. Census Bureau.

(134) Na tej podstawie wykazano, że wymienione kraje znacznie zwiększyły wielkości wywozu od 2003 r. do 2004 r. W przypadku Rosji wielkość wywozu wzrosła z 180 tys. ton w 2003 r. do około 600 tys. ton w 2004 r., co stanowi ponadtrzykrotny wzrost. Powyższe statystyki handlowe wskazują, że znaczący i gwałtowny wzrost wielkości wywozu z tych krajów do USA ustał podczas ODP, podczas gdy wzrost w porównaniu z 2004 r. był niższy (11 %). Stabilizacja ich łącznych wielkości wywozu na rynek USA do poziomu wynoszącego około 1 milion ton została potwierdzona przez wyniki eksportowe tych krajów do USA po ODP.

(135) Powody wymienionej stabilizacji opisano szczegółowo w końcowym sprawozdaniu dochodzenia antydumpingowego USA w sprawie przywozu roztworu mocznika i azotanu amonu z Białorusi, Rosji i Ukrainy⁽¹⁾. W tym sprawozdaniu stwierdzono konkretnie, że wysoki stosunek kosztów transportu krajowego sprawia, że rynek importowy jest praktycznie ograniczony do obszarów nadbrzeżnych oraz że wymienione koszty powodują, iż końcowa sprzedaż przywożonych roztworów mocznika i azotanu amonu do wielu obszarów USA, włącznie ze stanami należącymi do obszaru „farm belt” będącymi ważnymi konsumentami roztworów mocznika i azotanu, jest zbyt droga w porównaniu z lokalnie produkowanym roztworem mocznika i azotanu amonu. Innymi słowy, istnieje ograniczenie w rozmiarze rynku USA w odniesieniu do przywozu, a najważniejsze obszary pod względem konsumpcji są chronione przed przywozem z uwagi na ich położenie. Mając na uwadze odnotowaną stabilizację przywozu z Białorusi, Rosji i Ukrainy, jak opisano w powyższym motywie 134, stwierdza się, że rynek USA nie może wchłonąć wielkości przywozu znacznie przewyższających te zarejestrowane w ODP.

⁽¹⁾ „Urea Ammonium Nitrate Solutions From Belarus, Russia, and Ukraine – Investigations Nos. 731-TA-1006, 1008, and 1009 (Final), Publication 3591”, kwiecień 2003, U.S. International Trade Commission, str. 25, V-4, V-5.

(136) Mając na uwadze powyższy kontekst i względną bliskość rynku wspólnotowego, można stwierdzić, że w przypadku wygaśnięcia środków istotne wielkości sprzedaży lub wolne moce produkcyjne istniejące w krajach, których dotyczy postępowanie, zostaną najprawdopodobniej skierowane na rynek wspólnotowy. Zważywszy na niższe koszty transportu w porównaniu z wywozem na rynek USA, ceny eksportowe mogą być na znacznie niższym poziomie od tego dominującego na rynku USA. Ponadto, jak wskazano w powyższych motywach 50, 54 i 63, ustalono, że sprzedaż współpracujących producentów eksportujących na rynku USA była dokonywana po cenach niższych niż odpowiednie wartości normalne.

4.3.3. Wpływ wolnych mocy produkcyjnych

Algieria

(137) Należy przypomnieć, że znaczenie algierskiego krajowego rynku produktu objętego postępowaniem jest niewielkie i praktycznie cała produkcja jest skierowana na wywóz. Ponadto w dochodzeniu wykazano, że obecne wolne moce produkcyjne producentów algierskich stanowią 10–20 % konsumpcji na rynku wspólnotowym. Łączne obecne wolne moce są oceniane na około 300 000–350 000 ton.

(138) Mając na uwadze w szczególności bliskość rynku wspólnotowego, bardzo prawdopodobne jest, że w przypadku wygaśnięcia środków wolne moce produkcyjne zostaną wykorzystane do produkcji produktu objętego postępowaniem na wywóz do Wspólnoty (Algieria posiada jedynie 4,8% udziałów w rynku). Spodziewane duże ilości będą prawdopodobnie sprzedawane po cenach dumpingowych i wyrządzą szkodę producentom wspólnotowym.

Białoruś

(139) Ustalono, że na Białorusi istnieje szybko powiększający się rynek krajowy, na którym jedyny producent sprzedał dwie trzecie swojej produkcji w ODP. Ponadto nie odnotowano wywozu do Wspólnoty w 2004 r. i w ODP, a wywóz na rynek USA zmniejszył się pomimo braku środków antydumpingowych i sprzyjających warunków rynkowych.

(140) W przypadku wygaśnięcia środków sytuacja dotycząca Białorusi najprawdopodobniej zmieniłaby się całkowicie. Mając na uwadze, że krajowa cena rynkowa stanowiła mniej niż połowę dominującej ceny rynkowej we Wspólnocie w ODP, białoruski producent mógłby podjąć racjonalną z ekonomicznego punktu widzenia decyzję

o skierowaniu znaczących ilości, sprzedawanych obecnie na rynku krajowym, na rynek wspólnotowy po cenach dumpingowych. Prawdopodobnym wynikiem powyższych działań byłoby ponowne wystąpienie szkody wyrządzonej dużymi wielkościami przywozu z Białorusi po niskich cenach.

Rosja

(141) Rosyjski rynek krajowy jest stosunkowo niewielki w porównaniu z wolnymi mocami produkcyjnymi, które, jak już wskazano w powyższym motywie 66, wynoszą 600 000–700 000 ton i które mogą zostać znacznie zwiększone poprzez dodanie mocy produkcyjnych eksporterów niewspółpracujących lub mocy wykorzystywanych obecnie do produkcji i wywozu mocznika i azotanu amonu – dwóch innych nawozów azotowych.

(142) W tym zakresie warto również podkreślić, że obowiązują obecnie środki ochrony handlu wprowadzone przez Wspólnotę w odniesieniu do przywozu surowców, mianowicie mocznika w postaci stałej i azotanu amonu, z Rosji⁽¹⁾. W zakresie środków dotyczących mocznika, przeprowadzane jest obecnie dochodzenie przeglądowe⁽²⁾. Ponadto dochodzenie w sprawie przeglądu okresowego, którego zakres ograniczony jest do jednego głównego rosyjskiego producenta eksportującego, jest obecnie przeprowadzane w odniesieniu do środków dotyczących azotanu amonu⁽³⁾. Dlatego też, w zależności od wyników tych dochodzeń przeglądowych, istnieje ryzyko przesunięcia produkcji z tych produktów na roztwory mocznika i azotanu amonu, powodujące dodatkowy znaczny wzrost oszacowanych wolnych mocy produkcyjnych producentów rosyjskich.

(143) W związku z powyższym bardzo prawdopodobne jest wznowienie wywozu do Wspólnoty w przypadku wygaśnięcia środków. Wielkość takiego przywozu można ostrożnie oszacować na 20 % rynku wspólnotowego, uwzględniając konsumpcję na tym rynku (patrz: motyw 86) i obecne wolne moce produkcyjne w Rosji. Mając na uwadze wyjątkowo niskie ceny gazu płacone przez producentów rosyjskich i wynikającą z tego przewagę cenową w przypadku produktu objętego postępowaniem, taki przywóz wyrządziłby prawdopodobnie istotną szkodę przemysłowi wspólnotowemu.

Ukraina

(144) Pośród krajów, których dotyczy postępowanie, Ukraina jest aktualnie krajem o największych wolnych mocach produkcyjnych, które są szacowane na 700 000–800 000 ton. Obecne wolne moce produkcyjne wynoszą około 20 % konsumpcji we Wspólnocie.

⁽¹⁾ Mocznik: rozporządzenie (WE) nr 901/2001 (Dz.U. L 127 z 8.5.2001, str. 11). Azotan amonu: rozporządzenie (WE) nr 658/2002 (Dz.U. L 102 z 18.4.2002, str. 1), ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 945/2005 (Dz.U. L 160 z 23.6.2005, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. C 105 z 4.5.2006, str. 12.

⁽³⁾ Dz.U. C 300 z 30.11.2005, str. 8.

(145) Z uwagi na małe znaczenie rynku krajowego oraz bliskość rynku wspólnotowego prawdopodobne jest, że w przypadku wygaśnięcia środków duże ilości wywozu zostaną skierowane na rynek wspólnotowy. Wywóz ten, jak wskazano powyżej, będzie prawdopodobnie dokonywany po cenach dumpingowych, a zatem wyrządzi istotną szkodę przemysłowi wspólnotowemu.

4.4. Wniosek w sprawie prawdopodobnego ponownego wystąpienia szkody

(146) Mając na uwadze sztucznie zaniżone ceny płacone przez producentów w krajach, których dotyczy postępowanie za podstawowy surowiec – gaz – oraz wpływ tego faktu na koszty produkcji roztworów mocznika i azotanu amonu, prawdopodobne jest, że w przypadku wygaśnięcia środków producenci w krajach, których dotyczy postępowanie, będą mieli możliwość dokonywania wywozu produktu objętego postępowaniem po cenach niższych od kosztów produkcji przemysłu wspólnotowego.

(147) Wszystkie kraje, których dotyczy postępowanie, oprócz Białorusi, dysponują nadwyżkami mocy produkcyjnych, które, w przypadku wygaśnięcia środków, mogą być wykorzystane do celów produkcji skierowanej na rynek wspólnotowy. W odniesieniu do Białorusi, mając na uwadze istotną wielkość sprzedaży na rynku krajowym po cenach znacznie niższych od cen stosowanych na rynku wspólnotowym w ODP, bardzo prawdopodobne jest, że w przypadku wygaśnięcia środków przynajmniej część tej sprzedaży zostanie skierowana na rynek wspólnotowy. Niższe koszty transportu związane ze sprzedażą do Wspólnoty w porównaniu z USA mogłyby również przyczynić się do przekierowania wywozu na rynek wspólnotowy. Ponadto w przypadku wszystkich czterech krajów przekierowanie części obecnego wywozu z innych krajów na Wspólnotę jest prawdopodobne, jeżeli środki zostałyby uchylone, jak wykazano w motywach 127–130.

(148) EFTA i niektórzy producenci eksportujący stwierdzili, że domniemanie przesunięcia produkcji z mocznika i azotanu amonu na roztwór mocznika i azotanu amonu nie uwzględniają podstawowej okoliczności ekonomicznej, zgodnie z którą producenci nie mogą po prostu zmienić produkcji bez ponoszenia dodatkowych kosztów. Ponadto stwierdzili oni, że producenci nie zaprzestaną produkcji produktów przynoszących większe korzyści tylko z powodu wygaśnięcia środków antydumpingowych nałożonych na produkt przynoszący mniejsze zyski.

(149) W odniesieniu do dodatkowych wymaganych inwestycji należy zauważyć, że większość dużych producentów eksportujących nawozy azotowe należy do grupy producentów zintegrowanych, a zatem decyzja dotycząca produkcji/wywozu danego produktu zależy głównie od warunków rynkowych. Jeżeli chodzi o produkty przyno-

szące zyski, producenci istotnie będą poszukiwać produktów przynoszących największe korzyści. W tym zakresie środki antydumpingowe odgrywają główną rolę w podejmowaniu decyzji, jak wykazał znaczny wzrost wywozu roztworu mocznika i azotanu amonu po cenach dumpingowych na rynek USA w 2004 r. i w ODP, gdy uchylono środki antydumpingowe w 2003 r. Dlatego też racjonalne decyzje ekonomiczne podjęte przez producentów eksportujących najprawdopodobniej doprowadzą ich do przesunięcia produkcji z jednego produktu na inny w celu utrzymania lub zwiększania ogólnej sprzedaży nawozów azotowych i wynikających z niej zysków. Na tej podstawie odrzucone zostały wyżej wspomniane argumenty.

(150) Zgodnie z powyższymi ustaleniami można wywnioskować, że w przypadku wygaśnięcia środków bardzo prawdopodobne jest pojawienie się wywozu z krajów, których dotyczy postępowanie, w znaczących ilościach i po cenach podcinających ceny przemysłu wspólnotowego z uwagi na zakłócone i sztucznie zaniżone koszty produkcji. Najprawdopodobniej wzmocniłoby to zniżkowy trend cenowy występujący na rynku, wywierając przewidywany negatywny wpływ na sytuację gospodarczą przemysłu wspólnotowego. Fakt ten utrudniłby, w szczególności, poprawę sytuacji finansowej, którą osiągnięto w 2004 r. i w ODP, prowadząc do prawdopodobnego ponownego wystąpienia szkody. Innymi słowy, im bardziej warunki rynkowe charakteryzują się trendami zniżkowymi, tym większy może być spodziewany spadek cen w przypadku krajów, których dotyczy postępowanie, uwzględniając znaczną różnicę w kosztach produkcji i wolne moce produkcyjne.

E. INTERES WSPÓLNOTY

1. Wprowadzenie

(151) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy utrzymanie istniejących środków antydumpingowych nie zaszkodzi interesom Wspólnoty jako całości. Określenie interesu Wspólnoty oparto na ocenie wszystkich różnorodnych interesów częściowych.

(152) Należy przypomnieć, że w dochodzeniu pierwotnym wprowadzenia środków nie uznano za działanie wbrew interesom Wspólnoty. Również fakt, że obecne dochodzenie jest przeglądem, czyli analizowaniem sytuacji, w której środki antydumpingowe już zostały zastosowane, umożliwia ocenę jakiegokolwiek negatywnego wpływu aktualnie stosowanych środków antydumpingowych na zainteresowane strony.

(153) Na tej podstawie zbadano, czy pomimo wniosku w sprawie ponownego wystąpienia dumpingu wyrządzającego szkodę istnieją istotne powody, które doprowadziłyby do wniosku, że w interesie Wspólnoty nie leży utrzymanie środków w tym konkretnym przypadku.

2. Interes przemysłu wspólnotowego

- (154) Przemysł wspólnotowy udowodnił, iż jest przemysłem strukturalnie rentownym. Zostało to potwierdzone pozytywnym rozwojem sytuacji gospodarczej przemysłu zaobserwowanym po wprowadzeniu środków antydumpingowych w 2000 r. Ponadto przemysł wspólnotowy poprawił swoją rentowność między 2002 r. i ODP.
- (155) Można spodziewać się, że przemysł wspólnotowy będzie w dalszym ciągu osiągał korzyść z aktualnie wprowadzonych środków i odnotuje dalszą poprawę poprzez odwrócenie trendu zniżkowego w zakresie udziałów w rynku i poprawę swej rentowności. Jeżeli środki nie zostałyby utrzymane, prawdopodobne jest, że pojawi się zwiększony przywóz po cenach dumpingowych z krajów, których dotyczy postępowanie, wyrządzając szkodę przemysłowi wspólnotowemu poprzez wywieranie nacisku na obniżanie cen sprzedaży, co może zagrozić jego obecnie dobrej, ale wciąż niestabilnej sytuacji finansowej.

3. Interes importerów

- (156) Jak wskazano w powyższym motywie 10, tylko jeden importer wyraził gotowość do uczestnictwa w próbie i dostarczył podstawowe informacje wymagane w formularzu kontroli wyrywkowej. Jednakże po przesłaniu pełnego kwestionariusza wymienionemu importeroi poinformował on Komisję, że nie chce już dalej współpracować w dochodzeniu.
- (157) Należy przypomnieć, że w pierwotnym dochodzeniu ustalono, iż wpływ wprowadzenia środków nie będzie znaczący w zakresie, w jakim przywóz będzie nadal dokonywany nawet po cenach niewyrządzających szkody oraz że, co do zasady, importerzy nie prowadzą handlu wyłącznie roztworami mocznika i azotanu amonu, lecz również innymi nawozami. W odniesieniu do przypuszczenia, że przywóz będzie nadal dokonywany, zostało to jedynie potwierdzone w przypadku przywozu z Algierii, gdzie obowiązuje zobowiązanie przyjęte od jednego producenta eksportującego. Prowadzi to do wniosku, że niektórzy importerzy mogą istotnie odczuć negatywny wpływ wprowadzenia środków, jak wskazano w motywie 66 rozporządzenia Komisji (WE) nr 617/2000⁽¹⁾. Jednakże w dochodzeniu nie wykazano, iż niektórzy importerzy całkowicie zaprzestali działalności, lecz raczej, zgodnie z przewidywaniami, skupili się na innych nawozach. Dlatego też wprowadzenie środków okazuje się wywierać ograniczony wpływ na większość importerów/przedsiębiorstw handlowych.
- (158) Z uwagi na brak współpracy ze strony importerów, nie ma dostępnych wiarygodnych informacji wskazujących, że utrzymanie środków wpłynie negatywnie na importerów lub przedsiębiorstwa handlowe.

- (159) EFIA stwierdziło, że brak współpracy importerów nie powinien być uważany za brak zainteresowania z ich strony, lecz jest odzwierciedleniem nieuczciwej sytuacji, zważywszy na znaczące zasoby wymagane do dochodzenia antydumpingowego w porównaniu z ich ograniczonymi zasobami jako małych i średnich przedsiębiorstw. Ponadto stwierdziło, że dochodzenie nie uwzględniło łącznego wpływu licznych środków antydumpingowych nałożonych na nawozy sprowadzane przez importerów, a zatem nie dokonano prawidłowej analizy wpływu na importerów i rolników.
- (160) W tym zakresie należy podkreślić, że w przypadku importerów zajmujących się wieloma gatunkami nawozów, m.in. roztworami mocznika i azotanu amonu, istnieje możliwość dokonywania dostaw różnych nawozów azotowych z innych źródeł, które nie są obecnie objęte środkami antydumpingowymi. Na tej podstawie stwierdzono, że jakkolwiek negatywny wpływ na importerów wynikający z dalszego obowiązywania środków nie stanowi wystarczającego powodu do zaprzestania stosowania tych środków.

4. Interes użytkowników

- (161) Użytkownikami roztworów mocznika i azotanu amonu są rolnicy we Wspólnocie. Popyt na nawozy azotowe jest raczej mało elastyczny, a rolnicy zaopatrują się u najtańszych źródeł. Badając ewentualny wpływ wprowadzenia środków na użytkowników, stwierdzono w dochodzeniu pierwotnym, że zważywszy na niskie znaczenie kosztów roztworów mocznika i azotanu amonu dla rolników, mało prawdopodobne jest, by jakkolwiek zwiększenie tych kosztów miało znaczący negatywny na nich wpływ. Fakt, że użytkownicy lub stowarzyszenia użytkowników nie dostarczyli żadnych informacji zaprzeczających powyższym ustaleniom w ramach obecnego dochodzenia przeglądowego zdaje się je potwierdzać: i) roztwór mocznika i azotanu amonu stanowi niewielką część kosztów produkcji ponoszonych przez rolników; ii) obecnie obowiązujące środki nie wywarły istotnego negatywnego wpływu na ich sytuację gospodarczą; oraz iii) dalsze stosowanie środków nie wpłynie negatywnie na interesy finansowe użytkowników.

5. Wniosek dotyczący interesu Wspólnoty

- (162) Zważywszy na powyższe ustalenia, uznano, że nie ma żadnych istotnych powodów przemawiających za nieutrzymaniem obecnych środków antydumpingowych.

F. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (163) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zalecić utrzymanie obowiązujących środków. Wyznaczono również termin, w którym strony mogły przedstawić swoje uwagi na temat ujawnionych informacji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 75 z 24.3.2000, str. 3.

(164) Z powyższych ustaleń wynika, że zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, środki antidumpingowe mające zastosowanie do przywozu roztworów mocznika i azotanu amonu pochodzących z Algierii, Białorusi, Rosji i Ukrainy powinny zostać utrzymane. Przypomina się, że wspomniane środki obejmują cła specyficzne, z wyjątkiem przywozu produktu objętego postępowaniem produkowanego i sprzedawanego na wywóz do Wspólnoty przez jedno przedsiębiorstwo algierskie, od którego zostało przyjęte zobowiązanie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Ostateczne cło antidumpingowe zostaje niniejszym nałożone na przywóz mieszanin mocznika i azotanu amonu w roztworze wodnym lub amoniakalnym, objętych kodem CN 3102 80 00, pochodzących z Algierii, Białorusi, Rosji i Ukrainy.

2. Stawka celna w euro za tonę wynosi:

Kraj	Producent	Stawka celna (za tonę)	Dodatkowy kod TARIC
Algieria	Wszystkie przedsiębiorstwa	6,88 EUR	A999
Białoruś	Wszystkie przedsiębiorstwa	17,86 EUR	—
Rosja	JSC Nevinnomyssky Azot 357030 Russian Federation Stavropol region Nevinnomyssk, Nizyaev st. 1	17,80 EUR	A176
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	20,11 EUR	A999
Ukraina	Wszystkie przedsiębiorstwa	26,17 EUR	—

3. W przypadku gdy towary zostały uszkodzone przed wprowadzeniem ich do swobodnego obrotu, i z tego powodu, do celów ustalenia wartości celnej, cena faktycznie zapłacona

bądź należna jest przeliczana proporcjonalnie, zgodnie z art. 145 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93⁽¹⁾, cło antidumpingowe obliczone na podstawie kwot ustalonych powyżej zostanie zmniejszone proporcjonalnie do części ceny faktycznie zapłaconej bądź należnej.

4. Bez względu na ust. 1, ostatecznego cła antidumpingowego nie stosuje się do przywozu dopuszczonego do swobodnego obrotu zgodnie z art. 2.

5. O ile nie określono inaczej, stosowane są obowiązujące przepisy celne.

Artykuł 2

1. Produkty przywiezione, zgłoszone do swobodnego obrotu pod następującymi dodatkowymi kodami TARIC, produkowane i wywożone bezpośrednio (tj. dostarczane i fakturowane) przez przedsiębiorstwo wymienione poniżej do przedsiębiorstwa we Wspólnocie, działającego w charakterze importera, są zwolnione z cła antidumpingowego nałożonego art. 1, pod warunkiem że produkty te przywożone są zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.

Kraj	Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Algieria	Fertalge Industries spa 12, Chemin AEK Gadouche Hydra, Alger	A107

2. Zwolnienie z cła jest uzależnione od przedstawienia właściwym służbom celnym odpowiedniego państwa członkowskiego ważnej faktury w ramach zobowiązania, wystawionej przez przedsiębiorstwo eksportujące, zawierającej podstawowe informacje wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 2006 r.

W imieniu Rady
J. KORKEAOJA
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 40.

ZAŁĄCZNIK

Informacje, które należy podać na fakturze w ramach zobowiązania, określonej w art. 2 ust. 2:

- 1) dodatkowy kod TARIC, na podstawie którego towary na fakturze mogą być odprawione na granicach Wspólnoty (jak zostało to określone w rozporządzeniu);
- 2) dokładny opis towarów, zawierający:
 - kod CN,
 - zawartość azotu („N”) w produkcie (wyrażona w ujęciu procentowym),
 - ilość (należy podać w tonach);
- 3) opis warunków sprzedaży, w tym:
 - cena za tonę,
 - obowiązujące warunki płatności,
 - obowiązujące warunki dostawy,
 - łączne zniżki i rabaty;
- 4) nazwę niepowiązanego importera, któremu przedsiębiorstwo bezpośrednio wystawiło fakturę;
- 5) nazwisko pracownika przedsiębiorstwa, odpowiedzialnego za wystawienie faktury oraz podpisaną przez niego poniższą deklarację:

„Ja, niżej podpisany, zaświadczam, iż sprzedaż wskazanych w niniejszej fakturze towarów, przeznaczonych bezpośrednio na wywóz do Wspólnoty Europejskiej, jest dokonywana w ramach i na warunkach zobowiązania złożonego przez [przedsiębiorstwo] oraz przyjętego przez Komisję Europejską na mocy rozporządzenia (WE) nr 617/2000/WE. Oświadczam, że informacje podane w niniejszej fakturze są pełne i prawidłowe.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1912/2006**z dnia 20 grudnia 2006 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

(2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 21 grudnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	103,0
	204	80,6
	999	91,8
0707 00 05	052	109,5
	204	61,5
	628	155,5
	999	108,8
0709 90 70	052	132,5
	204	58,3
	999	95,4
0805 10 20	052	74,3
	204	59,0
	220	53,3
	388	72,9
	999	64,9
0805 20 10	204	61,6
	999	61,6
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	65,5
	624	72,2
	999	68,9
0805 50 10	052	55,6
	528	43,0
	999	49,3
0808 10 80	388	107,5
	400	90,3
	404	88,2
	512	57,4
	720	80,7
	999	84,8
0808 20 50	400	97,9
	720	51,1
	999	74,5

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1913/2006**z dnia 20 grudnia 2006 r.****ustanawiające szczegółowe zasady stosowania agromonetarnego systemu dla euro w rolnictwie i zmieniające niektóre rozporządzenia**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2799/98 z dnia 15 grudnia 1998 r. ustanawiające agromonetarne porozumienia dotyczące euro ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2808/98 z dnia 22 grudnia 1998 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania agromonetarnego systemu dla euro w rolnictwie ⁽²⁾ zostało zmienione w zasadniczy sposób od jego przyjęcia. Ponadto przepisy dotyczące wyrównań związanych z ponownymi odczuwalnymi rewaluacjami lub obniżkami kursów wymiany stosowanych w odniesieniu do pomocy bezpośredniej są odtąd nieaktualne na mocy art. 11 rozporządzenia (WE) nr 2799/98. W trosce o zachowanie przejrzystości i uproszczenie należy zatem uchylić rozporządzenie (WE) nr 2808/98 i zastąpić je nowym rozporządzeniem.
- (2) Powinny zostać określone terminy operacyjne dla kursu wymiany stosowane do różnych sytuacji mających miejsce w ramach prawodawstwa rolnego, nie naruszając szczególnych definicji lub odstępstw przewidzianych w danym przypadku przez uregulowania w przedmiotowym sektorze, na podstawie kryteriów wskazanych w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2799/98.
- (3) W odniesieniu do wszystkich cen lub kwot, które mają być określone w ramach wymiany z krajami trzecimi, przyjęcie zgłoszenia celnego stanowi termin operacyjny najbardziej dostosowany do osiągnięcia przedmiotowego celu gospodarczego. To samo dotyczy refundacji przyznawanych do wywozu i określania ceny wejścia owoców i warzyw na terytorium Wspólnoty, na podstawie której produkty są klasyfikowane we wspólnej taryfie celnej. Należy zatem utrzymać ten termin operacyjny.
- (4) Cenę wejścia owoców i warzyw na terytorium Wspólnoty określa się na podstawie standardowej wartości przywózowej owoców i warzyw, o której mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw ⁽³⁾. Do obliczania tej wartości

standardowej stosuje się reprezentatywne kursy na rynkach przywózowych. Należy ustalić termin operacyjny dla kursu wymiany w odniesieniu do tych cen w dniu ich stosowania.

- (5) W odniesieniu do refundacji z tytułu produkcji termin operacyjny dla kursu wymiany jest zasadniczo związany z wypełnieniem pewnych szczególnych formalności. W celu harmonizacji zasad mających zastosowanie należy przewidzieć, że termin operacyjny stanowi data zgłoszenia produktów, które dotarły do wymaganego miejsca przeznaczenia, jeżeli jest ono wymagane; we wszystkich innych przypadkach termin operacyjny stanowi data zatwierdzenia wniosku o wypłacenie refundacji przez agencję płatniczą.
- (6) W odniesieniu do pomocy na rzecz przetwórstwa owoców cytrusowych oraz owoców i warzyw określonej odpowiednio w art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2202/96 z dnia 28 października 1996 r. wprowadzającego program pomocy wspólnotowej dla producentów niektórych owoców cytrusowych ⁽⁴⁾ oraz w art. 2 i 6a ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków przetworów owocowych i warzywnych ⁽⁵⁾, w odniesieniu do ceny minimalnej, o której mowa w art. 6a ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2201/96 oraz w odniesieniu do pomocy dla suszu paszowego, o której mowa w art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1786/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego ⁽⁶⁾, cel gospodarczy zostaje osiągnięty w chwili przejścia produktów przez przetwórców. Należy zatem ustalić na tej podstawie termin operacyjny dla kursu wymiany.
- (7) W odniesieniu do pomocy przyznawanej w zależności od ilości produktów wprowadzanych do obrotu lub przeznaczonych do wykorzystania w szczególny sposób, aby otrzymać pomoc należy wypełnić obowiązek polegający na zagwarantowaniu właściwego stosowania przedmiotowych produktów. Przejście produktów przez przedmiotowy podmiot gospodarczy stanowi warunek konieczny do spełnienia, by umożliwić właściwym organom przeprowadzanie wymaganych kontroli ksiąg rachunkowych tego podmiotu i zapewnić jednakowe traktowanie akt. Należy zatem ustalić termin operacyjny dla kursu wymiany w związku z przejściem produktów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 349 z 24.12.1998, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 349 z 24.12.1998, str. 36. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1044/2005 (Dz.U. L 172 z 5.7.2005, str. 76).

⁽³⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 49. Rozporządzenie ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia z 2003 r.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 29. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 386/2004 (Dz.U. L 64 z 2.3.2004, str. 25).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 114. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 583/2004 (Dz.U. L 91 z 30.3.2004, str. 1).

- (8) W odniesieniu do innego rodzaju pomocy dla sektora rolnego sytuacje mogą być bardzo różne. Jednakże pomoc ta jest zawsze przyznawana na podstawie wniosku i w okresie ustalonym przez prawodawstwo. Należy zatem ustalić termin operacyjny dla kursu wymiany na dzień stanowiący ostateczny termin składania wniosków.
- (9) W odniesieniu do systemów wsparcia, o których mowa w załączniku I i w art. 12 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników⁽⁷⁾ termin operacyjny dla kursu wymiany jest określony w art. 45 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁽⁸⁾. Należy dokonać odesłania do tego przepisu.
- (10) W odniesieniu do cen, premii i pomocy w sektorze wina, przewidzianych rozporządzeniem Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina⁽⁹⁾ termin operacyjny dla kursu wymiany powinien być związany, w zależności od przypadku, z datą rozpoczęcia roku winiarskiego, ze stosowaniem szczególnych umów lub z przeprowadzeniem pewnych czynności, takich jak wzbogacanie lub przetwarzanie wyrobów winiarskich. Należy zatem określić dla każdej sytuacji termin operacyjny, który powinien być wzięty pod uwagę.
- (11) Sytuacje, które należy uwzględnić przy określaniu terminu operacyjnego, są bardzo różne w przypadku pomocy w sektorze mleka i przetworów mlecznych, o której mowa w art. 1 lit. b) ppkt i), ii) i iii) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1898/2005 z dnia 9 listopada 2005 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wprowadzenia w życie rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do środków w zakresie zbytu śmietanki, masła i masła skondensowanego na rynku Wspólnoty⁽¹⁰⁾, w art. 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2799/1999 z dnia 17 grudnia 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1255/99 w odniesieniu do przyznawania pomocy w odniesieniu do mleka odtłuszczonego i mleka odtłuszczonego w proszku przeznaczonych na paszę oraz sprzedaży mleka odtłuszczonego w proszku o takim przeznaczeniu⁽¹¹⁾, w art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2707/2000 z dnia 11 grudnia 2000 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do pomocy wspólnotowej do dostarczania mleka i niektórych przetworów mlecznych dla uczniów w instytucjach edukacyjnych⁽¹²⁾, w art. 2 ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2921/90 z dnia 10 października 1990 r. w sprawie pomocy do produkcji kazeiny i kazeinianów z mleka odtłuszczonego⁽¹³⁾ oraz w odniesieniu do opłaty wyrównawczej, o której mowa w art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 595/2004 z dnia 30 marca 2004 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1788/2003 ustanawiającego opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych⁽¹⁴⁾. Należy zatem ustalić termin operacyjny w zależności od specyfiki każdej sytuacji.
- (12) W odniesieniu do kosztów transportu określonych w art. 19 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2771/1999 z dnia 16 grudnia 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do interwencji na rynku masła i śmietany⁽¹⁵⁾ oraz w art. 11 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 214/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w sprawie interwencji na rynku odtłuszczonego mleka w proszku⁽¹⁶⁾, termin operacyjny dla kursu wymiany powinien być uzależniony od daty przedłożenia ofert w ramach zamówień publicznych. Należy zatem ustalić ten termin operacyjny na dzień, w którym właściwy organ otrzymał kwalifikującą się ofertę w odniesieniu do właściwego rynku transportowego.
- (13) Cena referencyjna cukru i cena minimalna buraków objętych kwotami, o której mowa w art. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru⁽¹⁷⁾ są ściśle związane i powinny być znane podmiotom gospodarczym dla całego roku gospodarczego. To samo odnosi się do jednorazowej opłaty pobieranej za kwotę dodatkową cukru oraz za kwotę dodatkową izoglukozy oraz do opłaty pobieranej z tytułu nadwyżki i do opłaty produkcyjnej, o których mowa odpowiednio w art. 8 ust. 3, w art. 9 ust. 3 oraz w art. 15 i 16 rozporządzenia (WE) nr 318/2006. Należy zatem ustalić termin operacyjny dla kursu wymiany w odniesieniu do tych cen i kwot na najbliższy dzień przed zbiorami.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 311 z 12.12.2000, str. 37. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 943/2006 (Dz.U. L 173 z 27.6.2006, str. 9).

⁽¹³⁾ Dz.U. L 279 z 11.10.1990, str. 22. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1487/2006 (Dz.U. L 278 z 10.10.2006, str. 8).

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 94 z 31.3.2004, str. 22. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1468/2006 (Dz.U. L 274 z 5.10.2006, str. 6).

⁽¹⁵⁾ Dz.U. L 333 z 24.12.1999, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1474/2006 (Dz.U. L 275 z 6.10.2006, str. 44).

⁽¹⁶⁾ Dz.U. L 37 z 7.2.2001, str. 100. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2107/2005 (Dz.U. L 337 z 22.12.2005, str. 20).

⁽¹⁷⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1585/2006 (Dz.U. L 294 z 25.10.2006, str. 19).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1405/2006 (Dz.U. L 265 z 26.9.2006, str. 1).

⁽⁸⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 320/2006 (Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 42).

⁽⁹⁾ Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2165/2005 (Dz.U. L 345 z 28.12.2005, str. 1).

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 308 z 25.11.2005, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1474/2006 (Dz.U. L 275 z 6.10.2006, str. 44).

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 340 z 31.12.1999, str. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1558/2006 (Dz.U. L 288 z 19.10.2006, str. 21).

- (14) W przypadku kwot o charakterze strukturalnym i środowiskowym, o których mowa w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) ⁽¹⁸⁾, oraz w odniesieniu do kwot zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) ⁽¹⁹⁾, których wypłata jest uwzględniana w programach rozwoju obszarów wiejskich zatwierdzonych rozporządzeniem (WE) nr 1698/2005 kwoty są ustalane w odniesieniu do roku gospodarczego lub roku kalendarzowego. Cel gospodarczy zostaje więc osiągnięty, jeżeli termin operacyjny dla kursu wymiany jest ustalany dla danego roku. Na podstawie tych elementów termin operacyjny należy ustalić na dzień 1 stycznia danego roku, w którym podjęta została decyzja o przyznaniu pomocy.
- (15) Standardowe sumy, o których mowa w pkt 3 załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1433/2003 z dnia 11 sierpnia 2003 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 w odniesieniu do funduszy operacyjnych, programów operacyjnych i pomocy finansowej ⁽²⁰⁾, przeznaczone na pokrycie ogólnych kosztów szczególnie związanych z funduszami i programami operacyjnymi, o których mowa w art. 15 i 16 rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw, są ustalane na dany rok ⁽²¹⁾. Termin operacyjny dla kursu wymiany należy zatem ustalić na dzień 1 stycznia roku, do którego odnoszą się te koszty.
- (16) W odniesieniu do innych cen i kwot związanych z tymi cenami cel gospodarczy zostaje osiągnięty w chwili wejścia w życie aktu prawnego, na podstawie którego te ceny i kwoty są określane. Jednakże termin operacyjny dla kursu wymiany musi również pozostawać w korelacji z obowiązkiem prowadzenia księgowości i z obowiązkiem sprawozdawczości ze strony podmiotów gospodarczych i państw członkowskich. W związku z tym, aby umożliwić uproszczenie zarządzania, należy ustalić termin operacyjny jednakowy dla wszystkich cen i kwot związanych z niektórymi rodzajami czynności mających miejsce w ustalonym okresie, pod warunkiem że wspomniane czynności nie odbiegają zbytnio od celu gospodarczego oraz przyjąć w tym celu pierwszy dzień miesiąca, w którym przedmiotowe akty prawne weszły w życie.
- (17) W odniesieniu do zaliczek i zabezpieczeń, kwoty do zapłaty lub kwoty zabezpieczone ustala się w euro zgodnie z prawodawstwem rolnym, w szczególności z art. 45 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005.
- W związku z tym kurs wymiany mający zastosowanie do tych kwot musi być zbliżony do daty płatności zaliczki lub daty ustanowienia zabezpieczeń. W przypadku stosowania zabezpieczeń ich wysokość musi również umożliwić pokrycie wszelkiego ryzyka, którego dotyczy to zabezpieczenie. Termin operacyjny dla kursu wymiany powinien w tych warunkach być ustalony na podstawie daty ustalenia kwoty zaliczki lub daty wniesienia zabezpieczenia bądź to na podstawie daty ich płatności.
- (18) Artykuł 4 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 884/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w odniesieniu do finansowania przez EFRG środków interwencyjnych w postaci składowania w magazynach państwowych i księgowania transakcji składowania w magazynach państwowych przez agencje płatnicze państw członkowskich ⁽²²⁾ przewiduje, że bez uszczerbku dla zasad i terminów operacyjnych przewidzianych w załącznikach do niniejszego rozporządzenia lub w prawodawstwie rolnym, wydatki, które są obliczane na podstawie kwot ustalonych w euro, oraz wydatki i dochody realizowane w walucie krajowej w ramach niniejszego rozporządzenia, są przeliczane odpowiednio na walutę krajową lub na euro na podstawie ostatniego kursu przeliczeniowego walut ustalonego przez Europejski Bank Centralny przed rokiem budżetowym, w którym transakcje zostały zarejestrowane w księgowości agencji płatniczej oraz że ten kurs przeliczeniowy stosuje się również w przypadku księgowania odnoszącego się do różnych szczególnych przypadków, o których mowa w art. 7 ust. 1 niniejszego rozporządzenia. Należy zatem dokonać odesłania do tego przepisu.
- (19) Ustanowienie na mocy rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 jednakowego terminu operacyjnego dla kursu wymiany w odniesieniu do wszystkich płatności bezpośrednich przewidzianych rozporządzeniem (WE) nr 1782/2003 zdezaktualizowało lub uczyniło sprzecznymi niektóre terminy operacyjne przewidziane przez sektorowe prawodawstwo rolne, zwłaszcza w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 1003/81 z dnia 10 kwietnia 1981 r. określającym termin operacyjny mający zastosowanie podczas dopuszczania do sprzedaży zasobów znajdujących się w posiadaniu agencji interwencyjnych w sektorze zbóż i ryżu ⁽²³⁾, w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3749/86 z dnia 9 grudnia 1986 r. określającym termin operacyjny dla obliczania opłat wyrównawczych i refundacji w sektorze ryżu ⁽²⁴⁾, w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 1713/93 z dnia 30 czerwca 1993 r. ustanawiającym specjalne szczegółowe zasady stosowania rolniczych kursów wymiany w sektorze cukru ⁽²⁵⁾, w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 1718/93 z dnia 30 czerwca 1993 r. dotyczącym terminu operacyjnego dla rolniczych kursów

⁽¹⁸⁾ Dz.U. L 277 z 21.10.2005, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1463/2006 (Dz.U. L 277 z 9.10.2006, str. 1).

⁽¹⁹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 80.

⁽²⁰⁾ Dz.U. L 203 z 12.8.2003, str. 25. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 576/2006 (Dz.U. L 100 z 8.4.2006, str. 4).

⁽²¹⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 47/2003 (Dz.U. L 7 z 11.1.2003, str. 64).

⁽²²⁾ Dz.U. L 171 z 23.6.2006, str. 35.

⁽²³⁾ Dz.U. L 100 z 11.4.1981, str. 11.

⁽²⁴⁾ Dz.U. L 348 z 10.12.1986, str. 32.

⁽²⁵⁾ Dz.U. L 159 z 1.7.1993, str. 94. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1509/2001 (Dz.U. L 200 z 25.7.2001, str. 19).

przeliczeniowych stosowanych w sektorze nasion⁽²⁶⁾, w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 1756/93 ustalającym terminy operacyjne dla rolniczych kursów przeliczeniowych stosowanych w odniesieniu do mleka i przetworów mlecznych⁽²⁷⁾, w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 1759/93 z dnia 1 lipca 1993 r. dotyczącym terminów operacyjnych określających rolnicze kursy przeliczeniowe do stosowania w sektorze wołowiny i cielęciny⁽²⁸⁾, w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 1785/93 z dnia 30 czerwca 1993 r. w sprawie terminów operacyjnych dla rolniczych kursów przeliczeniowych stosowanych w sektorze włókienniczym⁽²⁹⁾, w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 1793/93 z dnia 30 czerwca 1993 r. dotyczącym terminu operacyjnego dla rolniczego kursu przeliczeniowego stosowanego w sektorze chmielu⁽³⁰⁾, w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 3498/93 z dnia 20 grudnia 1993 r. określającym terminy operacyjne mające zastosowanie szczególnie w sektorze oliwy z oliwek⁽³¹⁾, w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 594/2004 z dnia 30 marca 2004 r. określającym terminy operacyjne mające zastosowanie do produktów w sektorze owoców i warzyw oraz przetworów owocowych i warzywnych⁽³²⁾ oraz w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 383/2005 z dnia 7 marca 2005 r. określającym terminy operacyjne dla kursów wymiany mające zastosowanie do produktów sektora winorośli⁽³³⁾.

(20) Należy zatem uchylić rozporządzenia (EWG) nr 1003/81, (EWG) nr 3749/86, (EWG) nr 1713/93, (EWG) nr 1718/93, (EWG) nr 1756/93, (EWG) nr 1759/93, (EWG) nr 1785/93, (EWG) nr 1793/93, (WE) nr 3498/93, (WE) nr 594/2004 i (WE) nr 383/2005.

(21) Należy zatem odpowiednio zmienić następujące rozporządzenia:

— rozporządzenie Komisji (WE) nr 2220/85 z dnia 22 lipca 1985 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych⁽³⁴⁾,

— rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3164/89 z dnia 23 października 1989 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania środków specjalnych w odniesieniu do nasion konopii⁽³⁵⁾,

— rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3444/90 z dnia 27 listopada 1990 r. ustanawiające szczegółowe

zasady dotyczące przyznawania pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania wieprzowiny⁽³⁶⁾,

— rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3446/90 z dnia 27 listopada 1990 r. ustanawiające szczegółowe zasady przyznawania dopłat do prywatnego składowania baraniny i mięsa koziego⁽³⁷⁾,

— rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1722/93 z dnia 30 czerwca 1993 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzeń Rady (EWG) nr 1766/82 i (EWG) nr 1418/76 dotyczące refundacji produkcyjnych w sektorach zbóż i ryżu⁽³⁸⁾,

— rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1858/93 z dnia 9 lipca 1993 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 404/93 w odniesieniu do systemu pomocy w celu wyrównywania strat dochodu z wprowadzania do obrotu w sektorze bananów⁽³⁹⁾,

— rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2825/93 z dnia 15 października 1993 r. ustanawiające niektóre szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w zakresie ustalania i przyznawania dostosowanych refundacji w odniesieniu do produktów zbożowych wywożonych w postaci niektórych napojów spirytusowych⁽⁴⁰⁾,

— rozporządzenie Komisji (WE) nr 1905/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 399/94 dotyczącego szczególnych środków w odniesieniu do suszonych winogron⁽⁴¹⁾,

— rozporządzenie Komisji (WE) nr 800/1999 z dnia 15 kwietnia 1999 r. ustanawiające szczegółowe wspólne zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych⁽⁴²⁾,

— rozporządzenie Komisji (WE) nr 562/2000 z dnia 15 marca 2000 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 w odniesieniu do skupu wołowiny⁽⁴³⁾,

⁽²⁶⁾ Dz.U. L 159 z 1.7.1993, str. 103.

⁽²⁷⁾ Dz.U. L 161 z 2.7.1993, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 569/1999 (Dz.U. L 70 z 17.3.1999, str. 12).

⁽²⁸⁾ Dz.U. L 161 z 2.7.1993, str. 59.

⁽²⁹⁾ Dz.U. L 163 z 6.7.1993, str. 9.

⁽³⁰⁾ Dz.U. L 163 z 6.7.1993, str. 22. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1410/1999 (Dz.U. L 164 z 30.6.1999, str. 53).

⁽³¹⁾ Dz.U. L 319 z 21.12.1993, str. 20.

⁽³²⁾ Dz.U. L 94 z 31.3.2004, str. 17.

⁽³³⁾ Dz.U. L 61 z 8.3.2005, str. 20.

⁽³⁴⁾ Dz.U. L 205 z 3.8.1985, str. 5. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 673/2004 (Dz.U. L 105 z 14.4.2004, str. 17).

⁽³⁵⁾ Dz.U. L 307 z 24.10.1989, str. 22. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3587/92 (Dz.U. L 364 z 12.12.1992, str. 26).

⁽³⁶⁾ Dz.U. L 333 z 30.11.1990, str. 22. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 851/2003 (Dz.U. L 123 z 17.5.2003, str. 7).

⁽³⁷⁾ Dz.U. L 333 z 30.11.1990, str. 39. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1641/2001 (Dz.U. L 217 z 11.8.2001, str. 3).

⁽³⁸⁾ Dz.U. L 159 z 1.7.1993, str. 112. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1950/2005 (Dz.U. L 312 z 29.11.2005, str. 18).

⁽³⁹⁾ Dz.U. L 170 z 13.7.1993, str. 5. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 789/2005 (Dz.U. L 132 z 26.5.2005, str. 13).

⁽⁴⁰⁾ Dz.U. L 258 z 16.10.1993, str. 6. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1633/2000 (Dz.U. L 187 z 26.7.2000, str. 29).

⁽⁴¹⁾ Dz.U. L 194 z 29.7.1994, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 94/2002 (Dz.U. L 17 z 19.1.2002, str. 20).

⁽⁴²⁾ Dz.U. L 102 z 17.4.1999, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 671/2004 (Dz.U. L 105 z 14.4.2004, str. 5).

⁽⁴³⁾ Dz.U. L 68 z 16.3.2000, str. 22. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1067/2005 (Dz.U. L 174 z 7.7.2005, str. 60).

- rozporządzenie Komisji (WE) nr 907/2000 z dnia 2 maja 2000 r. ustanawiające szczegółowe zasady obowiązywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 w przypadku dopłat do prywatnego składowania w sektorze wołowiny i cielęciny ⁽⁴⁴⁾,
- rozporządzenie Komisji (WE) nr 1291/2000 z dnia 9 czerwca 2000 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych ⁽⁴⁵⁾,
- rozporządzenie Komisji (WE) nr 245/2001 z dnia 5 lutego 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1673/2000 w sprawie wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno ⁽⁴⁶⁾,
- rozporządzenie Komisji (WE) nr 2236/2003 z dnia 23 grudnia 2003 r. ustanawiające szczegółowe zasady w celu stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1868/94 ustanawiającego system kwot na produkcję skrobi ziemniaczanej ⁽⁴⁷⁾,
- rozporządzenie Komisji (WE) nr 595/2004 z dnia 30 marca 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1788/2003 ustanawiającego opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych,
- rozporządzenie Komisji (WE) nr 917/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowych zasad wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 797/2004 dotyczącego działań w dziedzinie pszczelarstwa ⁽⁴⁸⁾,
- rozporządzenie Komisji (WE) nr 382/2005 z dnia 7 marca 2005 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1786/2003 w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego ⁽⁴⁹⁾,
- rozporządzenie Komisji (WE) nr 967/2006 z dnia 29 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do pozakwotowej produkcji cukru ⁽⁵⁰⁾.

(22) Należy również przewidzieć okres przejściowy w sektorze cukru, w odniesieniu do kursu wymiany

⁽⁴⁴⁾ Dz.U. L 105 z 3.5.2000, str. 6.

⁽⁴⁵⁾ Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 410/2006 (Dz.U. L 71 z 10.3.2006, str. 7).

⁽⁴⁶⁾ Dz.U. L 35 z 6.2.2001, str. 18. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 873/2005 (Dz.U. L 146 z 10.6.2005, str. 3).

⁽⁴⁷⁾ Dz.U. L 339 z 24.12.2003, str. 45. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1950/2005 (Dz.U. L 312 z 29.11.2005, str. 18).

⁽⁴⁸⁾ Dz.U. L 163 z 30.4.2004, str. 83. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1484/2004 (Dz.U. L 273 z 21.8.2004, str. 5).

⁽⁴⁹⁾ Dz.U. L 61 z 8.3.2005, str. 4. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 432/2006 (Dz.U. L 79 z 16.3.2006, str. 12).

⁽⁵⁰⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2006, str. 22.

stosowanego obecnie dla minimalnej ceny buraka, z tytułu umów zawartych między producentami buraków a producentami cukru w ramach roku gospodarczego 2006/2007.

(23) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opiniami zainteresowanych komitetów zarządzających,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

TERMINY OPERACYJNE DLA KURSU WYMIANY

Artykuł 1

Refundacje wywozowe i wymiana z krajami trzecimi

1. W odniesieniu do stosowanych w handlu z krajami trzecimi refundacji ustalanych w euro oraz w odniesieniu do cen i kwot wyrażonych w euro w prawodawstwie rolnym Wspólnoty, terminem operacyjnym dla kursu wymiany jest data przyjęcia zgłoszenia celnego.

2. W odniesieniu do obliczania standardowej wartości owoców i warzyw przeznaczonych na import, o których mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 3223/94, w celu określenia ceny wejścia, o której mowa w art. 5 tego rozporządzenia, terminem operacyjnym dla kursu wymiany w odniesieniu do reprezentatywnego kursu zastosowanego do obliczania tej wartości standardowej oraz kwoty redukcji określonej w art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 3223/94 jest dzień, do którego odnoszą się kursy reprezentatywne.

Artykuł 2

Refundacje produkcyjne i pomoc szczególna

1. W odniesieniu do refundacji przyznawanych z tytułu produkcji, określonych w euro przez prawodawstwo wspólnotowe, terminem operacyjnym dla kursu wymiany jest:

- a) data powiadomienia o dotarciu produktów do wymaganego miejsca przeznaczenia, w przedmiotowym przypadku, przez to prawodawstwo;
- b) w przypadkach gdzie miejsce przeznaczenia nie jest wymagane, przyjęcie wniosku o płatność refundacji przez agencję płatniczą.

2. W odniesieniu do pomocy na rzecz przetwórstwa terminem operacyjnym dla kursu wymiany jest data przejścia produktów przez przetwórcę, szczególnie w odniesieniu do:

- a) pomocy na rzecz przetwórstwa owoców cytrusowych oraz owoców i warzyw, o których mowa odpowiednio w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2202/96 oraz w art. 2 i 6a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2201/96;
- b) ceny minimalnej, o której mowa w art. 6a ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2201/96;

c) ceny minimalnej i premii, o których mowa w art. 4a i 5 rozporządzenia (WE) nr 1868/94.

3. W przypadku pomocy w odniesieniu do suszu paszowego, o której mowa w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1786/2003 i kwot związanych z tą pomocą, terminem operacyjnym dla kursu wymiany jest dzień, w którym susz paszowy opuszcza zakład przetwórczy.

4. W odniesieniu do pomocy przyznawanej w zależności od ilości produktów wprowadzanych do obrotu lub przeznaczonych do wykorzystania w szczególny sposób oraz bez uszczerbku dla art. 4, 5 i 6, terminem operacyjnym dla kursu wymiany jest pierwsze działanie, które zapewnia, po przejęciu produktów przez dany podmiot gospodarczy, stosowne wykorzystanie przedmiotowych produktów oraz które stanowi warunek przyznania pomocy.

5. W odniesieniu do pomocy na rzecz prywatnego przechowywania terminem operacyjnym dla kursu wymiany jest pierwszy dzień okresu, w którym przyznawana jest pomoc przewidziana na mocy tej samej umowy.

6. W odniesieniu do pomocy innej niż pomoc, o której mowa w ust. 2, 3, 4 i 5 tego artykułu oraz w art. 4 i 5, terminem operacyjnym dla kursu wymiany jest data będąca ostatecznym terminem składania wniosków.

Artykuł 3

Płatności bezpośrednie

W odniesieniu do systemów wsparcia wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 oraz dodatkowych kwot pomocy, o których mowa w art. 12 tego rozporządzenia, terminem operacyjnym dla kursu wymiany jest data określona w art. 45 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005.

Artykuł 4

Ceny, premie i pomoc w sektorze wina

1. W odniesieniu do premii przyznawanych w zamian za ostateczne zaprzestanie produkcji wina, o którym mowa w art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, terminem operacyjnym dla kursu wymiany jest pierwszy dzień roku winiarskiego, w którym złożono wniosek o płatność.

W odniesieniu do cen i pomocy, o których mowa w art. 27 ust. 9 i 11 oraz art. 28 ust. 3 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, terminem operacyjnym dla kursu wymiany jest pierwszy dzień roku winiarskiego, w którym została zapłacona cena zakupu.

W odniesieniu do przydziału finansowego na restrukturyzację i konwersję winnic przewidzianego w art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 terminem operacyjnym dla kursu wymiany jest dzień 1 lipca poprzedzający rok budżetowy, na który przydziały finansowe są ustalane.

2. W odniesieniu do cen, pomocy i środków destylacji interwencyjnej, o których mowa w art. 29 ust. 2 i 4 oraz w art. 30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, oraz w odniesieniu do ceny minimalnej określonej w art. 69 ust. 3 rozporządzenia

Komisji (WE) nr 1623/2000⁽⁵¹⁾ terminem operacyjnym dla kursu wymiany jest pierwszy dzień miesiąca, w którym następuje pierwsza dostawa wina w ramach umowy.

3. W odniesieniu do pomocy, o której mowa w art. 34 ust. 1 oraz w art. 35 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, terminem operacyjnym dla kursu wymiany jest pierwszy dzień miesiąca, w którym następuje pierwsza czynność wzbogacania lub przetwarzania wyrobów winiarskich.

Artykuł 5

Kwoty i płatności bezpośrednie w sektorze mleka i przetworów mlecznych

1. W odniesieniu do pomocy na rzecz wykorzystania masła, masła skoncentrowanego i śmietanki do wyrobu ciast i lodów, o której mowa w art. 1 lit. b) ppkt i) rozporządzenia (WE) nr 1898/2005, oraz w odniesieniu do pomocy dla skoncentrowanego masła przeznaczonego do bezpośredniego spożycia we Wspólnocie, o którym mowa w art. 1 lit. b) ppkt ii) tego rozporządzenia, terminem operacyjnym dla kursu wymiany jest dzień, który jest ostatnim dniem składania ofert przetargowych.

2. W odniesieniu do pomocy na zakup masła przez organizację o charakterze niezarobkowym, o której mowa w art. 1 lit. b) ppkt iii) rozporządzenia (WE) nr 1898/2005, terminem operacyjnym dla kursu wymiany jest pierwszy dzień okresu, w którym voucher przewidziany w art. 75 ust. 1 tego rozporządzenia jest ważny.

3. W odniesieniu do pomocy dla mleka odtłuszczonego i mleka odtłuszczonego w proszku przeznaczonych na pasze, o której mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2799/1999, terminem operacyjnym dla kursu wymiany jest dzień, w którym mleko odtłuszczone i mleko odtłuszczone w proszku zostaje przetworzone na mieszanke paszową lub w którym mleko odtłuszczone w proszku ulega denaturacji.

4. W odniesieniu do pomocy przyznawanej na dostarczanie niektórych przetworów mlecznych uczniom, o której mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 2707/2000, terminem operacyjnym dla kursu wymiany jest pierwszy dzień miesiąca w okresie, do którego odnosi się wniosek o pomoc, o którym mowa w art. 11 tego rozporządzenia.

5. W odniesieniu do pomocy dla mleka odtłuszczonego używanego w produkcji kazeiny i kazeinianów, o której mowa w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2921/90, terminem operacyjnym dla kursu wymiany jest dzień produkcji kazeiny i kazeinianów.

6. W odniesieniu do płatności opłaty wyrównawczej, o której mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 595/2004, dla 12-miesięcznego okresu w rozumieniu rozporządzenia Rady (WE) nr 1788/2003, terminem operacyjnym dla kursu wymiany jest dzień 1 kwietnia następujący po danym okresie.

7. W odniesieniu do kosztów transportu, o których mowa w art. 19 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2771/1999 oraz art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 214/2001, terminem operacyjnym dla kursu wymiany jest dzień otrzymania przez właściwy organ ważnej oferty.

⁽⁵¹⁾ Dz.U. L 194 z 31.7.2000, str. 45.

Artykuł 6

Minimalna cena buraków, jednolita kwota, opłata z tytułu nadwyżki i opłata produkcyjna w sektorze cukru

W odniesieniu do ceny minimalnej buraków jednolita kwota pobierana za dodatkowe kwoty cukru i izoglukozy oraz opłata z tytułu nadwyżki i opłata produkcyjna, o których mowa odpowiednio w art. 5, art. 8 ust. 3, art. 9 ust. 3 oraz art. 15 i 16 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, terminem operacyjnym dla kursu wymiany jest dzień 1 października roku gospodarczego, względem którego stosowane są i wpłacane odnośne kwoty.

Artykuł 7

Kwoty o charakterze strukturalnym lub środowiskowym oraz ogólne koszty programów operacyjnych

1. W przypadku kwot, o których mowa w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, oraz kwot dotyczących środków zatwierdzonych na mocy rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, w odniesieniu do których płatności na rzecz beneficjentów zostały przejęte przez programy rozwoju obszarów wiejskich zatwierdzone na mocy rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, terminem operacyjnym dla kursu wymiany jest dzień 1 stycznia roku, w którym podjęto decyzję o przyznaniu pomocy.

Jednakże w przypadku gdy na mocy przepisów wspólnotowych płatności kwot określonych w akapicie pierwszym zostały przydzielone na kilka lat terminem operacyjnym dla kursu wymiany dla każdej raty rocznej jest dzień 1 stycznia roku, w odniesieniu do którego płacona jest przedmiotowa rata.

2. W odniesieniu do sum standardowych, o których mowa w pkt 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1433/2003, przeznaczonych na pokrycie kosztów ogólnych szczególnie związanych z funduszami i programami operacyjnymi, o których mowa w art. 15 i 16 rozporządzenia (WE) nr 2200/96, terminem operacyjnym dla kursu wymiany jest dzień 1 stycznia roku, do którego odnoszą się te koszty.

Artykuł 8

Inne kwoty i ceny

W odniesieniu do cen lub kwot innych niż te, o których mowa w art. 1–7, lub kwot związanych z tymi cenami wyrażonych w euro w prawodawstwie Wspólnoty lub wyrażonych w euro w ramach procedury przetargowej, terminem operacyjnym dla kursu wymiany jest dzień, w którym przyjęty został jeden z następujących aktów prawnych:

- a) w odniesieniu do zakupów po otrzymaniu ważnej oferty lub, w sektorze owoców i warzyw, po przejęciu produktów przez właściciela magazynu;
- b) w odniesieniu do sprzedaży po otrzymaniu ważnej oferty lub, w sektorze owoców i warzyw, po przejęciu produktów przez zainteresowany podmiot gospodarczy;

- c) w odniesieniu do wycofania produktów w sektorze owoców i warzyw, dzień, w którym ma miejsce operacja wycofania;
- d) w odniesieniu do kosztów transportu, przetwórstwa lub składowania w magazynach państwowych oraz w odniesieniu do kwot przyznawanych na badania lub działania promocyjne jako część procedury przetargowej, ostatni dzień składania ofert;
- e) w odniesieniu do rejestracji kwot, cen lub ofert przetargowych na rynku, dzień, za który została zarejestrowana kwota, cena lub oferta przetargowa;
- f) w odniesieniu do sankcji związanych z nieprzestrzeganiem prawodawstwa rolnego, data aktu, przy pomocy którego właściwy organ stwierdza zaistnienie faktów;
- g) w odniesieniu do obrotów lub kwot związanych z wielkością produkcji, początek okresu referencyjnego określonego w prawodawstwie rolnym.

Artykuł 9

Płatność zaliczek

W odniesieniu do zaliczek terminem operacyjnym dla kursu wymiany jest termin operacyjny mający zastosowanie do ceny lub kwoty, do których odnosi się zaliczka w przypadku gdy przedmiotowy termin miał miejsce do czasu wypłacenia zaliczki lub w innych przypadkach do dnia określenia zaliczki w euro lub jeżeli to niemożliwe, do daty płatności zaliczki.

Termin operacyjny dla kursu wymiany ma zastosowanie do zaliczek bez uszczerbku dla stosowania terminu operacyjnego dla tej ceny lub kwoty do przedmiotowej pełnej ceny lub kwoty.

Artykuł 10

Zabezpieczenia

W odniesieniu do zabezpieczeń terminem operacyjnym dla kursu wymiany jest data wniesienia zabezpieczenia.

Jednakże zastosowanie mają następujące wyjątki:

- a) w odniesieniu do zabezpieczeń w związku z zaliczkami terminem operacyjnym dla kursu wymiany jest termin operacyjny określony dla kwoty zaliczki, jeżeli termin ten miał miejsce do czasu wpłacenia zabezpieczenia;
- b) w odniesieniu do zabezpieczeń w związku ze składaniem ofert przetargowych terminem operacyjnym dla kursu wymiany jest dzień złożenia oferty;
- c) w odniesieniu do zabezpieczeń w związku z realizacją przetargów terminem operacyjnym dla kursu wymiany jest ostateczny termin zaproszenia do udziału w przetargu.

ROZDZIAŁ II

KURS WYMIANY

Artykuł 11

Określenie kursu wymiany

W przypadku gdy termin operacyjny jest ustalony na mocy prawodawstwa Wspólnoty, kurs wymiany, który ma być zastosowany, to ostatni kurs wyznaczony przez Europejski Bank Centralny (EBC) przed pierwszym dniem miesiąca, w którym nastąpił termin operacyjny.

Jednakże w następujących przypadkach zastosowany kurs wymiany powinien być następujący:

- a) w przypadkach, o których mowa w art. 1 ust. 1, w których terminem operacyjnym dla kursu wymiany jest przyjęcie zgłoszenia celnego, kurs określony w art. 18 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ⁽⁵²⁾;
- b) w odniesieniu do wydatków interwencyjnych w ramach składowania w magazynach publicznych, kurs wynikający ze stosowania przepisów art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 884/2006;
- c) w odniesieniu do minimalnej ceny buraków określonej w art. 6, dla której terminem operacyjnym kursu wymiany jest dzień 1 października, średni kurs z ostatniego miesiąca ustalony przez Europejski Bank Centralny (EBC) przed terminem operacyjnym.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY ZMIENIAJĄCE I KOŃCOWE

Artykuł 12

Zmiana rozporządzenia (EWG) nr 2220/85

Artykuł 12 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

1. Kwota zabezpieczenia, o którym mowa w art. 1, wyrażona jest w euro.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, jeżeli zabezpieczenie zostanie zatwierdzone w państwie członkowskim nie należącym do strefy euro w walucie krajowej, kwota zabezpieczenia wyrażona w euro zostaje przeliczona na tę walutę krajową zgodnie z art. 10 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1913/2006 (*). Zobowiązanie odpowiadające zabezpieczeniu i kwota, która mogłaby ewentualnie zostać zatrzymana w przypadku nieprawidłowości lub naruszenia zostają ustalone w euro.

(*) Dz.U. L 365 z 21.12.2006, str. 52.”.

⁽⁵²⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1.

Artykuł 13

Zmiana rozporządzenia (EWG) nr 3164/89

Artykuł 4 rozporządzenia (EWG) nr 3164/89 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Termin operacyjny dla kursu wymiany mający zastosowanie do pomocy, o której mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1913/2006 (*).

(*) Dz.U. L 365 z 21.12.2006, str. 52.”.

Artykuł 14

Zmiana rozporządzenia (EWG) nr 3444/90

Artykuł 8 rozporządzenia (EWG) nr 3444/90 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

Terminy operacyjne dla kursu wymiany mające zastosowanie do pomocy i zabezpieczeń to odpowiednio terminy określone w art. 2 ust. 5 i w art. 10 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1913/2006 (*).

(*) Dz.U. L 365 z 21.12.2006, str. 52.”.

Artykuł 15

Zmiana rozporządzenia (EWG) nr 3446/90

Artykuł 8 rozporządzenia (EWG) nr 3446/90 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

Terminy operacyjne dla kursu wymiany mające zastosowanie do pomocy i zabezpieczeń to odpowiednio terminy określone w art. 2 ust. 5 i w art. 10 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1913/2006 (*).

(*) Dz.U. L 365 z 21.12.2006, str. 52.”.

Artykuł 16

Zmiana rozporządzenia (EWG) nr 1722/93

W art. 6 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia (EWG) nr 1722/93 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Termin operacyjny dla kursu wymiany mający zastosowanie do refundacji to termin, o którym mowa w art. 2 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1913/2006 (*).

(*) Dz.U. L 365 z 21.12.2006, str. 52.”.

Artykuł 17

Zmiana rozporządzenia (EWG) nr 1858/93

Artykuł 11 rozporządzenia (EWG) nr 1858/93 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

Termin operacyjny dla kursu wymiany mający zastosowanie do pomocy wyrównawczej to termin, o którym mowa w art. 2 ust. 46 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1913/2006 (*).

(*) Dz.U. L 365 z 21.12.2006, str. 52.”

Artykuł 18

Zmiana rozporządzenia (EWG) nr 2825/93

W art. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2825/93 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Stawka refundacji oznacza stawkę obowiązującą w dniu objęcia zboża kontrolą. Jednakże w odniesieniu do ilości poddanych destylacji w każdym z okresów podatkowych, które następują po okresie objętym kontrolą jest to stawka obowiązująca w pierwszym dniu każdego okresu podatkowego przedmiotowego procesu destylacji.

Termin operacyjny dla kursu wymiany mający zastosowanie do refundacji to termin, o którym mowa w art. 1 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1913/2006 (*).

(*) Dz.U. L 365 z 21.12.2006, str. 52.”

Artykuł 19

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 1905/94

W art. 11 rozporządzenia (WE) nr 1905/94, ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W odniesieniu do kwot ustalonych w ramach działań, o których mowa w art. 3, 4 i 5 termin operacyjny dla kursu wymiany to termin, o którym mowa w art. 2 ust. 46 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1913/2006 (*).

(*) Dz.U. L 365 z 21.12.2006, str. 52.”

Artykuł 20

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 800/1999

W art. 6 akapit ostatni oraz w art. 37 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 800/1999 otrzymują brzmienie:

„Termin operacyjny dla kursu wymiany mający zastosowanie do refundacji to termin, o którym mowa w art. 1 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1913/2006 (*).

(*) Dz.U. L 365 z 21.12.2006, str. 52.”

Artykuł 21

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 562/2000

Artykuł 19 rozporządzenia (WE) nr 562/2000 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 19

Kurs wymiany

Terminy operacyjne dla kursu wymiany mające zastosowanie do kwot i cen, o których mowa w art. 14 oraz do zabezpieczeń, o których mowa w art. 12 są określone odpowiednio w art. 8 lit. a) i art. 10 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1913/2006 (*).

(*) Dz.U. L 365 z 21.12.2006, str. 52.”

Artykuł 22

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 907/2000

Artykuł 13 rozporządzenia (WE) nr 907/2000 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

Terminy operacyjne dla kursu wymiany, mające zastosowanie do pomocy i zabezpieczeń, to odpowiednio terminy określone w art. 2 ust. 5 i w art. 10 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1913/2006 (*).

(*) Dz.U. L 365 z 21.12.2006, str. 52.”

Artykuł 23

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 1291/2000

W art. 15 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 skreśla się akapit drugi.

Artykuł 24

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 245/2001

Artykuł 16 rozporządzenia (WE) nr 245/2001 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 16

Termin operacyjny

W odniesieniu do okresów, o których mowa w art. 6 ust. 2, termin operacyjny dla kursu wymiany euro dla przeliczenia zaliczki i pomocy dla przetwórstwa odnośnie do przedmiotowych ilości to termin, o którym mowa w art. 2 ust. 46 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1913/2006 (*).

(*) Dz.U. L 365 z 21.12.2006, str. 52.”

*Artykuł 25***Zmiana rozporządzenia (WE) nr 2236/2003**

Skreśla się art. 20 rozporządzenia (WE) nr 2236/2003.

*Artykuł 26***Zmiana rozporządzenia (WE) nr 595/2004**

Artykuł 14 rozporządzenia (WE) nr 595/2004 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 14

Termin operacyjny dla kursu wymiany stosowany w odniesieniu do płatności wyrównawczych, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 595/2004 to termin, o którym mowa w art. 5 ust. 6 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1913/2006 (*).

(*) Dz.U. L 365 z 21.12.2006, str. 52.”.

*Artykuł 27***Zmiana rozporządzenia (WE) nr 917/2004**

Artykuł 8 rozporządzenia (WE) nr 917/2004 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

W odniesieniu do kwot, o których mowa w art. 3, termin operacyjny dla kursu wymiany euro jest taki sam jak termin, o którym mowa w art. 7 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1913/2006 (*).

(*) Dz.U. L 365 z 21.12.2006, str. 52.”.

*Artykuł 28***Zmiana rozporządzenia (WE) nr 382/2005**

Skreśla się art. 22 rozporządzenia (WE) nr 382/2005.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2006 r.

*Artykuł 29***Zmiana rozporządzenia (WE) nr 967/2006**

Skreśla się art. 20 rozporządzenia (WE) nr 967/2006.

*Artykuł 30***Uchylenia**

Uchyla się rozporządzenia (EWG) nr 1003/81, (EWG) nr 3749/86, (EWG) nr 1713/93, (EWG) nr 1718/93, (EWG) nr 1756/93, (EWG) nr 1759/93, (EWG) nr 1785/93, (EWG) nr 1793/93, (EWG) nr 3498/93, (WE) nr 2808/98, (WE) nr 594/2004 i (WE) nr 383/2005.

Odesłania do uchylonych rozporządzeń traktowane są tak jak odesłania do niniejszego rozporządzenia i rozumiane zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 31***Zasady przejściowe w sektorze cukru**

W odniesieniu do przeliczenia na walutę krajową minimalnej ceny buraków, o której mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 w państwach nienależących do strefy euro, w stosunku do roku gospodarczego 2006/2007 stosuje się szczegółowe zasady określone w art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1713/93.

*Artykuł 32***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (EWG) nr 1003/81	
Artykuł 1	Artykuł 8
Rozporządzenie (EWG) nr 3749/86	
Artykuł 1	Artykuł 8
Rozporządzenie (EWG) nr 1713/93	
Artykuł 1	Artykuł 6
Załącznik I.I	Artykuł 8 lit. a)
Załącznik I.II	Artykuł 8 lit. b)
Załącznik I.III	—
Załącznik I.IV	—
Załącznik I.V	—
Załącznik I.VI	—
Załącznik I.VII	—
Załącznik I.VIII	—
Załącznik I.IX	—
Załącznik I.X	—
Załącznik I.XII	—
Załącznik I.XIII	—
Załącznik I.XIV	Artykuł 1
Załącznik I.XV	Artykuł 10
Załącznik I.XVI	—
Rozporządzenie (EWG) nr 1718/93	
Artykuł 1	Artykuł 3
Rozporządzenie (EWG) nr 1756/93	
Artykuł 1 ust. 1	Artykuł 2 ust. 5
Artykuł 2 ust. 5	Artykuł 10
Artykuł 1 ust. 3	Artykuł 5
Załącznik Część B III, 1.	Artykuł 5 ust. 1
Załącznik Część B III, 5.A	Artykuł 5 ust. 2
Załącznik Część C III, 3.	Artykuł 5 ust. 3
Załącznik Część D 4.	Artykuł 5 ust. 4
Załącznik Część D 6.	Artykuł 5 ust. 5
Rozporządzenie (EWG) nr 1759/93	
Artykuł 1, ust. 1	Artykuł 8 lit. a)
Artykuł 1 ust. 2, 4, 5, 6 i 7	Artykuł 10
Artykuł 1, ust. 3	Artykuł 8 lit. b)
Rozporządzenie (EWG) nr 1785/93	
Artykuł 1	Artykuł 3
Rozporządzenie (EWG) nr 1793/93	
Artykuł 1	Artykuł 3

Rozporządzenie (WE) nr 3498/93	
Artykuł 1	Artykuł 3
Artykuł 2	Artykuł 3
Artykuł 3	Artykuł 2
Rozporządzenie (WE) nr 2808/98	
	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 11
Artykuł 2	Artykuł 1 ust. 1
Artykuł 3 ust. 1	Artykuł 8 lit a), b) i c)
Artykuł 3 ust. 2	Artykuł 2 ust. 4
Artykuł 3 ust. 3	Artykuł 2 ust. 5
Artykuł 4 ust. 1	Artykuł 3
Artykuł 4 ust. 2	Artykuł 7
Artykuł 4 ust. 3	—
Artykuł 5 ust. 1	Artykuł 8 lit. d)
Artykuł 5 ust. 2	Artykuł 8 lit. e)
Artykuł 5 ust. 3	Artykuł 9
Artykuł 5 ust. 4	Artykuł 10
Artykuł 6–15	—
Rozporządzenie (WE) nr 594/2004	
Artykuł 2	Artykuł 7 ust. 2
Artykuł 3 ust. 1	Artykuł 8 lit. c)
Artykuł 3 ust. 2	Artykuł 7 ust. 2
Artykuł 4	Artykuł 8 lit. c)
Artykuł 5 ust. 1	Artykuł 1 ust. 2
Artykuł 5 ust. 2	Artykuł 1 ust. 2
Artykuł 5 ust. 3	
Artykuł 6	Artykuł 1 ust. 1
Artykuł 7	Artykuł 2 ust. 2
Artykuł 8 ust. 1	Artykuł 8 lit. a)
Artykuł 8 ust. 2	Artykuł 2 ust. 5
Artykuł 8 ust. 3	Artykuł 8 lit. b)
Artykuł 8 ust. 4	Artykuł 10 lit. b)
Artykuł 9	Artykuł 1 ust. 1
Artykuł 10	Artykuł 2 ust. 2
Rozporządzenie (WE) nr 383/2005	
Artykuł 1	Artykuł 4 ust. 1
Artykuł 2 ust. 1	Artykuł 4 ust. 1
Artykuł 2 ust. 2	Artykuł 4 ust. 1
Artykuł 2 ust. 3	Artykuł 4 ust. 2
Artykuł 2 ust. 4	Artykuł 4 ust. 2
Artykuł 2 ust. 5	Artykuł 4 ust. 2
Artykuł 2 ust. 6	Artykuł 4 ust. 3
Artykuł 2 ust. 7	Artykuł 4 ust. 3

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1914/2006**z dnia 20 grudnia 2006 r.****ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1405/2006
ustanawiającego szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1405/2006 z dnia 18 września 2006 r. ustanawiające szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003⁽¹⁾, w szczególności jego art. 14,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Uwzględniając zmiany wprowadzone rozporządzeniem (WE) nr 1405/2006 i zdobyte doświadczenie oraz uproszczenie legislacyjne, należy uchylić rozporządzenia Komisji: (EWG) nr 2837/93 z dnia 18 października 1993 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2019/93 w odniesieniu do utrzymania gajów oliwnych na tradycyjnych obszarach uprawy oliwek⁽²⁾, (EWG) nr 2958/93 z dnia 27 października 1993 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2019/93 w odniesieniu do szczególnych uzgodnień dotyczących dostaw niektórych produktów rolnych⁽³⁾, (WE) nr 3063/93 z dnia 5 listopada 1993 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2019/93 w odniesieniu do systemu pomocy do produkcji miodu określonej jakości⁽⁴⁾, (WE) nr 3175/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania szczególnych uzgodnień dotyczących dostaw produktów zbożowych na mniejsze wyspy Morza Egejskiego i ustanawiające prognozę bilansu dostaw⁽⁵⁾, (WE) nr 1517/2002 z dnia 23 sierpnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2019/93 wprowadzającego szczególne środki dla mniejszych wysp Morza Egejskiego, w odniesieniu do upraw niektórych produktów rolnych, ziemniaków przeznaczonych

do spożycia przez ludzi oraz sadzeniaków⁽⁶⁾, (WE) nr 1999/2002 z dnia 8 listopada 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2019/93 w zakresie szczególnych uzgodnień dotyczących pomocy dla mniejszych wysp Morza Egejskiego w odniesieniu do winnic⁽⁷⁾ oraz (WE) nr 2084/2004 z dnia 6 grudnia 2004 r. uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2837/93 w odniesieniu do terminu wypłacania pomocy na utrzymanie gajów oliwnych na tradycyjnych obszarach uprawy oliwek na mniejszych wyspach Morza Egejskiego⁽⁸⁾ i zastąpić je jednym rozporządzeniem ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1405/2006.

(2) Należy ustanowić szczegółowe zasady wdrażania szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw oraz działań wspierających lokalną produkcję, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1405/2006.

(3) Konieczne jest ustanowienie szczegółowych zasad ustalania wysokości kwot pomocy w odniesieniu do dostaw produktów objętych szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw. Wyżej wymienione szczegółowe zasady powinny uwzględniać dodatkowe koszty dostaw na mniejsze wyspy Morza Egejskiego wynikające z ich oddalenia i wyspiarskiego charakteru, co stwarza obciążenia, które znacznie utrudniają ich sytuację.

(4) W zarządzaniu programem pomocy przyznawanej na dostawy produktów na podstawie szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw należy posługiwać się świadectwem, zwanym „świadectwem pomocy”, używając formularza pozwolenia na przywóz.

(5) Zarządzanie szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw wymaga ustanowienia szczegółowych zasad dotyczących wydawania świadectwa pomocy, wprowadzając odstępstwo od zwykłych zasad stosowanych w odniesieniu do pozwoleń na przywóz, ustanowionych rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1291/2000 z dnia 9 czerwca 2000 r. ustanawiającym wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 265 z 26.9.2006, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 260 z 19.10.1993, str. 5. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2384/2002 (Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 124).

⁽³⁾ Dz.U. L 267 z 28.10.1993, str. 4. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1820/2002 (Dz.U. L 276 z 12.10.2002, str. 22).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 274 z 6.11.1993, str. 5. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 780/2002 (Dz.U. L 123 z 9.5.2002, str. 32).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 335 z 23.12.1994, str. 54. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2119/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 20).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 228 z 24.8.2002, str. 12.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 308 z 9.11.2002, str. 11.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 360 z 7.12.2004, str. 19.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 410/2006 (Dz.U. L 71 z 10.3.2006, str. 7).

- (6) Zarządzanie szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw powinno pozwolić na realizację dwóch zadań. Z jednej strony jest to ułatwienie szybkiego wydawania pozwolenia, w szczególności dzięki zniesieniu powszechnego obowiązku uprzedniego złożenia zabezpieczenia, jak również sprawne wypłacanie kwot pomocy na dostawę produktów. Z drugiej strony należy zapewnić kontrolę i monitorowanie działań oraz wyposażyć organy zarządzające w odpowiednie instrumenty niezbędne do osiągnięcia celów określonych w szczególnych uzgodnieniach, a mianowicie zapewnienia regularnych dostaw niektórych produktów rolnych i zrekompensowania negatywnych skutków położenia geograficznego mniejszych wysp na Morzu Egejskim poprzez rzeczywiste przeniesienie korzyści na etap wprowadzania do obrotu produktów przeznaczonych dla odbiorcy końcowego.
- (7) Rejestracja podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w ramach szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw stanowi jeden z takich instrumentów. Rejestracja ta powinna upoważniać do korzystania ze szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw w zamian za wypełnianie obowiązków wynikających z przepisów wspólnotowych i krajowych. Rejestracja wnioskującego powinna dokonywać się automatycznie, jeżeli spełnia on pewną liczbę obiektywnych warunków dostosowanych do wymogów związanych z zarządzaniem szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw.
- (8) Szczegółowe zasady zarządzania szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw powinny zapewnić zarejestrowanemu podmiotowi, w ramach ilości ustanowionych w prognozowanych bilansach dostaw, otrzymanie świadectwa w odniesieniu do produktów i ilości stanowiących przedmiot operacji handlowej, którą przeprowadza na własne konto, w oparciu o dokumenty zaświadczające o rzeczywistym charakterze operacji i o zgodności z wnioskiem o przyznanie świadectwa.
- (9) Monitorowanie operacji objętych szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw wymaga, między innymi, spełnienia obowiązku udowodnienia szybkiego dokonania dostawy, której dotyczy świadectwo oraz wprowadzenia zakazu zbywania praw i obowiązków nabytych przez posiadacza świadectwa.
- (10) Korzyści w formie pomocy wspólnotowej muszą znajdować odzwierciedlenie w kosztach produkcji i poziomie cen obowiązujących na etapie odbiorcy końcowego. Konieczne są więc kontrole sprawdzające rzeczywiste przenoszenie korzyści.
- (11) Rozporządzenie (WE) nr 1405/2006 stanowi, iż produkty objęte szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw mogą być wywożone do państw trzecich lub wysyłane do pozostałych państw Wspólnoty wyłącznie na określonych zasadach. Należy więc przewidzieć odpowiednie, szczegółowe zasady. Wskazane jest zwłaszcza ustanowienie maksymalnych ilości produktów przetworzonych będących przedmiotem tradycyjnego wywozu i wysyłki.
- (12) W celu ochrony konsumentów oraz interesów handlowych podmiotów produkty nie posiadające solidnej, właściwej jakości handlowej w rozumieniu rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999 z dnia 15 kwietnia 1999 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych⁽¹⁰⁾ należy wykluczyć z objęcia szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw najpóźniej przed pierwszym wprowadzeniem takich produktów do obrotu oraz przewidzieć właściwe środki, na wypadek gdyby wymóg ten nie został spełniony.
- (13) Właściwe organy powinny określić szczegółowe przepisy administracyjne niezbędne do zarządzania i monitorowania szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw. Ponadto w celu zapewnienia właściwego monitorowania realizacji wspomnianych uzgodnień należy sprecyzować przepisy dotyczące kontroli, jakie mają być przeprowadzane. Należy zatem określić rodzaj kar administracyjnych, których zadaniem będzie zapewnienie właściwego funkcjonowania stosowanych mechanizmów.
- (14) Od właściwych organów należy wymagać przedkładania Komisji regularnych sprawozdań, aby możliwa była ocena realizacji uzgodnień.
- (15) W odniesieniu do każdego programu pomocy na rzecz produkcji lokalnej należy uzgodnić treść wniosku oraz określić dołączane do wniosku dokumenty umożliwiające ocenę jego zasadności.
- (16) Należy zapewnić możliwość poprawienia w dowolnym momencie wniosków o pomoc zawierających oczywiste błędy.
- (17) Nieprzekraczalne terminy składania wniosków o przyznanie pomocy i dokonywania w nich zmian muszą być przestrzegane w celu umożliwienia organom krajowym planowania i następnie przeprowadzania skutecznych kontroli poprawności wniosków o przyznanie pomocy na rzecz produkcji lokalnej. Należy zatem ustalić terminy, poza którymi wnioski nie są przyjmowane. Ponadto w celu skłonienia podmiotów gospodarczych do przestrzegania terminów należy stosować mechanizm obniżki procentowej.
- (18) Beneficjent powinien mieć możliwość wycofania wniosków o przyznanie pomocy na rzecz lokalnej produkcji lub ich części w dowolnym momencie, pod warunkiem że właściwy organ nie poinformował wcześniej beneficjenta o błędach we wniosku o pomoc lub nie zapowiedział kontroli na miejscu ujawniającej błędy w tej części wniosku, która miała zostać wycofana.
- (19) Należy skutecznie monitorować przestrzeganie zasad dotyczących programów pomocy zarządzanych przy pomocy zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli. W tym celu należy szczegółowo określić kryteria i procedury techniczne kontroli administracyjnych i kontroli na miejscu. W odpowiednich przypadkach Grecja powinna dołożyć starań w celu połączenia różnych kontroli przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu z kontrolami przewidzianymi w innych przepisach wspólnotowych.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 102 z 17.4.1999, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 671/2004 (Dz.U. L 105 z 14.4.2004, str. 5).

- (20) Należy określić minimalną liczbę beneficjentów objętych kontrolą na miejscu w ramach różnych programów pomocy.
- (21) Minimalną liczbę kontroli na miejscu należy wykonać na próbie wybranej po części na podstawie analizy ryzyka, a po części przypadkowo. Należy określić główne czynniki uwzględniane w analizie ryzyka.
- (22) W przypadku wykrycia znacznych nieprawidłowości należy zwiększyć liczbę kontroli na miejscu w danym roku i w przyszłych latach, celem uzyskania wystarczającej pewności co do poprawności odpowiednich wniosków o pomoc.
- (23) Aby kontrole na miejscu były skuteczne, konieczne jest poinformowanie inspektorów o przyczynach, dla których poszczególni beneficjenci zostali wybrani do kontroli. Grecja powinna przechowywać tego rodzaju informacje.
- (24) Aby umożliwić organom krajowym i właściwym organom Wspólnoty monitorowanie kontroli na miejscu, należy sporządzać szczegółowe sprawozdania z takich kontroli. Beneficjentom lub ich przedstawicielom należy umożliwić podpisywanie takich sprawozdań. Jednakże w przypadku kontroli przy zastosowaniu teledetekcji należy zezwalać, aby Grecja korzystała z takiej możliwości jedynie w przypadkach, gdy kontrola ujawnia nieprawidłowości. Ponadto niezależnie od rodzaju przeprowadzonej kontroli na miejscu, beneficjent powinien otrzymać egzemplarz sprawozdania, o ile podczas kontroli zostały wykryte nieprawidłowości.
- (25) W celu skutecznej ochrony interesów finansowych Wspólnoty należy podjąć odpowiednie środki zwalczające nadużycia i nieprawidłowości.
- (26) Obniżki procentowe i wykluczenia należy ustalać z uwzględnieniem zasady proporcjonalności oraz szczególnych problemów powstałych w wyniku wystąpienia siły wyższej, okoliczności wyjątkowych oraz klęsk żywiołowych. Rodzaj popełnionej nieprawidłowości decyduje o wspomnianych obniżkach procentowych lub wykluczeniach, wraz z całkowitym wykluczeniem na określony okres z jednego lub kilku programów pomocy na rzecz lokalnej produkcji.
- (27) Z zasady obniżki procentowe i wykluczenia nie powinny być stosowane w przypadku, gdy beneficjent przedstawił prawdziwe informacje lub jest w stanie udowodnić, że nieprawidłowości powstały bez jego winy.
- (28) Beneficjent, który w dowolnym momencie informuje właściwe organy krajowe o nieprawidłowościach we wniosku o przyznanie pomocy, nie podlega wykluczeniu ani obniżce procentowej, bez względu na przyczyny zaistniałych błędów, pod warunkiem że dany beneficjent nie został wcześniej poinformowany o zamiarze przeprowadzenia kontroli na miejscu oraz że właściwy organ nie powiadomił wcześniej beneficjenta o nieprawidłowościach we wniosku.
- (29) Obniżki procentowe i wykluczenia przewidziane na podstawie niniejszego rozporządzenia należy stosować bez uszczerbku dla kar dodatkowych z tytułu jakichkolwiek innych przepisów ustawodawstwa krajowego.
- (30) Beneficjenci, którzy nie są w stanie sprostać wymaganiom przedstawionym w szczegółowych zasadach wdrażania programów w wyniku działania siły wyższej lub zaistnienia okoliczności nadzwyczajnych nie powinni tracić prawa do uzyskania pomocy.
- (31) W celu zapewnienia jednolitego stosowania zasady działania w dobrej wierze w całej Wspólnocie w przypadku odzyskiwania nienależnie wypłaconych kwot należy określić warunki, w których można się powoływać na tę zasadę, bez uszczerbku dla sposobu traktowania odnośnych wydatków w kontekście rozliczenia rachunków.
- (32) Grecję obowiązuje ogólna zasada podejmowania dalszych działań mających na celu zagwarantowanie właściwego stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (33) Tam, gdzie to stosowne, należy powiadamiać Komisję o działaniach podejmowanych przez Grecję w celu wdrażania programów pomocy, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu. Aby umożliwić Komisji skuteczny nadzór, Grecja powinna regularnie przysyłać Komisji pewne statystyki dotyczące programów pomocy.
- (34) Działania przewidziane w niniejszym rozporządzeniu pozostają w zgodzie z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Płatności Bezpośrednich,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

ZAKRES I DEFINICJE

Artykuł 1

Zakres

Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1405/2006, w szczególności w odniesieniu do programu dotyczącego szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw dla mniejszych wysp na Morzu Egejskim, o których mowa w rozdziale II tego rozporządzenia oraz środków wspierających lokalną produkcję na tych wyspach, o których mowa w rozdziale III tego rozporządzenia.

Artykuł 2

Definicje

Do celów stosowania niniejszego rozporządzenia:

- a) „mniejsze wyspy” oznaczają wyspy Morza Egejskiego, z wyjątkiem wysp Kreta i Evia;

- b) „właściwe organy” oznaczają organy wyznaczone przez Grecję do wdrażania niniejszego rozporządzenia;
- c) „program” oznacza program wsparcia, o którym mowa w art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1405/2006.

TYTUŁ II

SZCZEGÓLNE UZGODNIENIA W SPRAWIE DOSTAW

ROZDZIAŁ I

Prognozowany bilans dostaw

Artykuł 3

Ustalanie i przyznawanie pomocy

1. Do celów stosowania art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1405/2006, Grecja określa, w kontekście programu, kwotę pomocy mającej na celu złagodzenie skutków oddalenia, wyspiarskiego charakteru i peryferyjnego położenia, biorąc pod uwagę:

- a) szczególne potrzeby mniejszych wysp i dokładne wymogi jakościowe;
- b) tradycyjną wymianę handlową z portami w kontynentalnej części Grecji i między wyspami na Morzu Egejskim;
- c) aspekt ekonomiczny proponowanej pomocy;
- d) w odpowiednich przypadkach – potrzebę nieutrudniania potencjalnego rozwoju lokalnej produkcji;
- e) jeśli chodzi o dodatkowe koszty transportu, koszty bezpośredniego przeładunku związane z dostawami produktów na mniejsze wyspy;
- f) jeśli chodzi o szczególne koszty dodatkowe związane z przetwórstwem lokalnym, niewielkie rozmiary rynku i konieczność zagwarantowania bezpieczeństwa dostaw produktów na mniejsze wyspy.
2. Pomoc nie przysługuje w przypadku dostaw produktów na mniejsze wyspy, które wcześniej skorzystały ze szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw na inne mniejsze wyspy.

ROZDZIAŁ II

Świadectwo pomocy, płatności, rejestracja, odbiorca końcowy, jakość i zabezpieczenia

Artykuł 4

Świadectwo pomocy i wypłata kwoty pomocy

1. Pomoc, o której mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1405/2006 wypłacana jest na podstawie całkowicie wykorzystanego świadectwa, zwanego dalej „świadectwem pomocy” i dołączonej faktury zakupu oraz oryginału bądź uwie-

rzytelnionego odpisu lotniczego listu przewozowego lub konosamentu.

Okazanie świadectwa pomocy właściwym organom jest równoznaczne z wnioskiem o przyznanie pomocy i – z wyjątkiem przypadku zaistnienia siły wyższej lub anomalii klimatycznej – musi zostać dokonane w ciągu 30 dni od dnia wydania świadectwa pomocy. W przypadku przekroczenia wspomnianego terminu kwota pomocy jest zmniejszana o 5 % za każdy dzień zwłoki.

Właściwe organy dokonują wypłaty kwoty pomocy w terminie dziewięćdziesięciu dni od dnia złożenia wykorzystanego świadectwa pomocy, z wyjątkiem następujących przypadków:

- a) siła wyższa lub anomalie klimatyczne;
- b) wszczęcie postępowania administracyjnego dotyczącego uprawnienia do otrzymania pomocy; w takich przypadkach płatność ma miejsce dopiero po stwierdzeniu uprawnienia do otrzymania pomocy.

2. Świadectwa pomocy należy sporządzać na druku pozwolenia na przywóz, którego wzór znajduje się z załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1291/2000.

Artykuł 8 ust. 5, art. 13, 15, 17, 18, 21, 23, 26, 27, 29 do 33 oraz 36 do 41 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 stosuje się, *mutatis mutandis*, bez uszczerbku dla przepisów niniejszego rozporządzenia.

3. Wpis „świadectwo pomocy” jest drukowany lub nanoszony przy pomocy pieczęci w rubryce 20 (specjalne dane szczegółowe) świadectwa.

4. Skreśla się rubryki 7 i 8 świadectwa.

5. W rubryce 12 świadectwa pomocy wpisuje się ostatni dzień obowiązywania.

6. Pomoc wypłacana jest w kwocie obowiązującej w dniu złożenia wniosku o świadectwo pomocy.

7. Świadectwa pomocy wydawane są przez właściwy organ na wniosek zainteresowanych stron, w granicach przewidzianych w prognozowanych bilansach dostaw.

Artykuł 5

Przeniesienie korzyści na odbiorcę końcowego

1. Do celów stosowania niniejszego Tytułu:
- a) „korzyść”, o której mowa w art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1405/2006 oznacza dofinansowanie przyznane przez Wspólnotę, o którym mowa w powyższym rozporządzeniu;
- b) „odbiorca końcowy” oznacza:
- i) w przypadku produktów do bezpośredniego spożycia: konsumenta;

ii) w przypadku produktów do przetworzenia bądź pakowania z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi: końcowy zakład zajmujący się pakowaniem lub przetwórstwem;

iii) w przypadku produktów do przetworzenia bądź pakowania z przeznaczeniem do karmienia zwierząt: rolnika.

2. Właściwe organy podejmują odpowiednie działania mające na celu kontrolę przenoszenia korzyści na odbiorcę końcowego. Mogą one oceniać marże handlowe i ceny stosowane przez poszczególne podmioty.

O działaniach, o których mowa w powyższym akapicie, a w szczególności o elementach kontroli mających na celu stwierdzenie przeniesienia korzyści, jak również o ewentualnych zmianach, informuje się Komisję w ramach sprawozdań, o których mowa w art. 33.

Artykuł 6

Rejestr podmiotów gospodarczych

1. Świadectwa pomocy wydawane są wyłącznie podmiotom gospodarczym wpisanym do rejestru prowadzonego przez właściwy organ (zwanego dalej „rejestrem”).

2. O wpis do rejestru może starać się każdy podmiot gospodarczy działający na terenie Wspólnoty.

O wpisie do rejestru decydują następujące warunki:

a) podmiot gospodarczy posiada środki, struktury i pozwolenia konieczne do prowadzenia określonej działalności oraz, w szczególności, wypełnia obowiązki związane z prowadzeniem księgowości i przepisami podatkowymi;

b) podmiot gospodarczy jest w stanie zagwarantować prowadzenie działalności na mniejszych wyspach.

c) w ramach szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw produktów na mniejsze wyspy oraz w zgodzie z wynikającymi z nich celami, podmiot gospodarczy zobowiązuje się:

i) udostępniać na żądanie właściwych organów odpowiednie informacje na temat prowadzonej działalności handlowej, zwłaszcza w odniesieniu do stosowanych cen i marż;

ii) działać wyłącznie we własnym imieniu i na własny rachunek;

iii) składać wnioski o świadectwa proporcjonalne do obiektywnie stwierdzonych, rzeczywistych możliwości zbytu produktów;

iv) powstrzymywać się od działań mających na celu doprowadzenie do sztucznego niedoboru produktów i od sprzedaży produktów po sztucznie zaniżonych cenach;

v) udowodnić właściwym organom przenoszenie korzyści na odbiorców końcowych w przypadku sprzedaży produktów na mniejszych wyspach.

3. Podmiot gospodarczy planujący wysyłkę przetworzonych lub nieprzetworzonych produktów do pozostałych państw członkowskich lub ich wywóz do krajów trzecich na mocy warunków określonych w art. 13, deklaruje taki zamiar w chwili składania wniosku o wpis do rejestru lub później, podając, tam gdzie to właściwe, lokalizację zakładu zajmującego się pakowaniem.

4. Przetwórca planujący wysyłkę przetworzonych produktów do pozostałych państw członkowskich lub ich wywóz do krajów trzecich na mocy warunków określonych w art. 13 lub 14 deklaruje taki zamiar w chwili składania wniosku o wpis do rejestru lub później, podając lokalizację zakładu przetwórstwa oraz analityczny wykaz przetwarzanych produktów.

Artykuł 7

Dokumenty składane przez podmioty gospodarcze oraz ważność świadectw

1. Właściwe organy przyjmują wnioski o świadectwo składane przez podmioty gospodarcze dla każdej partii towaru, pod warunkiem że są do nich dołączone oryginały lub uwierzytelnione odpisy faktur zakupu.

Faktura zakupu, lotniczy list przewozowy lub konosament muszą być wystawione na nazwisko wnioskującego.

2. Świadectwo pozostaje ważne przez okres 45 dni. W szczególnych przypadkach, jeśli poważne i nieprzewidziane przeszkody opóźniają transport, okres ten może zostać przedłużony przez właściwy organ, jednak nie może on przekroczyć dwóch miesięcy od daty wystawienia świadectwa.

Artykuł 8

Okazywanie świadectw i produktów; niezbywalność świadectw

1. W przypadku produktów objętych szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw świadectwa pomocy należy okazać wyznaczonym organom w ciągu 15 dni roboczych od daty rozładunku produktów. Właściwe organy mają prawo skrócić ten termin.

2. Towary są przedstawiane luzem lub w osobnych partiach, zgodnie z okazywanym świadectwem.

3. Świadczenia pomocy są niezbywalne.

Artykuł 9

Jakość produktów

Szczególne uzgodnienia w sprawie dostaw dotyczą wyłącznie produktów o solidnej, właściwej jakości handlowej w rozumieniu art. 21 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999.

Zgodność produktów z wymogami, o których mowa w pierwszym akapicie, sprawdzana jest najpóźniej przed ich pierwszym wprowadzeniem do obrotu, zgodnie z normami i praktykami obowiązującymi we Wspólnocie.

Jeśli produkt nie spełnia wymogów, o których mowa w ustępie pierwszym, uprawnienia wynikające ze szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw zostają cofnięte, a odpowiednia kwota ponownie wliczona do prognozowanego bilansu dostaw. Jeśli została udzielona pomoc zgodnie z art. 4, pomoc taka zostaje zwrócona.

Artykuł 10

Wnoszenie zabezpieczeń

W momencie składania wniosków o świadczenia nie są wymagane żadne zabezpieczenia.

Jednakże w szczególnych przypadkach właściwe organy mogą wymagać wniesienia zabezpieczenia w kwocie równej przyznanej korzyści, o ile służy to właściwemu stosowaniu niniejszego rozporządzenia. W takich przypadkach ma zastosowanie art. 35 ust. 1 i 4 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000.

Artykuł 11

Znaczący wzrost liczby wniosków o świadczenie pomocy

1. Jeśli stan realizacji prognozowanego bilansu dostaw wskazuje na znaczący wzrost liczby wniosków o świadczenie pomocy dla danego produktu, co może przeszkodzić w osiągnięciu jednego lub więcej celów szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw, Grecja podejmuje konieczne działania celem zapewnienia dostaw produktów pierwszej potrzeby na mniejsze wyspy, uwzględniając dostępne dostawy oraz potrzeby sektorów priorytetowych.

2. W razie ograniczenia ilości wydawanych świadczeń właściwe organy stosują jednolitą obniżkę procentową wobec wszystkich złożonych wniosków.

Artykuł 12

Ustalanie ilości maksymalnej na jeden wniosek o wydanie świadczenia

Na tyle, na ile jest to absolutnie niezbędne celem uniknięcia zakłóceń na rynkach mniejszych wysp lub działań spekulacyjnych

mogących poważnie zaszkodzić sprawnemu funkcjonowaniu uzgodnień w sprawie dostaw, właściwe organy ustalają ilość maksymalną przyznawaną na jeden wniosek o świadczenie.

Właściwe organy niezwłocznie powiadamiają Komisję o każdym przypadku zastosowania niniejszego artykułu.

ROZDZIAŁ III

Wywóz do państw trzecich i wysyłka do reszty wspólnoty

Artykuł 13

Warunki wywozu i wysyłki

1. Wywóz i wysyłka nieprzetworzonych produktów objętych szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw lub produktów przetworzonych bądź zapakowanych, zawierających produkty objęte szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw, odbywają się na warunkach przewidzianych w ust. 2–3 poniżej.

2. Ilości produktów, na które przyznano pomoc, a które są wywożone bądź wysyłane, zostaną ponownie wliczone do prognozowanego bilansu dostaw, natomiast podmiot gospodarczy wywożący bądź wysyłający produkty zwraca otrzymaną pomoc najpóźniej w momencie wywozu lub wysyłki.

Produkty takie nie mogą być wywiezione ani wysłane do momentu dokonania zwrotu, o którym mowa w pierwszym akapicie niniejszego ustępu.

W przypadku, gdy niemożliwe jest ustalenie wysokości przyznanej pomocy, uznaje się, że produkty otrzymały największą stawkę pomocy ustaloną przez Wspólnotę dla tego typu produktów w okresie sześciu miesięcy poprzedzających dzień złożenia wniosku o zezwolenie.

Produkty takie podlegają refundacjom wywozowym, o ile spełniają one odpowiednie kryteria.

3. Właściwe organy zezwalają na wywóz lub wysyłkę przetworzonych produktów w ilościach innych niż te, o których mowa w ust. 2 i w art. 14 wyłącznie w przypadku, gdy przetwórca lub wywożący oświadczy, że produkty te nie zawierają surowców objętych szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw.

Właściwe organy zezwalają na ponowny wywóz lub wysyłkę produktów nieprzetworzonych lub produktów opakowanych innych niż te, o których mowa w ust. 2 wyłącznie w przypadku, gdy podmiot wywożący zaświadczy, że produkty te nie były objęte szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw.

Właściwe organy przeprowadzają konieczne kontrole sprawdzające prawdziwość oświadczeń, o których mowa w pierwszym i drugim akapicie niniejszego ustępu oraz, w stosownych przypadkach, odzyskują przyznane korzyści.

Artykuł 14

Tradycyjny wywóz i wysyłki przetworzonych produktów

1. Przetwórcy, którzy złożyli oświadczenie, zgodnie z art. 6 ust. 4, o zamiarze wywozu lub wysyłki w ramach tradycyjnego handlu, o którym mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1405/2006 produktów przetworzonych i zawierających surowce objęte szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw, mogą dokonywać wywozu lub wysyłki takich produktów w granicach ilości rocznych wyznaczonych w zatwierdzonym programie i przedstawionych w formularzu, którego wzór stanowi załącznik do niniejszego rozporządzenia. Właściwe organy udzielają koniecznych zezwoleń w taki sposób, aby mieć pewność, iż transakcje nie przekraczają maksymalnych ilości rocznych.

2. Wywóz produktów, o których mowa w niniejszym artykule nie wymaga okazania pozwolenia na wywóz.

ROZDZIAŁ IV

Kontrole i kary

Artykuł 15

Kontrole

1. Kontrole administracyjne przeprowadzane w trakcie wprowadzenia do obrotu, wywozu i wysyłki produktów rolnych mają charakter wyczerpujący i składają się między innymi z kontroli krzyżowych dokumentów, o których mowa w art. 7 ust. 1.

2. Kontrole fizyczne przeprowadzane na mniejszych wyspach podczas wprowadzania do obrotu, wywozu i wysyłki produktów rolnych dotyczą reprezentatywnej próby co najmniej 5 % świadectw okazanych zgodnie z art. 8.

Kontrole fizyczne są przeprowadzane, *mutatis mutandis*, zgodnie z procedurami ustanowionymi w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 386/90 ⁽¹⁾.

W szczególnych przypadkach Komisja może zlecić przeprowadzenie kontroli na innej próbie świadectw.

Artykuł 16

Kary

1. W odniesieniu do podmiotów nie spełniających wymogów art. 6, właściwe organy mogą, z wyjątkiem działania siły wyższej lub anomalii klimatycznych i bez uszczerbku dla kar przewidzianych w ustawodawstwie krajowym:

a) odzyskać przyznane korzyści posiadaczowi świadectwa pomocy;

b) czasowo zawiesić bądź unieważnić wpis podmiotu gospodarczego do rejestru, w zależności od wagi wykroczenia.

Korzyści, o których mowa w lit. a) równe są kwocie pomocy określonej zgodnie z art. 13 ust. 2.

2. Z wyjątkiem działania siły wyższej lub anomalii klimatycznych, posiadacze świadectwa pomocy, którzy nie dokonali planowanego wprowadzenia do obrotu, tracą prawo do ubiegania się o świadectwa na okres 60 dni od daty wygaśnięcia danego świadectwa. Po tym okresie kolejne świadectwa będą wystawiane po wniesieniu zabezpieczenia w wysokości równej korzyści przyznawanej w okresie wyznaczonym przez właściwe organy.

3. Właściwe organy podejmują działania prowadzące do ponownego wykorzystania produktów dostępnych na skutek niezrealizowania, zrealizowania częściowego lub unieważnienia świadectw lub odzyskania korzyści.

ROZDZIAŁ V

Przepisy krajowe

Artykuł 17

Krajowe przepisy dotyczące zarządzania i monitorowania

Właściwe organy przyjmują dodatkowe zasady konieczne do zarządzania i monitorowania w czasie rzeczywistym szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw.

Organy te powiadamiają Komisję o wszelkich planowanych działaniach, o których mowa w pierwszym akapicie niniejszego artykułu, przed ich wprowadzeniem w życie.

TYTUŁ III

DZIAŁANIA WSPIERAJĄCE PRODUKCJĘ LOKALNĄ

ROZDZIAŁ I

Pomoc wspierająca produkcję lokalną

Artykuł 18

Kwota pomocy

1. Wysokość pomocy przyznawanej w ramach działań wspierających lokalną produkcję, o których mowa w rozdziale III rozporządzenia (WE) nr 1405/2006, nie przekracza kwot przewidzianych w art. 12 tego rozporządzenia.

2. Warunki przyznawania pomocy, linie produktów rolnych oraz odpowiednie kwoty określa program zatwierdzony zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1405/2006.

⁽¹⁾ Dz.U. L 42 z 16.2.1990, str. 6.

ROZDZIAŁ II

Wnioski o przyznanie pomocy i płatność pomocy

Artykuł 19

Składanie wniosków

Wnioski o przyznanie pomocy na dany rok kalendarzowy należy składać w urzędzie wyznaczonym przez właściwe organy Grecji, korzystając z wzorów sporządzonych przez te organy i w określonych przez nie terminach. Terminy są ustalane w taki sposób, aby możliwe było przeprowadzenie koniecznych kontroli na miejscu i trwają najdłużej do dnia 28 lutego następnego roku kalendarzowego.

Artykuł 20

Poprawianie oczywistych błędów

Wnioski o pomoc zawierające oczywiste błędy wykazane przez właściwy organ można poprawiać w dowolnym momencie po złożeniu wniosku.

Artykuł 21

Składanie wniosków po terminie

Z wyjątkiem działania siły wyższej i zaistnienia okoliczności nadzwyczajnych, złożenie wniosku po upływie terminu ustanowionego zgodnie z art. 19 wiąże się z obniżeniem o 1 % za każdy dzień roboczy pomocy, do której beneficjent byłby uprawniony, gdyby wniosek został złożony w terminie. Nie przyjmuje się wniosków złożonych po upływie 25 dni kalendarzowych od daty wygaśnięcia terminu.

Artykuł 22

Wycofywanie wniosków o pomoc

1. Wnioski o przyznanie pomocy można wycofywać w całości bądź w części w dowolnym momencie.

Jednakże jeżeli właściwy organ powiadomił beneficjenta o nieprawidłowościach we wniosku lub o planowanej kontroli na miejscu, jeśli w wyniku takiej kontroli zostaną wykryte nieprawidłowości, nie można wycofywać tych części wniosków, których dotyczą nieprawidłowości.

2. Wycofanie wniosku lub części wniosku na mocy ust. 1 oznacza cofnięcie wnioskodawcy do sytuacji sprzed złożenia danego wniosku lub jego części.

3. Najpóźniej do dnia 31 marca każdego roku należy przeprowadzić analizę wniosków wycofanych w poprzednim roku kalendarzowym, celem ustalenia głównych przyczyn i potencjalnych tendencji na poziomie lokalnym.

Artykuł 23

Wypłacanie pomocy

Po sprawdzeniu wniosku o przyznanie pomocy i odpowiedniej dokumentacji towarzyszącej oraz po wyliczeniu kwot przyznawanych w ramach środków wspierających, o których mowa w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1405/2006, właściwe organy wypłacają pomoc na dany rok kalendarzowy przez okres:

— zgodny z artykułem 28 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003⁽¹²⁾ w przypadku płatności bezpośrednich, oraz

— od dnia 16 października roku bieżącego do dnia 30 czerwca następnego roku w przypadku innych płatności.

ROZDZIAŁ III

Kontrole

Artykuł 24

Zasady ogólne

Weryfikacji dokonuje się w drodze kontroli administracyjnych oraz kontroli na miejscu.

Kontrole administracyjne mają charakter wyczerpujący i zawierają kontrole krzyżowe przy użyciu, między innymi, danych ze zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli przewidzianego w rozdziale 4 tytułu II rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

Na podstawie analizy ryzyka zgodnie z art. 26 ust. 1, właściwe organy przeprowadzają wrywkowe kontrole na miejscu dotyczące co najmniej 5 % złożonych wniosków o przyznanie pomocy. Badana próba musi również odpowiadać co najmniej 5 % kwot objętych pomocą.

W uzasadnionych przypadkach Grecja korzysta ze zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli.

Artykuł 25

Kontrole na miejscu

1. Kontrole na miejscu są niezapowiedziane. Możliwe jest jednak powiadomienie o planowanej kontroli w możliwie najkrótszym czasie, o ile nie kłóci się to z celem kontroli. Z wyjątkiem uzasadnionych przypadków o planowanej kontroli można powiadamiać z wyprzedzeniem do maksymalnie 48 godzin.

2. O ile jest to możliwe, kontrole na miejscu, o których mowa w niniejszym rozdziale, należy przeprowadzać razem z innymi kontrolami przewidzianymi w prawie wspólnotowym.

3. Wniosek lub wnioski o pomoc odrzuca się w przypadku, gdy beneficjenci lub ich przedstawiciele uniemożliwiają przeprowadzenie kontroli na miejscu.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1.

Artykuł 26**Wybór beneficjentów poddawanych kontroli na miejscu**

1. Właściwe organy dokonują wyboru beneficjentów do kontroli na podstawie analizy ryzyka i reprezentatywności złożonych wniosków o pomoc. W analizie ryzyka uwzględnia się odpowiednio poniższe czynniki:

- a) kwotę pomocy;
- b) liczbę działek rolnych i obszar objęty wnioskiem o pomoc lub ilość wytworzonych, przetransportowanych, przetworzonych lub sprzedanych produktów;
- c) zmiany w stosunku do poprzedniego roku;
- d) wnioski z kontroli przeprowadzonych w latach ubiegłych;
- e) inne parametry wyznaczone przez Grecję.

Aby przebadana próba była reprezentatywna, Grecja wybiera losowo 20 %–25 % minimalnej liczby beneficjentów poddawanych kontroli na miejscu.

2. Właściwy organ rejestruje przyczyny, dla których poszczególni beneficjenci zostali wyznaczeni do kontroli na miejscu. O tych przyczynach informuje się inspektora przed rozpoczęciem kontroli.

Artykuł 27**Sprawozdanie z kontroli**

1. Z każdej przeprowadzonej kontroli na miejscu sporządza się szczegółowe sprawozdanie zawierające przede wszystkim następujące informacje:

- a) badane programy pomocy oraz wnioski;
- b) osoby obecne w trakcie kontroli;
- c) skontrolowane działki rolne, zmierzone działki rolne, wyniki pomiarów poszczególnych działek oraz użyte metody pomiarowe;
- d) ilości wytworzonych, przetransportowanych, przetworzonych lub sprzedanych produktów poddanych kontroli;
- e) czy beneficjent został powiadomiony o planowanej kontroli, a jeżeli tak, to z jakim wyprzedzeniem;
- f) inne przeprowadzone działania kontrolne.

2. Beneficjentom lub ich przedstawicielom umożliwia się podpisywanie sprawozdań na dowód obecności w trakcie kontroli, jak też zgłaszanie uwag do sprawozdań. W przypadku zaobserwowania nieprawidłowości, beneficjenci otrzymują egzemplarz sprawozdania z kontroli.

W przypadku kontroli na miejscu przy zastosowaniu teledetekcji Grecja nie ma obowiązku umożliwić beneficjentom lub ich przedstawicielom podpisywania sprawozdań z kontroli, o ile takie kontrole nie wykazały nieprawidłowości.

ROZDZIAŁ IV

Obniżki i wykluczenia oraz płatności nienależne**Artykuł 28****Obniżki i wykluczenia**

W przypadku rozbieżności pomiędzy informacjami podanymi we wniosku o pomoc a wnioskami z kontroli, o których mowa w rozdziale III, Grecja stosuje obniżki lub wykluczenia z pomocy. Obniżka lub wykluczenie z pomocy jest wiążące i proporcjonalne do stwierdzonych nieprawidłowości oraz stanowi czynnik odstrasżający.

Artykuł 29**Wyjątki od obniżek i wykluczeń**

1. Obniżki i wykluczenia z pomocy, o których mowa w art. 28, nie mają zastosowania w przypadku przedstawienia przez beneficjenta prawdziwych informacji lub jeśli jest on w stanie udowodnić, że nieprawidłowości powstały bez jego winy.

2. Obniżki i wykluczenia z pomocy nie mają zastosowania do tych części wniosków o przyznanie pomocy, co do których beneficjent poinformował na piśmie właściwy organ o nieprawidłowościach zaistniałych przed lub po złożeniu wniosku, pod warunkiem, że właściwy organ nie poinformował wcześniej beneficjenta o planowanej kontroli na miejscu lub o nieprawidłowościach zaobserwowanych w danym wniosku.

Wnioski poprawia się na podstawie informacji udzielonych przez beneficjenta zgodnie z powyższym akapitem.

Artykuł 30**Kary oraz zwrot nienależnych płatności**

1. W przypadku nienależnie wypłaconych kwot ma zastosowanie, *mutatis mutandis*, art. 73 rozporządzenia Komisji (WE) nr 796/2004⁽¹³⁾.

2. Jeśli nienależne kwoty zostały wypłacone na podstawie nieprawdziwych oświadczeń, fałszywych dokumentów lub w wyniku poważnego zaniedbania za strony beneficjenta, stosuje się kary w wysokości nienależnie wypłaconych kwot wraz z odsetkami naliczonymi zgodnie z art. 73 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 796/2004.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 141 z 30.4.2004, str. 18.

Artykuł 31

Siła wyższa i okoliczności nadzwyczajne

O działaniu siły wyższej lub zaistnieniu okoliczności nadzwyczajnych w rozumieniu art. 40 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 informuje się właściwy organ zgodnie z art. 72 rozporządzenia (WE) nr 796/2004.

TYTUŁ IV

ZAPISY OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 32

Powiadomienia

1. W odniesieniu do szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw właściwe organy wysyłają do Komisji, nie później niż piętnastego dnia miesiąca następującego po zakończeniu każdego kwartału, następujące informacje dotyczące poprzednich miesięcy danego roku kalendarzowego, z podziałem na produkty, kody CN oraz, w razie potrzeby, miejsca przeznaczenia:

- a) ilości produktów z podziałem na miejsce wysyłki, czyli kontynentalną część Grecji bądź inne wyspy;
- b) kwotę pomocy oraz rzeczywiste wydatki poniesione na poszczególne produkty;
- c) ilości produktów, w stosunku do których nie wykorzystano świadectw pomocy;
- d) wszelkie ilości wywiezione do krajów trzecich lub wysłane do reszty Wspólnoty po przetworzeniu, zgodnie z art. 13;
- e) przesunięcia w obrębie ilości ogólnej w odniesieniu do jednej kategorii produktów oraz zmiany prognozowanych bilansów dostaw wprowadzone w danym okresie;
- f) dostępne saldo i procent wykorzystania.

Dane, o których mowa w akapicie pierwszym, są przekazywane w oparciu o wykorzystane świadectwa.

2. W odniesieniu do wspierania lokalnej produkcji Grecja informuje Komisję o:

- a) złożonych wnioskach o przyznanie pomocy i kwocie odpowiadającej poprzedniemu rokowi kalendarzowemu – w terminie do dnia 31 marca każdego roku;
- b) ostatecznie zakwalifikowanych wnioskach o przyznanie pomocy i kwocie odpowiadającej poprzedniemu rokowi kalendarzowemu – w terminie do dnia 31 lipca każdego roku.

Artykuł 33

Sprawozdania

1. Sprawozdanie przewidziane w art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1405/2006 zawiera w szczególności:

- a) informację o ewentualnych znaczących zmianach dotyczących otoczenia społeczno-gospodarczego i rolnego;
- b) streszczenie dostępnych danych fizycznych i finansowych dotyczących realizacji każdego działania, poparte analizą tych danych, oraz, jeśli to konieczne, przedstawieniem i analizą sektora gospodarki, którego dotyczy dane działanie;
- c) informację o stanie zaawansowania działań i priorytetów w stosunku do ich celów ogólnych i szczegółowych w dniu przedstawienia sprawozdania, w ujęciu ilościowym;
- d) krótką prezentację ważnych problemów napotkanych podczas zarządzania i realizacji działań wraz z wnioskami z analizy, o której mowa w art. 22 ust. 3;
- e) badanie wyników wszystkich działań przy uwzględnieniu ich wzajemnych zależności;
- f) w odniesieniu do szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw:
 - dane i analizę dotyczącą zmiany cen oraz sposobu przenoszenia korzyści, jak również informację o powziętych środkach i kontrolach przeprowadzonych w celu zapewnienia przekazania korzyści,
 - uwzględniając inne istniejące rodzaje pomocy, analizę proporcjonalności pomocy w stosunku do dodatkowych kosztów związanych z dostawą do mniejszych wysp i do stosowanych cen, a w odniesieniu do produktów przeznaczonych do przetworzenia lub wykorzystania jako nakłady rolnicze, dodatkowych kosztów związanych z wyspiarskim charakterem i peryferyjnością;
- g) stopień realizacji celów poszczególnych działań zawartych w programie, mierzony za pomocą obiektywnych wskaźników;
- h) dane dotyczące rocznego bilansu dostaw dla mniejszych wysp, w szczególności jeśli chodzi o spożycie, rozwój pogłównia, produkcję i handel;
- i) dane dotyczące rzeczywistych przyznanych kwot na realizację działań w ramach programu, na podstawie kryteriów określonych przez Grecję, takich jak np. liczba beneficjentów, obszary objęte pomocą lub liczba gospodarstw;
- j) dane finansowe dotyczące realizacji działań w ramach programu;
- k) dane statystyczne dotyczące kontroli przeprowadzonych przez właściwe organy i ewentualnych nałożonych kar;
- l) uwagi Grecji dotyczące realizacji programu.

2. Sprawozdanie za rok 2007 zawiera ocenę wpływu na hodowlę i gospodarkę rolną mniejszych wysp programu pomocy na rzecz tradycyjnej działalności gospodarczej związanej z produkcją mięsa wołowego, cielęcego, baraniego i koziego.

Artykuł 34

Zmiana programów

1. Zmiany programów zatwierdzonych na mocy art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1405/2006 są przedstawiane do zatwierdzenia Komisji.

Jednakże zatwierdzenie to nie jest konieczne w przypadku następujących zmian:

- a) w odniesieniu do prognozowanych bilansów dostaw Grecja może zmieniać poziom pomocy i ilości produktów objętych szczególnie uzgodnieniami w sprawie dostaw;
- b) w odniesieniu do wspólnotowych programów wspierania produkcji lokalnej Grecja może zmieniać w granicach 20 % przydział finansowy przeznaczony na każde działanie i jednostkową kwotę pomocy powyżej lub poniżej kwot obowiązujących w momencie złożenia wniosku o zmianę.

2. Raz w roku Grecja informuje Komisję o zamierzonych zmianach. Jednakże Grecja może informować o zmianach w dowolnym momencie w przypadku zaistnienia siły wyższej lub nadzwyczajnych okoliczności. O ile Komisja nie wyrazi sprzeciwu zamierzone zmiany stosuje się od pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po miesiącu, w którym informacje zostały przekazane.

Artykuł 35

Finansowanie badań, projektów demonstracyjnych, szkoleń i środków pomocy technicznej

Finansowanie badań, projektów demonstracyjnych, szkoleń i środków pomocy technicznej, przewidziane w programie

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2006 r.

zatwierdzonym na mocy art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1405/2006 dla celów jego realizacji, nie może przekraczać 1 % całkowitej sumy finansowania danego programu.

Artykuł 36

Dodatkowe środki krajowe

Państwa członkowskie podejmują wszelkie dodatkowe działania konieczne do należytego stosowania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 37

Zmniejszenie zaliczek

Bez uszczerbku dla zasad ogólnych ustanowionych w zakresie dyscypliny budżetowej, jeżeli informacje przekazane Komisji przez Grecję na mocy art. 32 i 33 są niekompletne lub jeżeli został przekroczony termin ich przekazania, Komisja może dokonać czasowego i ryczałtowego zmniejszenia zaliczek przekazywanych na konto wydatków rolniczych.

Artykuł 38

Uchylenie

Niniejszym uchyla się rozporządzenia (EWG) nr 2837/93, (EWG) nr 2958/93, (WE) nr 3063/93, (WE) nr 3175/94, (WE) nr 1517/2002, (WE) nr 1999/2002, oraz (WE) nr 2084/2004 z dniem 1 stycznia 2007 r.

Artykuł 39

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1915/2006**z dnia 18 grudnia 2006 r.****utrzymujące uprzedni nadzór wspólnotowy nad przywozem niektórych wyrobów z żelaza i stali pochodzących z niektórych państw trzecich**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 3285/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu i uchylające rozporządzenie (WE) nr 518/94⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 519/94 z dnia 7 marca 1994 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 1765/82, (EWG) nr 1766/82 oraz (EWG) nr 3420/83⁽²⁾, w szczególności jego art. 9,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 76/2002⁽³⁾ Komisja wprowadziła uprzedni nadzór wspólnotowy nad niektórymi przywożonymi wyrobami z żelaza i stali pochodzącymi z niektórych państw trzecich. Rozporządzenie to zostało zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1337/2002⁽⁴⁾, w celu rozszerzenia zakresu nadzoru, rozporządzeniem (WE) nr 2385/2002⁽⁵⁾ oraz rozporządzeniem (WE) nr 469/2005⁽⁶⁾.
 - (2) Wspólnotowe statystyki dotyczące handlu zewnętrznego nie są dostępne odnośnie do okresów ustalonych rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1917/2000⁽⁷⁾.
 - (3) Pomimo zmian zaistniałych po wprowadzeniu nadzoru w 2002 r., rozwój sytuacji na światowym rynku stali w dalszym ciągu wymaga niezawodnego i szybkiego systemu informowania o przyszłym przywozie Wspólnoty.
 - (4) Dz.U. L 349 z 31.12.1994, str. 53. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2200/2004 (Dz.U. L 374 z 22.12.2004, str. 1).
 - (5) Dz.U. L 67 z 10.3.1994, str. 89. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 427/2003 (Dz.U. L 65 z 8.3.2003, str. 1).
 - (6) Dz.U. L 16 z 18.1.2002, str. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 469/2005 (Dz.U. L 78 z 24.3.2005, str. 12).
 - (7) Dz.U. L 195 z 24.7.2002, str. 25.
 - (8) Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 125.
 - (9) Dz.U. L 78 z 24.3.2005, str. 12.
 - (10) Dz.U. L 229 z 9.9.2000, str. 14. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1949/2005 (Dz.U. L 312 z 29.11.2005, str. 10).
- (4) Od roku 2003 rynek Chin był głównym motorem bardzo znacznego wzrostu zapotrzebowania na wyroby ze stali. Jednakże Chiny zwiększały swoje moce produkcyjne w bardzo szybkim tempie. Produkcja surowej stali w Chinach wzrosła ze 129 mln ton w 2000 r. do 349 mln ton w 2005 r., zwiększając w tym samym okresie swój udział w światowej produkcji z 15,4 % do 36 %; moce produkcyjne są wciąż zwiększane, co może podnieść wydajność Chin w 2006 r. Przywóz UE z Chin wyniósł ok. 0,9 mln ton w 2004 r. i 1,6 mln ton w 2005 r. W 2004 r. Chiny były importerem netto z nadwyżką przywozu wysokości 15 mln ton, ale w 2006 r. staną się eksporterem netto. Można przewidzieć, że powyższa tendencja zmniejszania przywozu i zwiększania wywozu w Chinach będzie trwała, co spowoduje wprowadzenie do obrotu na rynku światowym znacznie zwiększonych ilości wyrobów stalowych, dla których konieczne będzie znalezienie nowego rynku.
 - (5) Najnowsze dostępne statystyki dotyczące przywozu w zakresie czterech głównych typów wyrobów, mianowicie wyrobów płaskich, wyrobów długich, rur i przewodów rurowych oraz półfabrykatów, pokazują w pierwszym półroczu 2006 r. średni ogólny wzrost w wysokości 11 % w porównaniu z tym samym okresem w roku 2005 r.; dla wyrobów długich i półfabrykatów wzrost ten wyniósł odpowiednio 18 % i 13 %. Całkowity przywóz w 2005 r. wyniósł 26,2 mln ton, co stanowi łączny wzrost o 31 % na przestrzeni trzech lat w porównaniu z 20 mln ton w 2002 r.
 - (6) Analiza dwóch pierwszych kwartałów 2006 r. ujawnia we wspomnianym okresie utrzymujący się wysoki poziom przywozu (całkowity wzrost wyniósł 29 %), podczas gdy dane za trzeci kwartał tego samego roku wskazują na dalszą tendencję wzrostową.
 - (7) Ponadto ceny na rynku wspólnotowym, tak jak i na rynku Stanów Zjednoczonych są nadal wysokie i ogólnie od 20 % do 30 % wyższe od cen na rynkach azjatyckich. Różnica w cenach wzbudzi prawdopodobnie zainteresowanie eksporterów z krajów trzecich. Podczas 2006 r. zaobserwowano pierwsze oznaki spadku cen na rynku amerykańskim i na rynkach niektórych państw europejskich.
 - (8) Co więcej, statystyki dotyczące zatrudnienia u producentów wspólnotowych pokazują wyraźny spadek z 414 500 osób w 2000 r. do 404 700 w 2001 r., 390 200 w 2002 r., 383 800 w 2003 r., 375 900 w 2004 r. i 347 000 w 2005 r. Oznacza to spadek rzędu 16 % w ciągu 5 lat.

- (9) Na podstawie najnowszych tendencji występujących w przywozie wyrobów stalowych, zmian na rynku chińskim, szybkiego tempa zwiększania przywozu, dużych różnic cen wyrobów stalowych między rynkiem UE a rynkami trzecimi i na podstawie znacznego już w ostatnich latach poziomu utraty miejsc pracy uznac można dla celów art. 11 rozporządzenia (WE) nr 3285/94, że producentom wspólnotowym grozi zaistnienie szkody.
- (10) Z tego względu interes Wspólnoty wymaga, aby przywóz niektórych wyrobów ze stali w dalszym ciągu podlegał uprzedniemu nadzorowi Wspólnoty w celu dostarczania rozszerzonych danych statystycznych pozwalających na szybką analizę tendencji przywozowych. Biorąc pod uwagę oczekiwane zmiany, o których mowa powyżej, i uwzględniając fakt, że inne kraje będące głównymi producentami stali wprowadziły podobne systemy nadzoru lub przedłużyły ich działanie do 2009 r., właściwe jest, by wyżej wymieniony system działał nadal w drodze wyjątku do 31 grudnia 2009 r.
- (11) Ponadto, aby nie wprowadzać zbędnych ograniczeń i nadmiernie nie zakłócać działalności przedsiębiorstw przygranicznych, wskazane jest zwiększenie zakresu niewielkich ilości wyłączonych z uprzedniego nadzoru wspólnotowego. Zatem waga netto przywozu, który należy wyłączyć z zakresu stosowania tego rozporządzenia, powinna zostać zwiększona do 2 500 kg.
- (12) Wskazane jest, aby niniejsze rozporządzenie weszło w życie w dniu jego opublikowania w celu jak najszybszego zebrania danych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 76/2002, zmienionym rozporządzeniami (WE) nr 1337/2002, (WE) nr 2385/2002 i (WE) nr 469/2005, wprowadza się następujące zmiany:

1) na końcu art. 1 wykreśla się ustęp w brzmieniu:

„3. Przywóz, którego masa netto nie przekracza 500 kilogramów wyłącza się z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia i zastępuje ustępem 3. Przywóz, którego masa netto nie przekracza 2 500 kilogramów, wyłącza się z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia”;

2) w art. 6 skreśla się datę „31 grudnia 2006 r.” i zastępuje się ją datą „31 grudnia 2009 r.”.

Artykuł 2

W odniesieniu do dopuszczenia do swobodnego obrotu od dnia 1 stycznia 2007 r. w Bułgarii i Rumunii wyrobów stalowych objętych niniejszym rozporządzeniem i wysłanych przed dniem 1 stycznia 2007 r., nie wymaga się dokumentu nadzoru, pod warunkiem że towary zostały wysłane przed 1 stycznia 2007 r. Wymagane jest przedstawienie konosamentu lub innego dokumentu przewozowego uznanego za równoważny przez organy wspólnotowe oraz potwierdzającego datę załadunku.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W drodze odstępstwa art. 2, wchodzi w życie z zastrzeżeniem wejścia w życie Traktatu o Przystąpieniu Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej i w dniu jego wejścia w życie.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Peter MANDELSON
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1916/2006**z dnia 18 grudnia 2006 r.****otwierające i ustanawiające zarządzanie wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi na niektóre ryby i produkty rybołówstwa pochodzące z Albanii**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

czas nieokreślony. Należy zapewnić otwarcie wspomnianych kontyngentów taryfowych oraz zarządzanie nimi.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1616/2006 z dnia 23 października 2006 r. w sprawie określonych procedur stosowania Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a Republiką Albanii z drugiej strony oraz umowy przejściowej między Wspólnotą Europejską z jednej strony a Republiką Albanii z drugiej strony⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Albanii, z drugiej strony⁽²⁾ (zwany dalej „Układem o stabilizacji i stowarzyszeniu”), został podpisany w Luksemburgu dnia 12 czerwca 2006 r. Trwa proces ratyfikacji Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu.
- (2) Dnia 12 czerwca 2006 r. Rada zawarła umowę przejściową między Wspólnotą Europejską z jednej strony a Republiką Albanii z drugiej strony w sprawie handlu i kwestii związanych z handlem⁽³⁾, dalej zwaną „umową przejściową”. Celem umowy przejściowej jest możliwie jak najszybsze wdrożenie przepisów Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu odnoszących się do handlu i kwestii związanych z handlem. Umowa przejściowa wejdzie w życie dnia 1 grudnia 2006 r.
- (3) W Układzie o stabilizacji i stowarzyszeniu oraz umowie przejściowej przewidziano, że niektóre gatunki ryb i produkty rybołówstwa pochodzące z Albanii mogą być przywożone do Wspólnoty w granicach wspólnotowych kontyngentów taryfowych, po obniżonej lub zerowej stawce celnej.
- (4) Wspólnotowe kontyngenty taryfowe przewidziane w Układzie o stabilizacji i stowarzyszeniu oraz w umowie przejściowej ustala się na okres roczny i na

- (5) Konieczne jest zapewnienie, zgodnie z art. 308a rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽⁴⁾, że stosowany będzie system zarządzania kontyngentami taryfowymi ustanowiony w rozporządzeniu (EWG) nr 2454/93.
- (6) Państwa członkowskie powinny zapewnić jednakowy i ciągły dostęp wszystkich importerów wspólnotowych do kontyngentów taryfowych oraz nieprzerwane stosowanie ustanowionych stawek w odniesieniu do przywozu wszystkich wspomnianych produktów objętych kontyngentem do wszystkich państw członkowskich aż do wyczerpania kontyngentu. W celu zapewnienia wspólnego efektywnego zarządzania kontyngentami, państwa członkowskie powinny zostać upoważnione do pobierania z ilości kontyngentowych koniecznych ilości odpowiadających rzeczywistemu przywozowi. Zarządzanie powinno odbywać się w ścisłej współpracy pomiędzy państwami członkowskimi i Komisją. Komisja powinna mieć możliwość monitorowania stopnia wykorzystania kontyngentów oraz odpowiedniego informowania państw członkowskich. Dla zapewnienia szybkości i skuteczności, przekazywanie informacji pomiędzy państwami członkowskimi a Komisją powinno, w miarę możliwości, odbywać się drogą elektroniczną.
- (7) Zgodnie z Układem o stabilizacji i stowarzyszeniu oraz umową przejściową wielkość kontyngentów na rok 2006 powinna zostać określona w oparciu o całkowitą podstawową wielkość kontyngentu określoną w załączniku III do wspomnianego układu i umowy.
- (8) Niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane od dnia wejścia w życie umowy przejściowej i jego stosowanie powinno dalej obowiązywać po wejściu w życie Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

⁽¹⁾ Dz.U. L 300 z 31.10.2006, str. 1.⁽²⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.⁽³⁾ Dz.U. L 239 z 1.9.2006, str. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 402/2006 (Dz.U. L 70 z 9.3.2006, str. 35).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Produkty pochodzące z Albanii, wymienione w Załączniku, które zostały dopuszczone do swobodnego obrotu we Wspólnocie, korzystają z obniżonej lub zerowej stawki celnej na poziomach i w granicach rocznych wspólnotowych kontyngentów taryfowych określonych we wspomnianym Załączniku.

Produktom tym powinno towarzyszyć świadectwo pochodzenia przewidziane w protokole 4 do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu oraz do umowy przejściowej.

2. Każde państwo członkowskie zapewnia importerom produktów, o których mowa w ust. 1, równy i nieprzerwany dostęp do kontyngentów taryfowych tak długo, jak pozwala na to saldo odpowiedniej wielkości kontyngentu.

Artykuł 2

1. Kontyngenty taryfowe, o których mowa w art. 1 zarządzane są przez Komisję zgodnie z art. 308a, 308b i 308c rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 grudnia 2006 r.

2. Informacje dotyczące zarządzania kontyngentami taryfowymi pomiędzy państwami członkowskimi a Komisją przekazywane są najszybciej jak to możliwe drogą elektroniczną.

Artykuł 3

1. Indywidualna wielkość kontyngentu taryfowego dla przetworzonych lub zakonserwowanych sardeli, o którym mowa w Załączniku pod numerem 09.1505, może być zwiększana co roku, pierwszy raz w 2007 r. do czasu aż roczna wielkość kontyngentu osiągnie 1 600 ton lub strony wyrażą zgodę co do stosowania innych porozumień.

2. Zwiększenie rocznego kontyngentu, o którym mowa w ust. 1 można zastosować wyłącznie w przypadku, gdy kontyngent taryfowy otwarty w ramach poprzedniego roku został wykorzystany w co najmniej 80 %.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji

László KOVÁCS

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Nie naruszając reguł interpretacji Nomenklatury Scalonej, uznaje się, że terminologia stosowana do opisu produktów ma charakter orientacyjny, przy czym system preferencji, w kontekście niniejszego Załącznika, określa się przez objęcie danych produktów kodami CN. W przypadku gdy wskazywane są ex kody CN, system preferencji jest ustalany poprzez łączne zastosowanie kodu CN i odpowiadającego mu opisu.

RYBY I PRODUKTY RYBOŁÓWSTWA

Nr porządkowy	Kod CN	Podział TARIC	Opis	Wielkość kontyngentu	Stawka celna
09.1500	0301 91 10 0301 91 90 0302 11 10 0302 11 20 0302 11 80 0303 21 10 0303 21 20 0303 21 80 0304 10 15 0304 10 17 ex 0304 10 19 ex 0304 10 91 0304 20 15 0304 20 17 ex 0304 20 19 ex 0304 90 10 ex 0305 10 00 ex 0305 30 90 0305 49 45 ex 0305 59 80 ex 0305 69 80	40 10 50 11, 17, 40 10 50 61 61	Pstrąg i troć (<i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> , <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> , <i>Oncorhynchus gilae</i> , <i>Oncorhynchus apache</i> i <i>Onchorhynchus chrysogaster</i>); żywe; świeże lub schłodzone; zamrożone; suszone, solone lub w solance, wędzone; filety rybne i pozostałe mięso rybne; mąki, mączki i granulki, nadające się do spożycia przez ludzi	Od dnia 1 grudnia do dnia 31 grudnia 2006 r.: 50 ton Od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2007 r. i w każdym następnym roku: 50 ton	Zwolnione
09.1501	0301 93 00 0302 69 11 0303 79 11 ex 0304 10 19 ex 0304 10 91 ex 0304 20 19 ex 0304 90 10 ex 0305 10 00 ex 0305 30 90 ex 0305 49 80 ex 0305 59 80 ex 0305 69 80	30 20 40 16 20 60 30 63 63	Karp: żywy; świeży lub schłodzony; zamrożony; suszony, solony lub w solance, wędzony; filety rybne i pozostałe mięso rybne; mąki, mączki i granulki, nadające się do spożycia przez ludzi	Od dnia 1 grudnia do dnia 31 grudnia 2006 r.: 20 ton Od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2007 r. i w każdym następnym roku: 20 ton	Zwolnione
09.1502	ex 0301 99 90 0302 69 61 0303 79 71 ex 0304 10 38 ex 0304 10 98 ex 0304 20 94 ex 0304 90 97 ex 0305 10 00 ex 0305 30 90 ex 0305 49 80 ex 0305 59 80 ex 0305 69 80	80 80 77 50 82 30 70 40 65 65	Kielec (właściwy) i morlesz (<i>Dentex dentex</i> i <i>Pagellus</i> spp.) żywe; świeże lub schłodzone; zamrożone; suszone, solone lub w solance, wędzone; filety rybne i pozostałe mięso rybne; mąki, mączki i granulki, nadające się do spożycia przez ludzi	Od dnia 1 grudnia do dnia 31 grudnia 2006 r.: 20 ton Od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2007 r. i w każdym następnym roku: 20 ton	Zwolnione

Nr porządkowy	Kod CN	Podział TARIC	Opis	Wielkość kontyngentu	Stawka celna
09.1503	ex 0301 99 90 0302 69 94 ex 0303 77 00 ex 0304 10 38 ex 0304 10 98 ex 0304 20 94 ex 0304 90 97 ex 0305 10 00 ex 0305 30 90 ex 0305 49 80 ex 0305 59 80 ex 0305 69 80	22 10 85 79 60 84 40 80 50 67 67	Labraks (moron) (<i>Dicentrarchus labrax</i>): żywy; świeży lub schłodzony; zamrożony; suszony, solony lub w solance, wędzony; filety rybne i pozostałe mięso rybie; mąki, mączki i granulki, nadające się do spożycia przez ludzi	Od dnia 1 grudnia do dnia 31 grudnia 2006 r.: 20 ton Od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2007 r. i w każdym następnym roku: 20 ton	Zwolnione
09.1504	1604 13 11 1604 13 19 ex 1604 20 50	10, 19	Przetworzone lub zakonserwowane sardynki	Od dnia 1 grudnia do dnia 31 grudnia 2006 r.: 100 ton Od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2007 r. i w każdym następnym roku: 100 ton	6 %
09.1505	1604 16 00 1604 20 40		Przetworzone lub zakonserwowane sardele	Od dnia 1 grudnia do dnia 31 grudnia 2006 r.: 1 000 ton Od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2007 r. i w każdym następnym roku: 1 000 ton ⁽¹⁾	Zwolnione

⁽¹⁾ Od dnia 1 stycznia 2007 r. roczna wielkość kontyngentu zostanie zwiększona o 200 ton, pod warunkiem że do dnia 31 grudnia tego roku zostanie wykorzystane co najmniej 80 % kontyngentu z roku poprzedniego. Mechanizm będzie miał zastosowanie do chwili, gdy roczna wielkość kontyngentu osiągnie 1 600 ton lub strony porozumieją się co do stosowania innych ustaleń.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1917/2006**z dnia 19 grudnia 2006 r.****zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 1342/2003 ustalające specjalne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na przywóz i wywóz zbóż i ryżu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2 oraz art. 12 ust. 1,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1785/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu⁽²⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 2 oraz art. 13 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz⁽³⁾ ma zastosowanie do pozwoleń na przywóz w okresach obowiązywania kontyngentów taryfowych rozpoczynających się od dnia 1 stycznia 2007 r.

(2) W sektorze zbóż i ryżu rozporządzenie Komisji (WE) nr 1342/2003⁽⁴⁾ przewiduje dodatkowe zasady i odstępstwa od przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 1291/2000 z dnia 9 czerwca 2000 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych⁽⁵⁾, które różnią się od wspólnych zasad ustanowionych rozporządzeniem (WE) nr 1301/2006. W celu zapewnienia podmiotom gospodarczym większej przejrzystości i uproszczenia należy dostosować rozporządzenie (WE) nr 1342/2003 w celu uwzględnienia przepisów rozporządzenia (WE) nr 1301/2006 oraz uściślić, że rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 i (WE) nr 1301/2006 mają zastosowanie do przywozowych kontyngentów taryfowych, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1342/2003, o ile przepisy tego rozporządzenia nie stanowią inaczej.

(3) Ponadto w przypadku przywozowych kontyngentów taryfowych podlegających systemowi pozwoleń na

przywóz należy wskazać, jakie są przepisy szczegółowe lub odstępstwa mające do nich zastosowanie, oraz uściślić przedmiotowe szczegółowe zasady zarządzania i administrowania. Należy zatem określić szczególne warunki mające zastosowanie do przekazywania Komisji wniosków podmiotów gospodarczych, okresu obowiązywania wydanych pozwoleń na przywóz, niezbywalności tych pozwoleń oraz daty wydania pozwoleń na przywóz, która powinna być zgodna z datą określoną w art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000.

(4) Wyżej wymienione środki mają zastosowanie począwszy od dnia 1 stycznia 2007 r. stanowiącego datę rozpoczęcia stosowania środków przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1301/2006.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1342/2003 wprowadza się następujące zmiany:

1) W art. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Przepisy rozporządzeń Komisji (WE) nr 1291/2000 i (WE) nr 1301/2006 (*) mają zastosowanie, o ile przepisy niniejszego rozporządzenia nie stanowią inaczej.

(*) Dz.U. L 238 z 1.9.2006, str. 13.”;

2) W art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pozwolenia na przywóz produktów wymienionych w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 i art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003 są ważne od daty ich faktycznego wydania w rozumieniu art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 do końca terminów ważności ustanowionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Jednakże w przypadku przywozowych kontyngentów taryfowych otwartych w sektorze zbóż i ryżu, podlegających systemowi pozwoleń na przywóz, wydane pozwolenia na przywóz tracą ważność po upływie ostatniego dnia okresu obowiązywania przedmiotowego kontyngentu zgodnie z art. 8 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1301/2006.”;

(1) Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

(2) Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 96. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 797/2006 (Dz.U. L 144 z 31.5.2006, str. 1).

(3) Dz.U. L 238 z 1.9.2006, str. 13.

(4) Dz.U. L 189 z 29.7.2003, str. 12. Rozporządzenie zmienione ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 1713/2006 (Dz.U. L 321 z 21.11.2006, str. 11).

(5) Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1. Rozporządzenie zmienione ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 1713/2006.

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. W przypadku przywozowych kontyngentów taryfowych otwartych w sektorze zbóż i ryżu podlegających systemowi pozwoleń na przywóz, na zasadzie odstępstwa od art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 uprawnienia wynikające z pozwoleń nie podlegają przeniesieniu.”;

3) Artykuł 16 ust. 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. W przypadku pozwoleń na przywóz innych niż pozwolenia związane z zarządzaniem przywozowymi kontyngentami taryfowymi i uregulowane w rozporządzeniu (WE) nr 1301/2006 państwa członkowskie przekazują Komisji codziennie, wyłącznie drogą elektroniczną na formularzach udostępnionych przez Komisję i zgodnie z warunkami przewidzianymi przez system informatyczny przez nią opracowany, informacje o całkowitych ilościach objętych pozwoleniami według pochodzenia i kodu produktu, a w odniesieniu do pszenicy zwykłej według klasy jakości. Pochodzenie wskazuje się również w korespondencji dotyczącej pozwoleń na przywóz ryżu.”;

4) W załączniku I w rubryce „Okres ważności” wprowadza się następujące zmiany:

a) zapis „do końca czwartego miesiąca od wydania pozwolenia” zastępuje się zapisem „do końca czwartego miesiąca od faktycznego wydania pozwolenia w rozumieniu art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000”;

b) zapis „do końca drugiego miesiąca od wydania pozwolenia” zastępuje się zapisem „do końca drugiego miesiąca od faktycznego wydania pozwolenia w rozumieniu art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000”;

c) zapis „do końca trzeciego miesiąca od wydania pozwolenia” zastępuje się zapisem „do końca trzeciego miesiąca od faktycznego wydania pozwolenia w rozumieniu art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000”;

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1918/2006**z dnia 20 grudnia 2006 r.****otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentem taryfowym oliwy z oliwek pochodzącej z Tunezji**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 865/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku oliwy z oliwek i oliwek stołowych oraz zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 827/68⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 3 Protokołu 1 do Układu Eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Tunezyjską, z drugiej strony⁽²⁾, zmieniony art. 3 ust. 1 Protokołu do Układu Eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Tunezyjską, z drugiej strony w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej⁽³⁾, zatwierdzonego decyzją Rady 2005/720/WE⁽⁴⁾, otwiera kontyngent taryfowy w wysokości 56 700 ton o zerowej stawce celnej na przywóz oliwy z oliwek objętej kodami CN 1509 10 10 i 1509 10 90 całkowicie uzyskanej w Tunezji oraz przywożonej do Wspólnoty bezpośrednio z tego państwa.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz⁽⁵⁾ ma zastosowanie do pozwoleń na przywóz w okresach obowiązywania przywozowych kontyngentów taryfowych rozpoczynających się od dnia 1 stycznia 2007 r.
- (3) Rozporządzenie (WE) nr 1301/2006 ustanawia w szczególności szczegółowe przepisy dotyczące wniosków, statusu wnioskodawców oraz wydawania

pozwoleń. Rozporządzenie to ogranicza okres ważności pozwoleń do ostatniego dnia okresu obowiązywania przywozowych kontyngentów taryfowych.

- (4) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1291/2000 z dnia 9 czerwca 2000 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych⁽⁶⁾, rozporządzenie Komisji (WE) nr 1345/2005 z dnia 16 sierpnia 2005 r. w sprawie zasad stosowania systemu pozwoleń na przywóz w sektorze oliwy z oliwek⁽⁷⁾ i rozporządzenie (WE) nr 1301/2006 należy stosować bez uszczerbku dla dodatkowych warunków i odstępstw ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.
- (5) Dostawy oliwy z oliwek na rynek Wspólnoty umożliwiają zasadniczo wprowadzenie ilości objętej kontyngentem taryfowym bez zakłócania rynku, pod warunkiem że przywóz nie jest skoncentrowany w krótkim okresie roku gospodarczego. Należy stworzyć przepisy dotyczące pozwoleń na przywóz tak, aby były one wystawiane między styczniem a październikiem zgodnie z miesięcznym harmonogramem.
- (6) Uwzględniając korzyści z zerowej stawki celnej, wysokość zabezpieczenia w odniesieniu do pozwoleń na przywóz wydanych w ramach kontyngentów taryfowych otwartych na mocy niniejszego rozporządzenia powinna zostać ustanowiona na wyższą kwotę niż kwota określona w rozporządzeniu (WE) nr 1345/2005.
- (7) W celu zapewnienia jasności należy uchylić rozporządzenie Komisji (WE) nr 312/2001 z dnia 15 lutego 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady wnioskowania o przywóz oliwy z oliwek pochodzącej z Tunezji oraz uchylające niektóre przepisy rozporządzeń (WE) nr 1476/95 oraz (WE) nr 1291/2000⁽⁸⁾.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Nasion oraz Komitetu Zarządzającego ds. Oliwy z Oliwek i Oliwek Stołowych,

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 30.4.2004, str. 97. Sprostowanie Dz.U. L 206 z 9.6.2004, str. 37.

⁽²⁾ Dz.U. L 97 z 30.3.1998, str. 2. Układ ostatnio zmieniony decyzją Rady 2006/612/WE (Dz.U. L 260 z 21.9.2006, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 278 z 21.10.2005, str. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 278 z 21.10.2005, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, str. 13.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1713/2006 (Dz.U. L 321 z 21.11.2006, str. 11).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 212 z 17.8.2005, str. 13.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 46 z 16.2.2001, str. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1721/2005 (Dz.U. L 276 z 21.10.2005, str. 3).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Rozporządzenie (WE) nr 1291/2000, rozporządzenie (WE) nr 1345/2005 i rozporządzenie (WE) nr 1301/2006 stosuje się bez uszczerbku dla przepisów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

1. Kontyngent taryfowy noszący numer seryjny 09.4032 zostaje otwarty w odniesieniu do oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia objętej kodami CN 1509 10 10 i 1509 10 90 całkowicie uzyskanej w Tunezji oraz przywożonej do Wspólnoty bezpośrednio z tego państwa, z zastrzeżeniem warunków ustalonych w niniejszym rozporządzeniu. Wielkość kontyngentu taryfowego wynosi 56 700 ton. Stosowana stawka celna wynosi 0 %.

2. Kontyngent otwierany jest od dnia 1 stycznia każdego roku. W każdym roku i bez uszczerbku dla wielkości kontyngentu określonej w ust. 1, pozwolenia na przywóz mogą być wydawane do następujących miesięcznych limitów:

- 1 000 ton dla każdego miesiąca stycznia i lutego,
- 4 000 ton dla marca,
- 8 000 ton dla kwietnia,
- 10 000 ton dla każdego miesiąca od maja do października.

W drodze odstępstwa od art. 7 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006, ilości nie wykorzystane w danym miesiącu dodaje się do następnego miesiąca, ale nie do miesiąca następującego po tym ostatnim.

3. Do celów obliczania ilości dozwolonej każdego miesiąca tam, gdzie tydzień zaczyna się w jednym miesiącu, a kończy

w następnym, należy go uważać za część miesiąca, w którym wypada czwartek.

Artykuł 3

1. W drodze odstępstwa od art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006, wnioskodawcy mogą składać jeden wniosek o pozwolenie na przywóz w tygodniu, w poniedziałek lub we wtorek. Złożone przez wnioskodawcę tygodniowe wnioski o wydanie pozwolenia nie mogą dotyczyć ilości przekraczającej miesięczny limit ustanowiony w art. 2 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

2. W każdym tygodniu państwa członkowskie powiadamiają Komisję o ilościach, na które zostały złożone wnioski o wydanie pozwolenia, w dniu roboczym następującym po wtorku. W powiadomieniach informacje podawane są w rozbiciu na kod CN.

3. Pozwolenia na przywóz są wydawane przez właściwe organy państw członkowskich czwartego dnia roboczego po zakończeniu okresu notyfikacji przewidzianego w ust. 2.

4. W drodze odstępstwa od art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1345/2005, kwota zabezpieczenia wynosi 15 EUR na 100 kg netto.

Artykuł 4

Niniejszym uchyla się rozporządzenie (WE) nr 312/2001.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 19 grudnia 2006 r.

w sprawie przyznania Republice Salwadoru szczególnego rozwiązania motywacyjnego dotyczącego zrównoważonego rozwoju i dobrych rządów po dniu 1 stycznia 2007 r.

(2006/978/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 133,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 980/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r. wprowadzające plan ogólnych preferencji taryfowych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Komisji 2005/924/WE ⁽²⁾ z dnia 21 grudnia 2005 r. Salwador został włączony do wykazu państw rozwijających się kwalifikujących się do objęcia szczególnym rozwiązaniem motywacyjnym dotyczącym zrównoważonego rozwoju i dobrych rządów ustanowionym w rozporządzeniu (WE) nr 980/2005 na okres od dnia 1 stycznia 2006 r. do dnia 31 grudnia 2008 r.
- (2) Na mocy tego rozporządzenia przyznanie po dniu 1 stycznia 2007 r. szczególnego rozwiązania państwom, których dotyczą szczególne ograniczenia konstytucyjne związane z ratyfikacją nie więcej niż dwóch z szesnastu konwencji wymienionych w części A załącznika III do tego rozporządzenia, jest uzależniona od decyzji Rady.

- (3) Zgodnie tym rozporządzeniem Komisja przedłożyła Radzie sprawozdanie w sprawie wypełnienia przez Salwador zobowiązania określonego w tym rozporządzeniu, w którym to sprawozdaniu zaproponowano kontynuowanie stosowania szczególnego rozwiązania motywacyjnego po dniu 1 stycznia 2007 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł

Republika Salwadoru nadal korzysta ze szczególnego rozwiązania motywacyjnego dotyczącego zrównoważonego rozwoju i dobrych rządów, przewidzianego w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 980/2005, w okresie od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2008 r.

Niniejsza decyzja jest skierowana do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 2006 r.

W imieniu Rady
J. KORKEOJA
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 30.6.2005, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 337 z 22.12.2005, str. 50.

(Akty przyjęte na mocy Tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej)

DECYZJA KOMITETU POLITYCZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA EUPM/1/2006

z dnia 5 grudnia 2006 r.

**przedłużająca mandat Szefa Misji/Komendanta Policji Misji Policyjnej Unii Europejskiej (EUPM)
w Bośni i Hercegowinie (BiH)**

(2006/979/WPZiB)

KOMITET POLITYCZNY I BEZPIECZEŃSTWA,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 25 akapit trzeci,

uwzględniając wspólne działanie Rady 2005/824/WPZiB z dnia 24 listopada 2005 r. w sprawie Misji Policyjnej Unii Europejskiej (EUPM) w Bośni i Hercegowinie (BiH) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 9 ust. 1 wspólnego działania 2005/824/WPZiB stanowi, że Rada upoważnia Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa do podejmowania stosownych decyzji zgodnie z art. 25 Traktatu, w tym decyzji o mianowaniu Szefa Misji/Komendanta Policji.
- (2) W dniu 25 listopada 2005 r. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa przyjął decyzję EUPM/2/2005 dotyczącą mianowania generała brygady Vincenzo COPPOLI na stanowisko Szefa Misji Policyjnej Unii Europejskiej (EUPM) w Bośni i Hercegowinie ⁽²⁾.
- (3) Decyzja ta wygasa w dniu 31 grudnia 2006 r.
- (4) Sekretarz Generalny/Wysoki Przedstawiciel zaproponował przedłużenie mandatu generała brygady Vincenzo COPPOLI jako Szefa Misji Policyjnej Unii Europejskiej (EUPM) w Bośni i Hercegowinie na czas trwania misji.

- (5) Mandat Szefa Misji Policyjnej Unii Europejskiej (EUPM) w Bośni i Hercegowinie powinien zostać zatem przedłużony do dnia 31 grudnia 2007 r.,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym przedłuża się do dnia 31 grudnia 2007 r. mandat generała brygady Vincenzo COPPOLI jako Szefa Misji/Komendanta Policji Misji Policyjnej Unii Europejskiej (EUPM) w Bośni i Hercegowinie (BiH).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 grudnia 2007 r.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 grudnia 2006 r.

W imieniu Komitetu Politycznego
i Bezpieczeństwa

T. TANNER

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 55.

⁽²⁾ Dz.U. L 335 z 21.12.2005, str. 58.

DECYZJA KOMITETU POLITYCZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA ZPUE/2/2006**z dnia 12 grudnia 2006 r.****przedłużająca mandat szefa zespołu UE ds. planowania (ZPUE dla Kosowa) w związku z ewentualną operacją UE zarządzania kryzysem w zakresie praworządności i w ewentualnych innych dziedzinach w Kosowie**

(2006/980/WPZiB)

KOMITET POLITYCZNY I BEZPIECZEŃSTWA,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 25 akapit trzeci,

uwzględniając wspólne działanie Rady 2006/304/WPZiB z dnia 10 kwietnia 2006 r. dotyczące utworzenia zespołu UE ds. planowania (ZPUE dla Kosowa) na potrzeby ewentualnej operacji zarządzania kryzysem w zakresie praworządności i w ewentualnych innych dziedzinach w Kosowie ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 6 wspólnego działania 2006/304/WPZiB stanowi, że Rada upoważnia Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa do podejmowania stosownych decyzji zgodnie z art. 25 Traktatu, w tym decyzji o mianowaniu szefa zespołu UE ds. planowania (ZPUE dla Kosowa) na wniosek Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela.
- (2) W dniu 2 maja 2006 r. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa przyjął decyzję ZPUE/1/2006 ⁽²⁾ w sprawie mianowania pana Caspera Klynge szefem zespołu UE ds. planowania (ZPUE dla Kosowa).
- (3) Decyzja ta wygasa w dniu 31 grudnia 2006 r.
- (4) W dniu 11 grudnia 2006 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2006/918/WPZiB zmieniające i przedłużające wspólne działanie 2006/304/WPZiB do dnia 31 maja 2007 r.

(5) Sekretarz Generalny/Wysoki Przedstawiciel zaproponował przedłużenie mandatu pana Caspera Klynge jako szefa zespołu UE ds. planowania (ZPUE dla Kosowa) do dnia 31 maja 2007 r.

(6) W związku z powyższym należy przedłużyć mandat szefa zespołu UE ds. planowania (ZPUE dla Kosowa) do dnia 31 maja 2007 r.,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Mandat pana Caspera Klynge jako szefa zespołu UE ds. planowania (ZPUE dla Kosowa) w związku z ewentualną operacją UE zarządzania kryzysem w zakresie praworządności i w ewentualnych innych dziedzinach w Kosowie zostaje niniejszym przedłużony do dnia 31 maja 2007 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 maja 2007 r.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 grudnia 2006 r.

W imieniu Komitetu Politycznego
i Bezpieczeństwa
T. TANNER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 112 z 26.4.2006, str. 19. Wspólne działanie zmienione wspólnym działaniem 2006/918/WPZiB (Dz.U. L 349 z 12.12.2006, str. 57).

⁽²⁾ Dz.U. L 130 z 18.5.2006, str. 42.

INFORMACJA DLA CZYTELNIKÓW

Od 1 stycznia 2007 r. zmienia się struktura Dziennika Urzędowego, która charakteryzować się będzie bardziej przejrzystą klasyfikacją opublikowanych aktów, zapewniającą przy tym niezbędną ciągłość.

Nowa struktura, wraz z przykładami jej zastosowania w nowej klasyfikacji aktów, znajduje się na stronie internetowej EUR-Leksu pod następującym adresem:

<http://eur-lex.europa.eu/pl/index.htm>